

DOPOLNILNI POUK SLOVENŠČINE V TUJINI

Učni načrt

Dopolnilni pouk slovenščine v tujini

Učni načrt

Vodja delovne skupine: **Dragica Motik**, Zavod RS za šolstvo

Avtorice: **Mihaela Knez**, Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani

doc. dr. Nataša Pirih Svetina, Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani

Dragica Motik, Zavod RS za šolstvo

Melita Steiner, zunanja svetovalka

Strokovna recenzentka: dr. Ina Ferbežar, Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani

Izdala: Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, Zavod RS za šolstvo

Za ministrstvo: dr. Maja Makovec Brenčič

Za zavod: dr. Vinko Logaj

Uredili: Eva Jurman, Tatjana Jurkovič

Tehnično uredila: Alenka Štrukelj

Jezikovni pregled: Mira Turk Škraba

Način dostopa (URL): www.zrss.si/pdf/Ucni-nacrt-dopolnilni-pouk-slovenscine.pdf

Ljubljana, 2016

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

37.091.214:811.163.6(0.034.2)

UČNI načrt. Dopolnilni pouk slovenščine v tujini [Elektronski vir] / [avtorice Mihaela Knez ... [et al.] ; uredili Eva Jurman, Tatjana Jurkovič]. - El. knjiga. - Ljubljana : Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport : Zavod RS za šolstvo, 2016

Način dostopa (URL): <http://www.zrss.si/pdf/Ucni-nacrt-dopolnilni-pouk-slovenscine.pdf>

ISBN 978-961-03-0341-1 (pdf, Zavod RS za šolstvo)

1. Knez, Mihaela, 1972- 2. Jurman, Eva

284561408

Vsebina

1 UVOD V DOPOLNILNI POUK SLOVENŠČINE ZA SLOVENCE IN NJIHOVE POTOMCE V TUJINI – PREDSTAVITEV PODROČJA	5
2 OPREDELITEV POUKA	11
3 SPLOŠNI CILJI IN KOMPETENCE	14
4 OPERATIVNI CILJI	16
4.1 RAZVOJ SPORAZUMEVALNE ZMOŽNOSTI	16
4.2 PRIPOROČENA BESEDILA	19
4.3 SPORAZUMEVALNE DEJAVNOSTI	21
4.4 PRIPOROČENE TEME	21
5 DIDAKTIČNA PRIPOROČILA	24
5.1 SPLOŠNA PRIPOROČILA	24
5.2 STAROST UČENCEV	24
5.3 RAZVIJANJE JEZIKOVNIH DEJAVNOSTI	25
6 SPREMLJANJE NAPREDOVANJA UČENCEV	30
7 UČNI NAČRT ZA DOPOLNILNI POUK SLOVENŠČINE V TUJINI ZA PRVO STAROSTNO SKUPINO (5 DO 8 LET)	31
1. TEMA: JAZ	32
2. TEMA: MOJA DRUŽINA IN PRIJATELJI	34
3. TEMA: PREDMETI V OKOLJU, OBLAČILA, BARVE	36
4. TEMA: HRANA IN PIJAČA	39
5. TEMA: VSAKDAN IN PROSTI ČAS	42
6. TEMA: ŽIVALI	44
7. TEMA: TELO, HIGIENA IN ZDRAVJE	46
8. TEMA: MOJ DOM	48
9. TEMA: KOLEDAR IN PRAZNIKI	50
10. TEMA: MESTO IN PROMET	52
11. TEMA: NARAVA IN VREME	53
8 UČNI NAČRT ZA DOPOLNILNI POUK SLOVENŠČINE V TUJINI ZA DRUGO STAROSTNO SKUPINO (9 DO 11 LET)	54
1. TEMA: JAZ	56
2. TEMA: MOJA DRUŽINA IN PRIJATELJI	59
3. TEMA: PREDMETI V OKOLJU, OBLAČILA, BARVE	62
4. TEMA: ŠOLA IN RAZRED	64
5. TEMA: VSAKDAN IN PROSTI ČAS	67
6. TEMA: HRANA IN PIJAČA	70
7. TEMA: TELO, HIGIENA IN ZDRAVJE	73
8. TEMA: KOLEDAR IN PRAZNIKI	76
9. TEMA: ŽIVALI	79
10. TEMA: MOJ DOM	80
11. TEMA: MESTO IN PROMET	83
12. TEMA: ŠPORT	86
13. TEMA: POČITNICE	88
14. TEMA: NARAVA IN VREME	90
15. TEMA: SVET KNJIŽEVNIH JUNAKOV	92
16. TEMA: SLOVENIJA	93

9 UČNI NAČRT ZA DOPOLNILNI POUK SLOVENŠČINE V TUJINI ZA TRETJO STAROSTNO SKUPINO (12 DO 17 LET).....	95
1. TEMA: JAZ.....	96
2. TEMA: MOJA DRUŽINA IN PRIJATELJI.....	99
3. TEMA: ŠOLA IN RAZRED.....	102
4. TEMA: HRANA IN PIJAČA.....	106
5. TEMA: VSAKDAN IN PROSTI ČAS.....	109
6. TEMA: ŠPORT.....	113
7. TEMA: OBLAČILA IN BARVE.....	116
8. TEMA: KOLEDAR IN PRAZNIKI.....	119
9. TEMA: TELO, HIGIENA IN ZDRAVJE.....	122
10. TEMA: MOJ DOM.....	125
11. TEMA: ŽIVLJENJE V MESTU IN ŽIVLJENJE NA VASI, STORITVE.....	128
12. TEMA: NARAVNO OKOLJE IN EKOLOGIJA.....	130
13. TEMA: PROMET, POTOVANJE IN POČITNICE.....	132
14. TEMA: AKTUALNI DOGODKI IN MEDIJI.....	134
15. TEMA: KULTURA.....	135
16. TEMA: IZOBRAŽEVANJE IN POKLICI.....	137
17. TEMA: SLOVENIJA.....	139
18. TEMA: DRUŽBENE TEME.....	141
10 UČBENIKI IN DRUGA GRADIVA ZA DOPOLNILNI POUK SLOVENŠČINE V TUJINI.....	142
11 VIRI IN LITERATURA.....	143

1 UVOD V DOPOLNILNI POUK SLOVENŠČINE ZA SLOVENCE IN NJIHOVE POTOMCE V TUJINI – PREDSTAVITEV PODROČJA

Slovenci so se od nekdaj veliko preseljevali. Razlogi za to so bili različni, zelo pogosto gospodarski, pa tudi politični in drugi. V državah gostiteljicah so se tako kot drugi narodi tudi Slovenci združevali v slovenskih klubih in drugih skupnostih. Sčasoma se je pri njih pojavila želja po ohranjanju in razvijanju slovenščine oz. želja po začetnem učenju slovenščine za tiste potomce Slovencev, ki je niso obvladali. Hkrati so se pomena učenja maternega jezika zavedle tudi države gostiteljice in uredile učenje maternih jezikov priseljencev (tudi slovenščine) s posebnimi predpisi. Tako se je rodila ideja o organiziranem učenju jezika – začel se je dopolnilni pouk slovenščine v tujini. Uradno ga je omogočala mednarodna pogodba med državo gostiteljico in z Jugoslavijo, pozneje pa s Slovenijo. Podrobnosti o izvajanju pouka so bile dogovorjene na medministrski ravni. Povedano velja za klasične zahodnoevropske zdomske države, kamor so pred več kot štirimi desetletji prihajali številni Slovenci na »začasno delo«.

V čezmorske države so se Slovenci izseljevali med obema svetovnima vojnoma iz gospodarskih, po drugi svetovni vojni pa iz političnih razlogov. Cilj so bile ZDA, Kanada, Argentina, Brazilija, Urugvaj, Avstralija idr. V naštetih državah so se Slovenci organizirali sami v okviru slovenskih skupnosti in tam poskrbeli tudi za učenje slovenščine in drugih predmetov v slovenskem jeziku v sobotnih šolah.

Po osamosvojitvi Slovenije in njenem mednarodnem priznanju so se »svojih korenin« zavedli tudi Slovenci na ozemlju nekdanje Jugoslavije. Tja so se preseljevali med obema vojnoma predvsem kot višji tehnični kader v rudnikih in drugod.

Slovenščina med Slovenci v tujini

Položaj slovenščine med Slovenci in njihovimi potomci v tujini se ves čas spreminja. Slovenščina v tujini je dobila večjo veljavo že po osamosvojitvi in mednarodnem priznanju Slovenije, še posebno pa po vstopu Slovenije v Evropsko unijo leta 2004. Slovenščina je takrat postala eden od uradnih jezikov v Evropski uniji, s tem pa se je zelo povečalo tudi zanimanje Slovencev in njihovih potomcev za učenje tega jezika ter za poglobljeno spoznavanje zgodovine Slovencev in slovenstva nasploh, slovenskega kulturnega izročila, geografskih danosti in drugih značilnosti Slovenije. To obdobje je zaznamovalo povečanje števila obiskovalcev dopolnilnega pouka slovenščine zlasti v nekdanjih jugoslovanskih republikah.

Ohranjanje slovenščine

Ohranjanje in učenje slovenščine med Slovenci po svetu poteka različno. O dopolnilnem pouku slovenščine govorimo predvsem v kontekstu zahodnoevropskih držav in v zadnjih desetletjih tudi na področju nekdanje Jugoslavije. Slovenščino se organizirano učijo tudi v čezmorskih državah

(Argentina, Kanada, ZDA, Avstralija, Urugvaj, Brazilija). Od leta 2004 je slovenščina tudi učni predmet v okviru rednega programa v evropskih šolah.

Motivi za učenje slovenščine

Hkrati s političnimi spremembami so se spreminjali tudi motivi za učenje slovenščine.

Pred dobrimi štirimi desetletji, ko so Slovenci odhajali na »začasno delo« v zahodno Evropo, je bil pri njih in njihovih potomcih glavni motiv za učenje slovenščine želja, da bi se po vrnitvi v domovino lažje vključili v slovenski šolski sistem. Zato so obiskovali dopolnilni pouk slovenščine. Pri izseljencih v čezmorskih državah pa so bili nagibi za učenje slovenščine in spoznavanje Slovenije v sobotnih šolah predvsem čustvene narave.

V devetdesetih letih prejšnjega stoletja in pozneje so se tem motivom pridružili tisti, ki jih narekujejo gospodarski stiki, prevajanje v Evropski uniji in drugo.

Posebna skupina so Slovenci in njihovi potomci na območju nekdanje Jugoslavije, ki so se po razpadu skupne države v devetdesetih letih prejšnjega stoletja začeli intenzivno učiti in izboljševati svoje znanje slovenščine. Posebno velja to za mladino, ki želi v Sloveniji opravljati izpit iz znanja slovenščine in dobiti možnost študija ali zaposlitve v Sloveniji.

V zadnjem desetletju odhaja v tujino veliko Slovencev (diplomati, gospodarski in drugi predstavniki), ki se po določenem času vračajo v Slovenijo. Njihovi otroci se po vrnitvi običajno vključijo v slovenski šolski sistem, zato je zanje učenje slovenščine tudi v tujini nujno.

Organizacija in pogoji za izvajanje dopolnilnega pouka slovenščine

Dopolnilni pouk slovenščine v tujini omogočata ustava Republike Slovenije in področna zakonodaja. Pouk organizira in financira ministrstvo, pristojno za izobraževanje v Republiki Sloveniji, v sodelovanju s tujimi šolskimi oblastmi in slovenskimi skupnostmi v tujini. Za udeležence je pouk brezplačen.

Dopolnilni pouk slovenščine poteka enkrat tedensko od dve do štiri ure v popoldanskem času po končanem rednem pouku ali ob koncu tedna. Organiziran je v prostorih, ki jih za ta namen po navadi dajo na razpolago javne šole države gostiteljice. Velikokrat poteka tudi v prostorih slovenskih skupnosti v tujini, to je v prostorih slovenskih društev ali v prostorih slovenskih katoliških misij, izjemoma tudi v prostorih slovenskih diplomatskih predstavništva v tujini.

Učenci¹ oz. njihovi starši se za pouk odločajo prostovoljno. Ker imajo otroci tudi veliko drugih prostovoljnih obveznosti, se morajo starši in učitelji pravočasno uskladiti glede urnika. Zato je zelo pomembno, da učitelji obvestijo starše že pred koncem šolskega leta, kje in kdaj je predviden

¹ V tem učnem načrtu uporabljeni izrazi, zapisani v moški slovnični obliki, veljajo za oba spola (učenec za učenca in učenko, dijak za dijaka in dijakinjo, učitelj za učitelja in učiteljico).

dopolnilni pouk slovenščine. To je pomembno tudi za rezervacijo prostora, kjer bo pouk. Vse informacije o pouku so objavljene tudi na spletnih straneh slovenskih skupnosti v tujini, slovenskih diplomatsko-konzularnih predstavništev in na osrednji spletni strani za učenje slovenščine v tujini, to je na Stičišču Zavoda RS za šolstvo <http://www.zrss.si/slovenscina/> (dostopno 7. 3. 2016).

Ker so Slovenci v tujini zelo razpršeni in je njihovo število razmeroma majhno, so v oddelkih dopolnilnega pouka običajno starostno različni učenci, od predšolskih otrok do mladostnikov. Tudi glede na sporazumevalne zmožnosti v slovenskem jeziku so v takšni skupini največkrat skupaj začetniki, nadaljevalci in izpopolnjevalci.

Učitelji vodijo evidenco o obiskovanju pouka. Učenci na koncu šolskega leta prejmejo potrdilo o udeležbi, če je bila njihova prisotnost pri pouku v šolskem letu vsaj 60-odstotna. Nekatere tuje šolske oblasti dopuščajo možnost, da se učencem, ki obiskujejo dopolnilni pouk slovenščine v tujini, vpiše ocena v spričevalo ali pa da priložijo spričevalu prevedeno slovensko potrdilo o obiskovanju pouka. Učencem, ki so se pri pouku ali dejavnostih ob njem posebno izkazali (redni obisk, aktivno sodelovanje na kulturnih prireditvah slovenskih skupnosti, sodelovanje v teh skupnostih ipd.), lahko učitelji na koncu šolskega leta podelijo pohvale in knjižna darila.

Učitelji oz. izvajalci pouka

Pri dopolnilnem pouku slovenščine poučujejo učitelji, ki so s polnim delovnim časom napoteni na delo v tujino (napoteni učitelji), in učitelji, ki že sicer živijo na območju, na katerem poteka pouk (nenapoteni učitelji). Učitelje izbira komisija za učitelje slovenščine v tujini pri slovenskem ministrstvu za izobraževanje. Dopolnilni pouk slovenščine v tujini večinoma izvajajo učitelji slovenščine ali učitelji razrednega pouka. Vsi učitelji morajo imeti znanje in izkušnje tudi za delo pri dejavnostih ob pouku, saj so te njegov sestavni del (pevske zbori, dramske predstave, vsebinska priprava in vodenje ekskurzij v Slovenijo, različne športne dejavnosti ipd.).

Usposabljanja učiteljev

Učitelji se za delo pri dopolnilnem pouku usposabljaajo na pripravah, ki jih organizirata ministrstvo, pristojno za izobraževanje, in Zavod RS za šolstvo. Na pripravah se učitelji podrobneje seznanijo z dopolnilnim poukom slovenščine in dejavnostmi ob pouku z vseh zornih kotov: spoznajo formalne okvire posameznih držav oz. zveznih dežel za izvajanje dopolnilnega pouka, poseben poudarek je na spoznavanju območja, na katerem bodo poučevali, seznanijo se z metodiko in didaktiko dopolnilnega pouka slovenščine in s posebnostmi poučevanja v oddelkih, ki so heterogeni po starosti in jezikovnem znanju. Dobijo tudi navodila za dejavnosti ob pouku, za delo s starši otrok, ki jih bodo poučevali, ter spoznajo učbenike in druga didaktična gradiva za delo pri dopolnilnem pouku slovenščine.

Vsako leto je za učitelje organiziran tudi poseben izobraževalni seminar. Vsebina strokovnih seminarjev je zasnovana glede na potrebe učiteljev slovenščine v tujini ter glede na njihovo izobrazbo in ciljno skupino, ki jo poučujejo (predšolski otroci, učenci, mladostniki). Delo poteka praviloma v pedagoških delavnicah, z nekaterimi vsebinami pa se učitelji seznanijo na predavanjih.

Učitelji in starši

Dopolnilni pouk slovenščine je prostovoljen, zato brez tesnega sodelovanja med učitelji in starši ta pouk ne bo uspešen oz. ga sploh ne bo. Učitelji staršem že na prvem sestanku razložijo pomen učenja slovenščine in spoznavanja Slovenije, cilje in metode pouka. Učitelji staršem tudi priporočajo, da skupaj z otrokom poskušajo druge njegove dejavnosti razporediti tako, da bo otrok lahko redno obiskoval dopolnilni pouk in tako optimalno napredoval. Otrokom veliko pomeni, da se njihovi starši zanimajo za dopolnilni pouk in da se udeležujejo prireditvev, na katerih nastopajo. To je zanje velika spodbuda za vztrajanje pri pouku in učenju slovenščine.

Učitelji srečujejo starše na roditeljskih sestankih, na prireditvah ob slovenskih državnih praznikih, ki jih praznujejo v tujini v okviru pouka ali v slovenskih društvih, ter ob drugih priložnostih. Pomoč staršev pri tovrstnih prireditvah je velikega pomena.

Učitelji ozaveščajo starše, da bo znanje slovenščine in poznavanje slovenske kulture omogočalo njihovemu otroku, da se bo kot govorec slovenskega jezika z veseljem vračal v Slovenijo, v okolje svojih prednikov.

Učitelji svetujejo staršem, naj tudi sami spodbujajo svoje otroke pri učenju slovenščine in jim pri tem pomagajo. Prav starši lahko veliko pomagajo otrokom, se z njimi pogovarjajo v slovenščini (če znajo slovensko), jim pokažejo svoje zanimanje za dopolnilni pouk slovenščine, jim pomagajo pri domačih nalogah, jim berejo slovenske pesmi in zgodbe, jih spodbujajo k uporabi novih besed, skupaj z njimi iščejo vire, ki jih bodo uporabili pri dopolnilnem pouku, jih spodbujajo, da v slovenščini pripovedujejo o vsem, kar jih zanima, jim pomagajo, da aktualne dogodke spoznavajo skozi zanimiva besedila, jih spodbujajo k petju slovenskih otroških ljudskih in umetnih pesmi, si skupaj z otroki ogledajo slovensko otroško igro ali film in se pogovarjajo o tem, spodbujajo otroke, da pišejo sorodnikom in prijateljem v Slovenijo, jim naročijo otroško ali mladinsko revijo ali knjižno zbirko v slovenščini, jih spodbujajo, da pišejo dnevnik v slovenščini in še mnogo drugega.

Učitelji lahko starše ali sorodnike občasno povabijo k sodelovanju pri dopolnilnem pouku. Tisti, ki so naravni govorniki slovenščine, bodo učencem lahko približali državo, slovenski jezik in slovensko kulturno izročilo. Poleg staršev lahko učitelji povabijo tudi vidnejše člane slovenske skupnosti, ki živijo v kraju, v katerem poteka dopolnilni pouk slovenščine, ali goste iz Slovenije.

Sodelovanje učiteljev s starši je še posebno potrebno pri dejavnostih ob dopolnilnem pouku (strokovne ekskurzije, obiski partnerskih šol, poletne šole slovenščine v Sloveniji idr.). Med pomembnejše dejavnosti, ki jih učitelji dopolnilnega pouka slovenščine izvajajo ob pouku, spadajo prireditve, gledališke predstave skupin iz Slovenije v državi, v kateri poteka dopolnilni pouk slovenščine, razstave, športna tekmovanja ipd. Na teh prireditvah, ki jih organizira slovenska skupnost v tujini, je priporočljivo, da nastopajo učenci dopolnilnega pouka slovenščine, starši pa pomagajo pri njihovi izvedbi.

Kaj ponuja dopolnilni pouk slovenščine v tujini?

Pri dopolnilnem pouku slovenščine učenci razvijajo svojo zmožnost sporazumevanja v slovenskem jeziku, poleg tega pa pridobivajo tudi:

- spodbude za spoznavanje književnih ustvarjalcev v Sloveniji,
- spodbude za spoznavanje pevskih ustvarjalcev in poustvarjalcev v Sloveniji (ljudsko pevsko izročilo, ljudske in umetne pesmi idr.),
- spodbude za spoznavanje, ohranjanje in negovanje slovenskega etnološkega izročila, šeg in običajev,
- informacije o naravnih in geografskih danostih Slovenije,
- informacije in znanja o zgodovini slovenskega naroda in Slovenije,
- informacije o sodobnem in aktualnem dogajanju v Sloveniji,
- informacije in znanja o pomembnih osebnostih, ki so vplivale na zgodovinski razvoj v Sloveniji, in tistih, ki tudi danes pomembno prispevajo k prepoznavnosti slovenskega jezika, kulture, naroda in države,
- informacije o aktualnih družbenih in političnih razmerah v Sloveniji,
- spoznanje, da je poznavanje dveh ali več kultur in jezikov prednost za posameznika in družbo.

Domače naloge pri dopolnilnem pouku slovenščine v tujini

Učenci dopolnilnega pouka slovenščine v tujini morajo vedno dati prednost pouku v redni šoli. Zato pri dopolnilnem pouku velikokrat upravičeno manjkajo in ne izkoristijo vseh ur, ki so na voljo. Tako morajo učitelji dopolnilnega pouka slovenščine iskati najrazličnejše rešitve, da bi bili vsi učenci deležni načrtovanih vsebin pouka. Eden od načinov za to so domače naloge, ki povezujejo učence z dopolnilnim poukom med upravičeno odsotnostjo. Seveda je pri tem nujna pomoč staršev.

Domače naloge niso namenjene temu, da bodo učenci doma dodatno obremenjeni, pač pa so nadaljevanje vsebine, ki so jo učenci spoznavali pri pouku. Domače naloge spodbujajo učence, da se o obravnavani vsebini pogovarjajo s starši, jih sprašujejo o slovenskem jeziku in Sloveniji. Učitelji pa naj že pri pouku spodbudijo učence, da bodo skupaj s starši raziskovali naravne, etnološke, kulturne in druge značilnosti Slovenije.

Učence je treba nenehno vsepovsod spodbujati, da je vredno ohranjati slovenski jezik in kulturo, da je to zanje prednost za sožitje in ne ovira. Slovensko kulturo naj učenci na različne načine predstavljajo svojim sošolcem v redni šoli, tako bodo med njimi sprejeti pozitivno, vrstniki jih bodo cenili. Tako bo tudi delo učitelja dopolnilnega pouka slovenščine lažje.

Druge dejavnosti ob dopolnilnem pouku slovenščine

Za doseganje ciljev dopolnilnega pouka slovenščine potekajo ob pouku tudi druge dejavnosti v okviru finančnih zmožnosti in v dogovoru s starši. Med te dejavnosti spadajo:

- sodelovanja s šolami v okolju, ki jih učenci dopolnilnega pouka slovenščine obiskujejo kot svoje redne šole v tujini,
- povezovanja omenjenih šol s šolami v Sloveniji (mednarodne šolske partnerske povezave),

- strokovne ekskurzije učencev dopolnilnega pouka slovenščine v Slovenijo, ki lahko vključujejo tudi obiske kulturnih ustanov,
- poletne jezikovne šole in tabori v Sloveniji,
- priložnostna obiskovanja pouka v Sloveniji v času počitnic v državi gostiteljici,
- povezovanja z vrstniki v Sloveniji v okviru šole, bivanje pri vrstnikih, dopisovanje z njimi, ustvarjanje skupnih glasil v slovenskem jeziku,
- srečanja s kulturnimi ustvarjalci iz Slovenije,
- sodelovanja na različnih tekmovanjih v Sloveniji (bralna značka, sodelovanje v kvizih idr.),
- organiziranje kulturnih delavnic (filmi, kulinarične, lutkovne delavnice idr.).

2 OPREDELITEV POUKA

Dopolnilni pouk slovenščine poteka za posamezno skupino učencev največkrat enkrat tedensko po dve do štiri ure. Obsega pouka zaradi različne organiziranosti ni mogoče natančno določiti, zato tudi učni načrt ni zasnovan v obliki, ki bi določal število ur za njegovo izvedbo. Namesto ur in stopenj (začetna, nadaljevalna in izpopolnjevalna) so predvidene ravni znanja, v okviru katerih naj bi učenci usvojili posamezne jezikovne funkcije, jezikovne vzorce in oblike. V koliko urah naj bi posameznik v procesu učenja prišel do določene stopnje jezikovnega znanja, je odvisno od vrste dejavnikov, povezanih tako z učencem samim kot tudi z okoljem, v katerem poteka učenje, ter s samim izvedbenim kurikulumom, ki ga pripravi učitelj.

Dopolnilni pouk slovenščine v tujini pogosto povezujejo z zaznamovanjem za Slovence in slovensko skupnost v posameznih krajih in državah pomembnih dogodkov, pa naj gre za državne in cerkvene praznike ali za različna tradicionalna praznovanja v Sloveniji ali v državi, v kateri učenci bivajo. To pomeni, da del pouka poteka v obliki projektov (npr. priprava prireditve ob nekem prazniku, pisanje in izdajanje časopisa, sodelovanje v literarnem natečaju ipd.), ki pa jih v učnem načrtu nismo posebej opredelili. Ob vsaki predlagani temi, ki smo jo postavili v izhodišče tega učnega načrta, pa smo predvideli določene vsebine, ki se nanašajo na poznavanje Slovenije, Slovencev, življenja v Sloveniji, vsakdanjika, praznikov, navad, običajev ipd. (gl. Sociokulturno védenje). Vse tovrstne vsebine in omenjene možnosti za projekte ob hkratnem spoznavanju in primerjanju značilnosti Slovenije, Slovencev, slovenske skupnosti z učencu »domačo« skupnostjo so priložnosti, ki spodbujajo medkulturni dialog, ki mu v sodobnih učnih načrtih za vse predmete šolskega kurikula namenjamo posebno pozornost.

Po tem učnem načrtu lahko dopolnilni pouk slovenščine izvajamo v najrazličnejših okoljih. Ker je v teh okoljih slovenščina med naslovniki prisotna na različne načine, se lahko v različnih izvedbenih oblikah dopolnilnega pouka razlikujejo tudi cilji, ki naj bi jih imel dopolnilni pouk. Nekaterim naslovnikom, udeležencem dopolnilnega pouka slovenščine v tujini, je slovenščina prvi jezik v družini, je torej jezik njihove primarne socializacije. Kot takega ga skušajo ohranjati in z dopolnilnim poukom nekako želijo nadoknaditi tisto, za kar so prikrajšani zaradi procesov sekundarne socializacije, ki poteka v tujejezičnem okolju. Ob tem bi radi opozorili, da je slovenščina kot (prvi) jezik v družinah v tujini pogosto prisotna v tej ali oni obliki katerega izmed slovenskih narečij. Učni načrt za slovenščino pa seveda predvideva učenje slovenščine v njeni knjižni različici, ob hkratnem ozaveščanju pomembnosti ohranjanja narečij, razlikovanja med narečjem in knjižnim jezikom ter okoliščin in možnosti za rabo enega in drugega – narečja in knjižnega jezika.

Opažanja učiteljev, ki poučujejo dopolnilni pouk slovenščine v tujini, kažejo, da večini naslovnikov slovenščina ni več njihov prvi jezik – vsaj ne v smislu primarnega sredstva oz. prve izbire pri sporazumevanju. Jezika svojih staršev (ali enega od njih) se učenci na dopolnilnem pouku slovenščine

učijo kot dodatnega jezika,² ki pa ni del njihovega šolskega kurikula.

V proces organiziranega učenja slovenščine v tujini vstopajo naslovniki z različnim predznanjem slovenščine, pri čemer nimamo v mislih samo količine, temveč tudi naravo njihovega znanja. Ne moremo namreč enačiti tistih, ki govorijo slovensko od svojega najzgodnejšega otroštva, s tistimi, ki so se s tem jezikom srečali šele pri pouku. Pa tudi med temi je lahko ogromno razlik; pri nekaterih je prisotna zavest o jeziku – o slovenščini – kot delu njihove identitete, in to ne glede na stopnjo obvladovanja le-tega. V mislih imamo tiste, ki slovenščino dojemajo kot jezik svojih staršev, starih staršev, sorodnikov; kot jezik svojih korenin (Novak, 2010). Pri drugih, ki se v pouk slovenskega jezika vključujejo iz drugačnih razlogov, pa seveda tovrstnega čustvenega odnosa in povezovanja jezika z lastno identiteto ni. Na to velja opozoriti predvsem zato, ker se učenci posledično temeljno razlikujejo tudi po svoji motivaciji in interesih za učenje. Oboje, tako motivacija kot interesi, je za učenje izrednega pomena in učitelji bi morali pri poučevanju oboje tudi upoštevati in pozitivno izrabiti. Tako pozitivno čustveni oz. identificirajoči se kot pragmatično-funkcionalni odnos do jezika lahko, primerno izrabljena, pomenita pomemben pozitivni dejavnik v procesu učenja in kakovosti ter ravni doseženega znanja.

Dopolnilni pouk slovenščine obiskujejo učenci pri različnih starostih, v različnih fazah svojega kognitivnega razvoja in na različnih stopnjah opismenjenosti. Poleg tega v procesu učenja slovenščine ostajajo različno dolgo in ob dokončanju ali opustitvi pouka dosegajo različne ravni znanja. Zato lahko sklenemo, da se dopolnilni pouk slovenščine vedno redkeje pojavlja v obliki in funkciji, ki jo je imel ob svojem nastanku, ko so z njim premoščali predvsem razlike med različnimi izobraževalnimi sistemi v različnih državah in je domnevno začasno izseljenim otrokom v tujino pomagal ohranjati stik z izobraževalnim sistemom v Sloveniji in jim pomagal pri ponovnem vključevanju vanj.

Ta učni načrt je nastal kot nadgradnja učnega načrta za dopolnilni pouk slovenščine za otroke in mladostnike v tujini iz leta 1998,³ ki je bil v rabi do sedaj. Vsebinska je usklajena s sodobnimi evropskimi smernicami na področju poučevanja jezikov, predvsem s skupnim evropskim jezikovnim okvirom in evropskimi jezikovnimi listovniki za različne starostne skupine.⁴ V njem so upoštevani že preizkušeni, najsodobnejši, raznovrstni in pestri pristopi k učenju slovenščine, ki so se pri različnih naslovniki izkazali kot najuspešnejši. Učni načrt smo razvili na podlagi znanja, izkušenj in potreb na področju poučevanja slovenščine kot drugega (J2) in tujega jezika (TJ) in je namenjen predvsem učencem, ki so se v svojih družinah slovenščine naučili kot prvega jezika (ali pa tudi ne), vendar je zaradi okoliščin bivanja in šolanja v jeziku okolja in države, v kateri živijo, slovenščina zanje postala drugi jezik. Ob ekonomsko-socialnih spremembah v zadnjih letih opažamo vedno večje migracije mladih Slovencev v

² Pri tem je treba posebej poudariti, da je zveza »dodatni jezik« uporabljena popolnoma nevtralnoma in v skladu s sodobno jezikovnodidaktično terminologijo, ki se uveljavlja v slovenskem prostoru. Kot »dodatni jezik« je pojmovan kateri koli jezik, ki se v šolskem kurikulu ali zunaj njega pojavlja v procesu šolanja poleg učnega jezika in prvega jezika (J1) v šolskem kurikulu (Pižorn, 2008).

³ <http://www.zrss.si/slovenscina/gradiva/Ucninacrtzdomci.pdf> (dostopno 7. 3. 2016).

⁴

http://www.mizs.gov.si/si/delovna_podrocja/urad_za_razvoj_izobrazevanja/jezikovno_izobrazevanje/skupni_evropski_jezikovni_okvir/ (dostopno 7. 3. 2016),

http://www.mizs.gov.si/si/delovna_podrocja/urad_za_razvoj_izobrazevanja/jezikovno_izobrazevanje/evropski_jezikovni_portfoliojevropski_jezikovni_listovnik_eil/ (dostopno 7. 3. 2016).

tujino, kar pomeni, da lahko v prihodnosti spet pričakujemo večje število udeležencev, za katere je slovenščina tako po izvoru kot po sporazumevalnih zmožnostih njihov prvi jezik (J1). Pri izvedbi pouka za te učence naj si učitelji pomagajo s prilagojenim programom in učnimi načrti predmeta slovenščina v osnovni in srednji šoli,⁵ posebna skrb pa naj bo namenjena tudi razvijanju strokovnega jezika. V pouk naj vključujejo učbenike in druga gradiva za slovenščino in tudi učna gradiva za druge predmete, ki se uporabljajo v slovenskih šolah. Ob tem naj upoštevajo tudi potrebe in interese učencev.

Prav potrebe in interesi učencev naj bi usmerjali tudi učitelje pri delu s tem učnim načrtom, ki je zasnovan komunikacijsko in funkcijsko. V njem so predlagane teme in komunikacijski vzorci, ki naj bi jih ob posameznih temah in vsebinah učenci usvojili. Nadgrajen je z dejavnostno in zmožnostno usmerjeno zasnovo poučevanja. To pomeni, da so v učnem načrtu upoštevane in posebej določene vse štiri sporazumevalne dejavnosti: poslušanje, govorjenje, branje in pisanje. Raznovrstno srečevanje učenca z jezikom ob poslušanju, govorjenju, branju in pisanju naj bi pripeljalo do vsestransko razvite sporazumevalne zmožnosti, seveda v skladu z učenčevo starostjo in ravno usvojenega jezikovnega znanja.

⁵ http://www.zrss.si/slovenscina/dopolnilni_ucni_nacrt.htm (dostopno 7. 3. 2016).

3 SPLOŠNI CILJI IN KOMPETENCE

Splošni cilji učenja jezikov v katerem koli kurikulumu so večplastni in taki so tudi cilji dopolnilnega pouka slovenščine v tujini.

Učenci pri dopolnilnem pouku:

1. razvijajo svojo sporazumevalno zmožnost v slovenščini; to pomeni, da pri pouku razvijajo zmožnosti za uspešno sprejemanje, tvorjenje in posredovanje najrazličnejših govornih in pisnih besedil v slovenščini. S sprejemanjem in tvorjenjem besedil v slovenskem jeziku je povezano tudi pridobivanje informacij o Sloveniji, Slovencih ipd. ter spoznavanje materialnih in nematerialnih oblik slovenske kulture, družbe, zgodovine, tradicije, družbenih norm in navad, naravnih danosti.⁶ Posledično je s tem povezano tudi pridobivanje in krepitev posameznikove nacionalne in jezikovne identitete;

2. razvijajo sposobnost medsebojnega (spo)razumevanja; pri dopolnilnem pouku slovenščine zaradi heterogenosti skupin razvijamo sposobnosti sporazumevanja med različnimi posamezniki, ti se med seboj razlikujejo tako po starosti, stopnji in značilnostih svoje sporazumevalne zmožnosti (v različnih jezikih) kot tudi glede na siceršnja znanja in védenja; pri sporazumevanju v takih okoliščinah je potrebna velika mera prilagajanja, ki spodbuja tudi strpnost, kar je dodana vrednost tega cilja;

3. razvijajo lastno raznojezičnost in razumejo večkulturnost; v sodobnem svetu velja raznojezičnost posameznika za vrednoto in (boljše) znanje dodatnega jezika, v tem primeru je to slovenščina, vodi k raznojezičnosti učečega se posameznika. Pri tem učenci razvijajo tudi sposobnosti primerjave med dvema ali več jeziki, s tem pa tudi svoje zmožnosti analitičnega mišljenja. Učenje jezika je vedno povezano tudi z učenjem kulture naroda, ki uporablja ta jezik. Pri učenju slovenščine v tujini je zaradi okoliščin, v katerih se učimo in poučujemo jezik, učenje kulture slovenskega naroda poudarjeno še toliko bolj. Z učenjem slovenščine in sprejemanjem slovenske kulture kot dela svoje identitete udeleženci krepijo svojo raznojezično in večkulturno identiteto;

4. pridobivajo, razvijajo in poglobljajo svojo jezikovno zavest; pri tem imamo v mislih jezikovno zavest v obeh jezikih (oz. vseh jezikih), ki se ju (jih) učijo;

5. pridobivajo ali krepijo svojo narodno identiteto in medkulturno zmožnost; pri pouku slovenščine in slovenske kulture v tujini neposredno in posredno spoznavajo različne kulture, s tem ozaveščajo kulturno in jezikovno raznolikost Evrope in sveta, razvijajo pozitiven odnos do drugih jezikov in kultur, presegajo stereotipe in sprejemajo drugost in drugačnost; primerjajo različne kulture in krepijo zavest o pomenu slovenščine v družbi drugih jezikov.

Da bi učenci lahko sprejemali in tvorili besedila v slovenščini, pri pouku razvijajo jezikovno, besedilno in pragmatično zmožnost. To pomeni, da (do neke mere, v skladu z ravno svojega jezikovnega znanja) obvladajo besedišče slovenskega jezika, slovnična, pravopisna in pravorečna pravila slovenskega jezika, obvladajo do neke mere tipizirano zgradbo besedil ter znajo izbrati okoliščinam primerna

⁶ Tovrstne informacije so ob posameznih temah izpostavljene v odstavku Sociokulturno védenje.

jezikovna sredstva oz. iz okoliščin prepoznati npr. dejanski pomen besede. Pri dopolnilnem pouku učenci usvajajo knjižno različico slovenščine, to pa pomeni, da vsaj tisti učenci, ki so govorce kateri koli njene narečne različice, v procesu pouka začnejo razlikovati med narečjem in knjižnim jezikom oz. se zavedajo okoliščin in primernosti rabe ene ali druge različice.

Pri jezikovnem pouku učenci pridobivajo informacije in s tem »spoznavajo svet«, razvijajo svoje socialne zmožnosti in veščine, si oblikujejo vrednote in stališča ter razvijajo različne zmožnosti in strategije učenja.

Poleg temeljnega cilja, to je **razvoja sporazumevalne zmožnosti v slovenščini in spoznavanja slovenske kulture**, pri dopolnilnem pouku slovenščine razvijamo tudi elemente nekaterih ključnih kompetenc, in sicer:

- **sporazumevalna zmožnost v več jezikih** in primerjanje jezikov med seboj; opažanje pojavov medjezikovnega vplivanja; prenašanje strategij učenja jezikov; prepoznavanje različnih načinov in možnosti za posredovanje enakih/različnih pomenov;
- **(med)kulturalna zmožnost in (med)kulturalna zavest** ter pridobivanje čustvenih, moralnih in etičnih vrednot; razvijanje ustvarjalnosti, spoznavanje ter uzaveščanje kulturne in jezikovne raznolikosti, razvijanje pozitivnega odnosa do slovenskih skupnosti po svetu ter do drugih jezikov in njihovih govorcev;
- **učenje učenja** s spoznavanjem lastnega učnega sloga, uspešnih strategij učenja in sporazumevanja; prenašanje strategij učenja različnih jezikov;
- **samoinicativnost in podjetnost** – znanje, pridobljeno pri pouku, učenci prenašajo v vsakdanje življenje;
- **digitalna pismenost** in uporaba sodobne informacijsko-komunikacijske tehnologije pri pouku;
- **socialne in državljanske zmožnosti** s sodelovanjem v skupini; empatija, razvijanje zavesti o lastni kulturi in narodni identiteti;
- **matematična zmožnost in osnovne zmožnosti v znanosti in tehnologiji**; pri pouku slovenskega jezika z ubesedovanjem številčnih podatkov, razvijanje logičnega mišljenja, sposobnost analize, deduktivnega mišljenja ipd.

4 OPERATIVNI CILJI

Učni načrt je razdeljen na tri dele. Kot izhodišče delitve so uporabljene različne starostne skupine učencev, ki obiskujejo dopolnilni pouk. V prvi starostni skupini so otroci v predpisnem obdobju oz. v fazi opismenjevanja. Stari so od 5 do 8 let. Razlika v opismenjenosti je odvisna od šolskega sistema v posamezni državi. V drugi starostni skupini so otroci, stari od 9 do 11 let. V tretjo starostno skupino spadajo mladostniki od 12. do 17. leta. Za vsako od teh treh starostnih skupin je narejen učni načrt na treh ravneh jezikovnega znanja. To pomeni, da starostnih stopenj v novem učnem načrtu ne enačimo več s stopnjami jezikovnega znanja. Ravni jezikovnega znanja oz. težavnostne stopnje učenja so poimenovane kot ravni A1, A2 in B1 (v skladu s poimenovanji ravni v Skupnem evropskem jezikovnem okviru). Pri tem ne gre za natančno določene stopnje (v slovenščini nimamo natančnih opisnikov za otroke), temveč bolj za občutek in izkušnje avtoric pri uvrščanju posameznih jezikovnih funkcij na določeno jezikovno raven. V tem učnem načrtu so upoštewane taksonomske ravni spoznavanja: od prepoznavanja in poimenovanja prek razumevanja, analize, sinteze in uporabe do vrednotenja.

Cilji dopolnilnega pouka slovenščine so raznovrstni. Jezikovno specifični cilji so povezani predvsem z razvojem sporazumevalne zmožnosti v slovenščini. Učenci tako pri pouku enakomerno razvijajo vse štiri sporazumevalne dejavnosti (branje, poslušanje, govorjenje, pisanje), ob tem pa spoznavajo funkcijo jezikovnih in sporazumevalnih vzorcev ter njihovo rabo pri pisnem in govornem sporazumevanju. Ob tem se učijo strategij učenja jezika: sklepajo iz sobesedila ali širšega vsebinskega okvira o pomenu besedila (ali pomenu besed, besednih zvez v besedilu), vrednotijo besedila glede na njihovo vsebino in zgradbo, se samostojno učijo besedišča in opazujejo jezikovne strukture ter jih primerjajo z jezikovnimi strukturami jezika okolja, v katerem živijo.

Pri pouku razvijajo tudi **sociokulturno zmožnost**. To pomeni, da se seznanjajo z družbenimi, zgodovinskimi, naravnimi in kulturnimi dejstvi slovenskega (jezikovnega) prostora, razvijajo splošno védenje o Sloveniji in državi, v kateri živijo. Krepijo zanimanje za druge jezike, ki se jih učijo ali govorijo, in jih primerjajo s slovenščino. V skladu z navedenim v točki Opredelitev pouka je dopolnilni pouk slovenščine zagotovo povezan tudi z razvojem pozitivne samopodobe in krepitvijo etnične zavesti glede pripadnosti slovenstvu, slovenskemu jeziku in slovenski kulturi.

4.1 RAZVOJ SPORAZUMEVALNE ZMOŽNOSTI

Sporazumevalno zmožnost v slovenščini pri dopolnilnem pouku slovenščine v tujini razvijamo pretežno ob obravnavi neumetnostnih in umetnostnih besedil, ki so vsebinsko povezana s tematskimi sklopi, predlaganimi v učnem načrtu. Besedila so zvrstno in težavnostno primerna razvojni stopnji otrok, s katerimi jih obravnavamo, ob tem pa vsebinsko čim bolj povezana tudi s kulturo, zgodovino, geografijo, slovensko družbo, tradicijo, umetnostjo ipd. Ob obravnavi besedil razvijamo vse štiri sporazumevalne dejavnosti: poslušanje, govorjenje, branje in pisanje. Zadnji sta pri prvi starostni skupini prisotni zelo omejeno (prepoznavanje črk, prepis posameznih besed oz. krajših povedi ipd.). Del sporazumevalne zmožnosti v slovenščini je tudi razvoj jezikovne zmožnosti – učenci spoznavajo in se učijo besedišče, pravorečje, pravopis, oblikoslovje in skladnjo.

Z razvojem sporazumevalne zmožnosti v slovenščini učenci razvijajo svoje zmožnosti za:

- sprejemanje in tvorjenje različnih vrst govornih in pisnih besedil, pri čemer ustrezno upoštevajo vse dejavnike sporazumevanja (naslovnika, okoliščine, prenosnik), pri tem uzaveščajo tudi razlike med narečnimi različicami slovenščine in knjižnim jezikom, še posebno če so tudi sami govorci katere izmed narečnih različic slovenščine;
- izražanje svojih mnenj, čustev, stališč;
- pridobivanje informacij, spoznavanje kulture in družbe.

Glasoslovna in pravorečna zmožnost

Učenci pri pouku:

- spoznavajo slovenske glasove, znajo razlikovati med glasovi oz. jih ustrezno izgovarjati (vse ravni),
- zapisujejo besede in primerjajo njihov zapis z izgovarjavo (druga in tretja starostna skupina; prva skupina omejeno oz. usklajeno z zmožnostjo v siceršnjem jeziku opismenjevanja),
- se učijo pravilnega naglaševanja besed in stavčnega poudarka (vse ravni),
- se hkrati z besedami učijo tudi njihove ustrezne izgovarjave,
- znajo primerjati glasove v slovenščini z glasovi v drugih jezikih, ki se jih učijo.

Poimenovalna/slovarska zmožnost

Učenci pri pouku:

- v okviru dane teme ali komunikacijskega cilja spoznavajo poimenovanja posameznih besed in besednih zvez ter poimenujejo stvari, bitja, njihove lastnosti in dejanja,
- usvajajo, poglobljajo in sistematizirajo aktivno besedišče, ki se navezuje na določeno temo oz. se pogosto rabi v vsakdanjem sporazumevanju,
- širijo in poglobljajo razumevanje tematsko zaokroženega besedišča,
- iz sobesedila sklepajo o pomenu besed,
- uzaveščajo besedotvorne vzorce (npr. tvorjenje deležnikov, glagolnika, vrstnih pridevnikov, pomanjševalnic, samostalnikov moškega in ženskega spola),
- spoznavajo različne izrazne možnosti (sinonimni izrazi in strukture, nadpomenke, podpomenke),
- spoznavajo pomensko združljivost besed, kolokacije in tipične, pogoste in stalne besedne zveze,
- se učijo kompenzacijskih strategij (izražanje z nadomestnimi strukturami).

Oblikoslovna in skladenjska zmožnost

Učenci pri pouku:

- spoznavajo funkcijo slovničnih vzorcev. Pri tem upoštevamo kognitivno zmožnost učencev in njihovo siceršnjo sporazumevalno zmožnost. Izbor slovničnih vzorcev je odvisen od okoliščin in tematskega okvira, univerzalnosti (širok spekter uporabe) in njihove pogostnosti,
- se učijo slovnične strukture kot vzorce oz. dele besedil pri splošnem sporazumevanju, v didaktičnih igrah, izštevankah, ugankah, preprostih pesmicah in zgodbicah (zlasti mlajši učenci). Vsebine usvajajo postopoma, v procesu usvajanja so zlasti na ravneh A1 in A2 napake pričakovane in pogoste. Opisane slovnične strukture so v rabi (pri razumevanju in produkciji) v polnem obsegu pričakovano dosežene šele na stopnji B1,
- spoznavajo in obravnavajo predvsem oblikoslovne in skladenjske strukture, kot so:

- samostalnik:
 - spol, število samostalnika,
 - raba vseh sklonov v ednini, raba imenovalnika, rodilnika, tožilnika in mestnika v dvojini, raba imenovalnika, rodilnika, tožilnika, mestnika in orodnika v množini, drugo na ravni razumevanja,
- pridevnik:
 - raba imenovalnika, rodilnika, tožilnika, mestnika v ednini, dvojini in množini, drugo receptivno,
 - stopnjevanje pridevnikov,
- glagol:
 - raba pravilnih in pogostih nepravilnih glagolov v ednini, dvojini in množini,
 - raba, sedanjika, preteklika, prihodnjika, raba dovršnih/nedovršnih glagolov (receptivno), raba modalnih glagolov (morati, moči, smeti) in izrazov, s katerimi jih nadomeščamo (npr. lahko),
- zaimek:
 - raba osebnega zaimka (v ednini v vseh sklonih, imenovalnik, rodilnik, tožilnik v dvojini in množini, kratke oblike, drugo na ravni recepcije),
 - svojilni zaimek (ednina, množina), vprašalni zaimek, kazalni zaimek (ta, to v ednini, drugo receptivno),
- števnik:
 - glavni števnik (za prvo starostno skupino omejeno do 10 oz. 20), vrstilni števnik;
- prislov: tukaj, tam, spredaj, zadaj, zgoraj, spodaj, sem, tja, gor, dol, zunaj, notri; pogosti časovni prislovi (npr. poleti, pozimi, zdaj), potem/prej/najprej (samo druga in tretja starostna skupina); stopnjevanje prislova (samo druga in tretja starostna skupina);
- skladenjske strukture: raba pogostih veznikov in predlogov, primerjanje, izražanje časovnosti, vzročnosti, posledičnosti ipd.; trdilna, nikalna, vprašalna poved, besedni red v prostih povedih.

Pri obeh višjih starostnih obdobjih po potrebi dodamo tudi druge slovnične strukture.

Pravopisna zmožnost

Učenci se pri pouku:

- seznanijo s slovensko abecedo in usvojijo ustrezen zapis slovenskih glasov (od drugega starostnega obdobja naprej),
- seznanjajo in usvajajo ustrezen zapis besed,
- v obeh višjih starostnih stopnjah seznanjajo s pravili rabe male in velike začetnice,
- učijo ustrezne rabe predvsem končnih ločil, na ravni B1 tudi vejic.

Pragmatična zmožnost

Učenci pri pouku:

- usvajajo, poglobljajo in sistematizirajo jezikovna sredstva za obvladovanje komunikacijskih okoliščin (spoznavajo vzorce za tikanje/vikanje, pozdravljanje, zahvaljevanje, opravičevanje, vljudnostne izraze idr.);

- razumejo in tvorijo pogoste in zanje relevantne besedilne vrste (npr. vabilo, čestitka, zasebno pismo, razglednica, različne vrste sporočil v elektronskih medijih, na družabnih omrežjih, opis osebe/hišnega ljubljence, dogodka, (domačega) kraja itn.).

Sociokulturna zmožnost

Učenci pri pouku:

- razvijajo medkulturne zmožnosti;
- spoznavajo politične, kulturne, družbenoekonomske značilnosti slovenske družbe ter naravne danosti Slovenije;
- spoznavajo slovensko stvarnost, predstavljena jim je aktualna vsakdanjost, pa tudi pomembna družbena vprašanja, ki zadevajo slovensko družbo; poleg kognitivnih vsebin so vključene tudi vsebine, ki nagovarjajo čustveni svet učencev;
- se soočajo s stereotipi o drugačnih in jih skušajo presegati;
- se seznanjajo z najrazličnejšimi besedili, tudi umetnostnimi, v slovenščini.

Informacije o Sloveniji, slovenski kulturi in umetnosti so učencem lahko podane tudi v njihovem siceršnjem učnem jeziku.

Metajezikovna zmožnost

Učenci pri pouku:

- spoznavajo poimenovanja za nekatera ločila (vejica, pika, vprašaj, klicaj), pogosta poimenovanja za besedilne vrste, ki jih obravnavajo pri pouku, pogoste jezikoslovne izraze (samo tretja starostna skupina: beseda, stavek, poved, naglas, samostalnik, glagol, pridevnik, predlog, veznik).

Z razvojem sporazumevalne zmožnosti v slovenščini učenci torej razvijajo svoje zmožnosti za sprejemanje in tvorjenje različnih vrst govorjenih in pisnih besedil, pri čemer ustrezno upoštevajo vse dejavnike sporazumevanja (naslovnika, okoliščine, prenosnik), izražanje svojih mnenj, čustev, stališč in zmožnosti za pridobivanje informacij, spoznavanje kulture in družbe.

4.2 PRIPOROČENA BESEDILA

Besedila, ki jih uporabljamo pri pouku, so lahko bodisi izvirna, to so taka, ki niso primarno namenjena rabi pri pouku, ali pa so posebej pripravljena, prirejena in prilagojena za rabo pri pouku (npr. učbeniška besedila). Vsa besedila, ki jih uporabljamo pri pouku slovenskega jezika in slovenske kulture v tujini, naj bi bila relevantna za naslovnike in opremljena z ustreznimi vajami. Za naslovnika (otroka in mladostnika) so relevantna tista besedila, ki so prilagojena njegovi starosti, sposobnostim, vedenju in zanimanju.

Raven znanja	Prva starostna raven	Druga starostna raven	Tretja starostna raven
A1	Kratka dialoška besedila (vprašanje – odgovor), otroške pesmice (jezikovno lažja besedila), izštevank, pravljice (prirejene), piktogrami	Kratka dialoška besedila (vprašanje – odgovor), prilagojena besedila iz otroške in mladinske periodike, napisi, kratka in preprosta funkcionalna besedila, piktogrami	Kratka dialoška besedila (vprašanje – odgovor), prilagojena besedila iz mladinske periodike, napisi, krajša in preprosta funkcionalna besedila, piktogrami
A2	Otroške pesmice, izštevank, pravljice (prirejene), risanke	Kratka dialoška besedila (vprašanje – odgovor), preprosta (prilagojena) besedila iz otroške in mladinske periodike, lažja funkcionalna besedila	Kratka in preprosta funkcionalna besedila (npr. voščilo, čestitka, vabilo, reklama, sporočilo, preprosta pisma), ki jih mladostniki srečujejo v vsakdanjem življenju)
B1	Otroške pesmice, izštevank, pravljice, risanke, otroške oddaje (npr. o življenju živali), lažja poljudnostrokovna besedila iz otroških publikacij	Besedila iz otroške in mladinske periodike, lažja poljudnostrokovna besedila za otroke, lažja literarna besedila	Besedila iz mladinske periodike, mladinski filmi, mladinske radijske in televizijske oddaje, lažja literarna besedila, lažja besedila iz mladinske periodike, poljudnostrokovna besedila za mladostnike

Ob vključevanju umetnostnih, to je različnih vrst literarnih besedil (od pesmi, odlomkov dramskih del, krajših pripovednih del ali odlomkov daljših pripovednih besedil), v dopolnilni pouk slovenščine, velja posebej opozoriti, da tovrstna besedila primarno niso namenjena učenju jezika, npr. slovničnih struktur. Zato jih moramo kot taka v pouk vključiti na primeren način – to pomeni, da je treba učence ustrezno pripraviti in motivirati za sprejemanje vsakega literarnega besedila. Pred samo obravnavo je treba poskrbeti, da bodo besedilo med branjem ali poslušanjem lahko ustrezno doživljali in razumeli. Umetnostno besedilo naj bi bilo poleg tega učencem tudi ustrezno posredovano, interpretativno prebrano ali posredovano na posnetku (audio ali video). Le ob takem stiku z umetnostnim besedilom je omogočeno njegovo estetsko doživljanje, ki se lahko nadaljuje z izražanjem lastnih doživetij ob prebranem oz. poslušanem besedilu. Šele nato naj bi sledilo natančnejše razčlenjevanje besedila, analiza in, če so učenci tega sposobni, tudi vrednotenje besedila. Pri dopolnilnem pouku slovenščine učence pripravljamo tudi na interpretacijo literarnih besedil (na doživeto, interpretativno branje, deklamiranje, recitiranje umetnostnih besedil, različne oblike dramatizacije ipd.), lahko pa tudi na njihovo ustvarjalno preoblikovanje. Branje umetnostnih besedil lahko predstavlja tudi primerno podlago za druge umetnostno ustvarjalne dejavnosti: petje, ples, gibalno dejavnost, različne vrste likovne ustvarjalnosti ipd.

Tovrstne dejavnosti se dobro umeščajo tudi v kontekst priprave različnih projektov. Učenci z interpretacijo umetnostnih besedil sodelujejo na prireditvah in drugih zaznamovanjih različnih dogodkov in praznikov ipd. Med umetnostnimi besedili učitelji lahko izbirajo med izvirnimi

slovenskimi in tudi v slovenščino prevedenimi besedili. Posebno dober učinek bodo pri učencih dosegli, če jim bodo v branje ponudili umetnostna besedila, ki so dostopna tako v slovenščini kot v njihovem siceršnjem učnem jeziku, pri čemer gre lahko za besedila, ki so izvorno slovenska in so prevedena v njihov jezik šolanja, ali obratno, besedila, ki so izvorno nastala v njihovem učnem jeziku in so prevedena v slovenščino.

4.3 SPORAZUMEVALNE DEJAVNOSTI

Operativni cilji so v učnem načrtu izraženi v obliki opisnikov; ti opisujejo in pojasnjujejo, kaj naj bi bili učenci ob določeni temi na posamezni stopnji jezikovnega znanja sposobni povedati, razumeti ob poslušanju, razumeti ob branju in zapisati. To pomeni, da je bolj kot doslej dosledno upoštevana delitev na posamezne sporazumevalne dejavnosti. To naj bi učitelju pomagalo pri načrtovanju izvedbenega kurikula oz. konkretnih dejavnosti z učenci v razredu.

Ob poslušanju in branju neumetnostnih ali umetnostnih besedil naj bi bili učenci sposobni razbrati temo besedila, njegovo sporočilo, pa tudi nekatere bistvene podatke in podrobnosti. Na besedilo, ki ga poslušajo ali berejo, naj bi se učenci odzivali v skladu z zadano nalogo in ravno usvojenega jezikovnega znanja – možni so nebesedni odzivi, različno dolgi odgovori na vprašanja, kompleksnejši povzetki in obnove vsebine prebranih ali poslušanih besedil.

Učenci pri dopolnilnem pouku tvorijo govorjena in pisna besedila. V didaktičnih priporočilih navajamo vrsto dejavnosti, s katerimi razvijamo zmožnosti govorjenja in tvorjenja različnih vrst govorjenih in pisnih besedil.

4.4 PRIPOROČENE TEME

V izhodišče obravnave so postavljene teme (tematski pristop), kot je bilo tudi doslej. Za njihovo razporeditev se učitelj odloča sam, skupaj s svojimi učenci in glede na razpoložljivi čas in objektivne možnosti izvedbe pouka. Z vrstnim redom v predlogu pa je nakazana tudi možna dejanska razporeditev tem.

Nekatere teme so skupne in jih obravnavamo v vseh treh starostnih skupinah na različnih zahtevnostnih ravneh. Nekatere teme pa so specifične in namenjene obravnavi samo v določenem starostnem obdobju. Kljub temu naj bi bilo zaradi njihovega vsebinskega navezovanja omogočeno, da učitelj v kombiniranem oddelku obravnava vsaj podobne vsebine, prilagojene različnim starostnim in jezikovnim ravnam. Teme so sestavljene iz več podtem – kot podteme bi lahko pojmovali tudi posamezne opisnike znotraj teme. To pomeni, da obravnavi posameznih tem oz. podtem namenjamo različno dolžino obravnave. Opisniki so hkrati v pomoč učitelju, da bo lahko presodil, kaj naj bi učenec ob koncu obravnave posamezne teme dejansko znal.

Teme, ki jih obravnavamo pri pouku slovenskega jezika in kulture v tujini, so navedene v spodnji preglednici. Če je tema navedena v stolpcu A1, pomeni, naj bi jo obravnavali od začetne ravni naprej skozi celotni proces učenja tudi na obeh nadaljnjih ravneh znanja (A2 in B1), na katerih naj bi jo

sistematično dopolnjevali in nadgrajevali. Teme, navedene v stolpcih A2 in B1, naj bi obravnavi pridružili kasneje, ko učenci znajo že več.

Prvo starostno obdobje (5 do 8 let)		
A1	A2	B1
1. JAZ 2. MOJA DRUŽINA IN PRIJATELJI 3. PREDMETI V OKOLJU, OBLAČILA, BARVE 4. HRANA IN PIJAČA 5. VSAKDAN IN PROSTI ČAS 6. ŽIVALI 7. TELO, HIGIENA IN ZDRAVJE 8. MOJ DOM 9. KOLEDAR IN PRAZNIKI		10. MESTO IN PROMET 11. NARAVA IN VREME
Drugo starostno obdobje (9 do 11 let)		
A1	A2	B1
1. JAZ 2. MOJA DRUŽINA IN PRIJATELJI 3. PREDMETI V OKOLJU, OBLAČILA, BARVE 4. ŠOLA IN RAZRED 5. VSAKDAN IN PROSTI ČAS 6. HRANA IN PIJAČA 7. TELO, HIGIENA IN ZDRAVJE 8. KOLEDAR IN PRAZNIKI 9. ŽIVALI 10. MOJ DOM 11. MESTO IN PROMET	12. ŠPORT 13. POČITNICE 14. NARAVA IN VREME	15. SVET KNJIŽEVNIH JUNAKOV 16. SLOVENIJA
Tretje starostno obdobje (12 do 17 let)		
A1	A2	B1
1. JAZ 2. MOJA DRUŽINA IN PRIJATELJI 3. ŠOLA IN RAZRED 4. HRANA IN PIJAČA 5. VSAKDAN IN PROSTI ČAS 6. ŠPORT 7. OBLAČILA IN BARVE 8. KOLEDAR IN PRAZNIKI 9. TELO, HIGIENA IN ZDRAVJE 10. MOJ DOM	11. ŽIVLJENJE V MESTU IN ŽIVLJENJE NA VASI, STORITVE 12. NARAVNO OKOLJE IN EKOLOGIJA 13. PROMET, POTOVANJA IN POČITNICE	14. AKTUALNI DOGODKI IN MEDIJI 15. KULTURA 16. IZOBRAŽEVANJE IN POKLICI 17. SLOVENIJA 18. DRUŽBENE TEME

Teme so podane v obliki opisov jezikovnih funkcij (opisniki) na levi strani tabele, vzorci na desni strani tabele pa predstavljajo primere jezikovnega vnosa oz. možno konkretizacijo posamezne jezikovne funkcije, ki naj bi jo bil učenec na posamezni ravni jezikovnega znanja in pri posamezni temi sposoben bodisi razumeti (pri poslušanju ali branju) bodisi tvoriti (pri govorjenju ali pisanju). Če naj bi funkcije in njihovi opisi nekako predstavljali tudi cilje, ki naj bi jih dosegli učenci pri pouku, vzorci v nobenem primeru niso obvezujoči. To pomeni, da bo posamezni uporabnik (učitelj ali učenec) za isto funkcijo lahko uporabil tudi kakšno drugačno realizacijo, drug vzorec.

Ob vsaki temi je pod naslovom Besedišče podan nabor besed, ki naj bi jih učenci predvidoma usvojili. Nabor besedišča je ponekod zamejen (seznam, ki se konča s piko), še pogosteje pa odprt in predstavlja samo nabor možnih besed ob določeni temi (seznam se končuje s tropičjem). V dokumentu predlagano besedišče večinoma obravnavamo na ravni A1 (zato je tam tudi navedeno) in ga na višjih ravneh razširimo in nadgradimo, nekajkrat pa je tudi ob samem besedišču predlagano, naj ga obravnavamo na višji ravni (npr. A2 ali B1).

Ob koncu večine obravnavanih tem je poglavje Sociokulturno védenje, v katerem so podana nekatera dejstva o Sloveniji, slovenski kulturi in družbi, s katerimi naj se učenci (po presoji učitelja) postopoma seznanjajo v okviru predlagane teme.

5 DIDAKTIČNA PRIPOROČILA

5.1 SPLOŠNA PRIPOROČILA

Učitelji pri uresničevanju učnega načrta upoštevajo splošna didaktična načela: od znanega k neznanemu, od preprostega k zapletenemu, od bližnjega k daljnemu. Pri tem upoštevajo zmožnosti vsakega posameznega učenca; vsakemu poskušajo snov približati na njemu ustrezen način. To se da doseči z ustrezno individualizacijo in diferenciacijo pouka: z oblikovanjem skupin znotraj skupine, s tutorstvom, s pomočjo boljših ali starejših učencev, s prilagoditvami zahtevnosti nalog (ista tema, vendar lažja besedila, isto besedilo, vendar lažje naloge za razumevanje ipd.). Pri pouku naj uporabljajo različne metode in oblike dela (frontalno, individualno, skupinsko delo, delo v paru, projektno delo – gledališka predstava, obisk Slovenije, šolski časopis, individualni pouk ipd.).

Pouk je zasnovan v skladu s komunikacijskim pristopom. Učencem so dana jezikovna sredstva, s pomočjo katerih obvladujejo komunikacijske situacije. Učenci se pri pouku sporazumevalnih in jezikovnih vzorcev ne učijo izolirano, ampak v relevantnem kontekstu v neposredni rabi oz. v realni (naravni ali simulirani) komunikaciji. Učencem je torej pri pouku v največji možni meri dana možnost, da so jezikovno dejavni, da sami oblikujejo svoje sporazumevalne potrebe, pridobivajo in dajejo informacije. Ob vsaki temi so podane funkcije in sporazumevalni vzorci, s katerimi učenci lahko uresničijo te funkcije.

Pouk je progresivno, ciljno naravnan. Učenci vsebine spoznavajo v koncentričnih krogih in tako že znane prvine nadgrajujejo v novih okoliščinah. Teme se progresivno širijo v več prvinah: položajih, okoliščinah, besedišču, slovničnih strukturah in besedilnih vrstah. Za lažjo orientacijo pri organizaciji vsebin so v učnem načrtu podani konkretni cilji, ki naj bi jih dosegel učenec na določeni stopnji pri pouku. Pri tem je treba upoštevati raven in način poučevanja J1 v določenem okolju. Način poučevanja J1 se po navadi bistveno razlikuje od načina poučevanja J2 – v procesu učenja J1 po navadi analiziramo nekatere jezikovne pojave, ki jih spontano ustrezno uporabljamo, v procesu učenja J2 pa analiziramo nekatere jezikovne pojave in jih šele poskušamo avtomatizirati in ustrezno uporabljati. Na izvedbeni ravni ima primerjanje dveh jezikov, njunih strukturnih značilnosti in značilnosti rabe lahko zelo pozitiven učinek, paziti pa je treba, da zahtevnost obravnave J2 ni na višji ravni kot zahtevnost obravnave J1 (npr. raba metajezika).

5.2 STAROST UČENCEV

Dopolnilni pouk slovenščine obiskujejo učenci vseh starosti. Najmlajši učenci (učenci prve starostne ravni) se jezika učijo z vsemi čutili (npr. pokusijo hrano, o kateri se pogovarjajo ipd.). V tem starostnem obdobju se otroci še učijo osnovnih motoričnih spretnosti. Učijo se striči, lepiti, sestavljati npr. dele igrač v celoto, prepoznavati razlike in podobnosti, razvrščati, izločati, učijo se šteti, spoznavajo osnovna razmerja in koncepte: velikost, količino, umestitev predmetnosti v prostor in čas, obseg. Zmožni so slediti zgodbi, predpostavljati ali napovedati, kaj se bo zgodilo, in postavljati vprašanja v zvezi z dogajanjem. S pomočjo fantazije sestavljajo svoje zgodbe, fantazijski junaki so jim blizu, zato včasih težko razločujejo med navideznim in resničnim svetom. Ni nujno, da se bodo vedno z veseljem

udeleževali skupinskega dela, ker pogosto želijo stvari početi sami oz. se mlajši učenci v tem obdobju skupinskih iger šele učijo. Pouk je oblikovan v obliki krajših dejavnosti, ob katerih se učenci učijo jezika, pa tudi spoznavajo nove okoliščine in razvijajo koordinacijo telesa (predvsem pri gibalnih igrah), ustvarjalnost in socialno zmožnost. Pouk slovenskega jezika in kulture torej učitelj prilagodi običajnim dejavnostim, s katerimi se učenci ukvarjajo v tem starostnem obdobju, torej pripravi dejavnosti, ki vključujejo gibanje, risanje, barvanje, lepljenje, igro z igračkami, branje zgodb, petje, dramatiziranje, družabne igre. Starejši učenci ob koncu prvega starostnega obdobja, ki so v svojem učnem jeziku že opismenjeni, tudi pri dopolnilnem pouku slovenščine lahko prepisujejo, zapisujejo ali celo sami kaj napišejo (čeprav učni načrt zanje še ne predvideva samostojne dejavnosti pisanja). Naloga učitelja je, da učence postopoma pripravlja na bolj formalne oblike učenja. Učenci druge starostne skupine imajo še veliko značilnosti učencev prve starostne skupine, se pa dejavnosti zaradi dejstva, da so v tej starosti že vsi opismenjeni, razširijo na reševanje različnih zapisanih nalog. Prav zmožnost pisanja pomembno vpliva na uzaveščanje obravnavanih vsebin. Zmožnost koncentracije se poveča, zato lahko pri posamezni dejavnosti vztrajajo nekoliko dlje. Tretja skupina so najstniki, ki so že zmožni abstraktnega mišljenja, prav tako so zmožni daljše koncentracije, zato se lahko na določeno nalogo ali razlago osredinijo dalj časa. Razumejo, da na vprašanje ne morejo vedno dobiti enoznačnega odgovora. Zavedajo se svojih potreb, zato je pomembno, da jih učitelj dejavno vključi v načrtovanje pouka. Imajo dostop do večine medijev in večinoma že vsakodnevno prek spleta in družabnih omrežij komunicirajo z vrstniki ali pridobivajo različne informacije, zato naj učitelj te medije še pogosteje vključuje v pouk ali domače delo oz. učenca spodbudi k navezovanju stikov s slovensko govorečimi vrstniki.

5.3 RAZVIJANJE JEZIKOVNIH DEJAVNOSTI

Osrednja metoda dela pri pouku slovenskega jezika in kulture v tujini je delo z besedilom. Pri tem imamo v mislih predvsem neumetnostna besedila, ob katerih naj bi spoznavali predlagane teme, usvajali besedišče z obravnavanih tematskih področij in se učili posameznih slovničnih struktur. Umetnostna besedila, ki jih učitelj prav tako lahko obravnava pri pouku, naj bodo primarno namenjena stiku učencev z literaturo in naj bodo predvsem vir estetskih doživetij.

Zelo primerno je, da učitelji obravnava posamezne teme popestrijo tudi z obravnavo tematsko in jezikovno ustreznega umetnostnega besedila. Učitelj lahko pri pouku obravnava besedila iz učbenikov, namenjenih pouku slovenščine v tujini, ali pa izbere besedila iz otroške in mladinske periodike ali s spletnih strani, namenjenih otrokom, govorcem slovenščine kot prvega jezika. Pri izbiri besedil naj upošteva starost, zanimanja in potrebe učencev.

Besedila, zlasti pri začetnikih, je treba prilagoditi, npr. težje besede in besedne zveze lahko nadomestimo z lažjimi, poenostavimo skladenjske strukture, kompleksnejše slovnične vzorce nadomestimo s preprostejšimi, besedilo skrajšamo. Del besedil, zlasti dialoških, ki jih uporabljamo pri vsakodnevnem sporazumevanju, učitelj lahko tvori tudi sam. Pri tem je pomembno, da besedila poskušajo odražati realno stanje oz. upoštevati običajne sporazumevalne okoliščine, v katerih se predvidoma znajdejo učenci v določeni starosti, ter dajejo možnost izbire med različnimi sporazumevalnimi vzorci glede na okoliščine in druge dejavnike, ki vplivajo na potek sporazumevanja. Ker poteka dopolnilni pouk v tujini in so torej otroci omejeni le na govorce slovenščine v svojem ožjem okolju (doma ali v šoli), je vključevanje govornih (posnetih) besedil v pouk zelo pomembno.

Delo z besedilom je kompleksna dejavnost. Učenci ob tem razvijajo receptivne in produktivne jezikovne zmožnosti. Ponuja torej možnosti za razvijanje slušnega ali bralnega razumevanja, pisanja oz. govorenja,

usvajanja novega besedišča, hkrati pa je besedilo tudi dobro izhodišče za obravnavo ali opazovanje slovničnih in sporazumevalnih vzorcev. Učitelj izvede posamezne dejavnosti tako, da učenci točno vedo, kaj se pričakuje od njih. Dejavnosti naj bodo take, da jih bodo učenci lahko izpolnili, vendar naj jim kljub temu pomenijo zadosten izziv, saj bodo tako bolj motivirani za reševanje nalog.

Poslušanje in branje

Kako uspešni bodo učenci pri razumevanju zapisanega ali govorjenega besedila, je v veliki meri odvisno tudi od dejavnosti, ki jih učitelj pripravi pred in med obravnavo besedila in po njej. Pri pouku še neopismenjenih otrok smo nekako omejeni le na poslušanje, saj učenci še ne pišejo.

Dejavnosti pred branjem/poslušanjem besedila so namenjene pripravi na obravnavo besedila. V učencu skušajo zbuditi zanimanje za besedilo, preverjajo njegovo splošno védenje, potrebno za razumevanje besedila, in razumevanje besedišča. Učitelj lahko zlasti pred branjem težjih besedil preveri razumevanje težjih besed in besednih zvez in jih po potrebi obrazloži. Učenci imajo tako več možnosti, da bodo pri razumevanju uspešnejši že ob prvem branju, kar je pomemben motivacijski dejavnik. Druga vrsta dejavnosti je usmerjena predvsem v prizadevanja, da bi v učencih vzbudili zanimanje za vsebino besedila. Navajamo nekaj najpogostejših dejavnosti:

- pogovor o temi besedila ob vodenih vprašanjih, fotografijah ali slikah, vezanih na besedilo,
- predvidevanje vsebine besedila iz naslova ali sprožanje asociacij ob naslovu oz. temi besedila.

Če gre za govorjeno besedilo, je dobro, da se učenci pred poslušanjem seznanijo tudi z nalogo, ki jo bodo morali rešiti, saj prvo branje naloge med poslušanjem ovira samo dejavnost poslušanja in s tem razumevanje.

Dejavnosti med branjem/poslušanjem besedila – z njimi učence navajamo na strategije za boljše razumevanje besedila. Učenci označujejo besede oz. dele besedila, ki jih razumejo/ne razumejo, skušajo sklepati o pomenu iz sobesedila ali s pomočjo slikovnega gradiva ob besedilu, si pri razumevanju pomagajo z mednarodnimi izrazi, se učijo iskati korene besed in sklepati o pomenu ter poiskati ustrezen pomen za neznane besede v dvojezičnih slovarjih. Drugi del dejavnosti je navadno vezan na reševanje nalog, ki preverjajo bralno oz. slušno razumevanje učenca:

- učenci odgovarjajo na vprašanja,
- se odločajo o tem, ali trditve o besedilu držijo ali ne (res je/ni res),
- med različnimi možnostmi poiščejo ustrezni odgovor (a, b, c),
- označujejo, katere besede so slišali,
- odgovore vpisujejo v tabele,
- na podlagi danih iztočnic obnovijo besedilo,
- ustno obnovijo besedilo,
- pisno povzamejo besedilo.

Učitelj lahko razumevanje preverja tudi z manj klasičnimi nalogami:

- učenci povezujejo prirejena besedila z izvirnimi (primerno takrat, kadar gre za več krajših besedil),
- posameznim delom besedila poiščejo podnaslove ali si jih glede na vsebino izmislijo sami,
- razločujejo strnjeno besedilo na besede oz. povedi,
- sestavljajo razrezano besedilo v smiselno celoto,
- smiselno dopolnjujejo prazna mesta v besedilu (izbrisane besede).

Pri še neopismenjenih učencih so naloge ob poslušanju besedila omejene na take, ki zahtevajo govorni odziv, risanje, barvanje, mimiko in gestiko, izbiranje ali razvrščanje slikovnega gradiva v ustrezno zaporedje (dejavnosti so za popestritev primerne tudi za starejše učence). Dejavnosti za poslušanje naj učitelj organizira tako, da bo učencem vnaprej jasno, kaj je cilj poslušanja, učitelj pa naj računa s tem, da bodo sprva učenci govorili in spraševali tudi med poslušanjem posnetka in tako motili poslušanje svojih sošolcev.

Dejavnosti po branju/poslušanju besedila so zopet povezane z usvajanjem besedišča oz. razumevanjem besedila, del dejavnosti pa je usmerjen v razvijanje produktivnih zmožnosti – govorjenja in pisanja. Nove besede oz. besede, za katere presodimo, da si jih morajo učenci zapomniti, učencem predstavimo čim večkrat in na različne načine (v sobesedilu, na listkih/prosojnicah, v povezavi s slikovnim gradivom, pri dodatnih vajah), učenci naj jih poslušajo, izgovarjajo, zapisujejo, tvorijo iz njih besedne zveze in jih primerjajo z besednimi zvezami v prvem jeziku oz. jeziku okolja, jih uporabijo v svojih povedih ali besedilu, tvorijo besedne družine, poiščejo besede istega pomenskega polja, si naredijo svoj slovarček.

Besedišče učenci utrjujejo v raznih vajah:

- v raznih igrah: spomin, domino, tombola,
- besede iz besedila poiščejo v križanki,
- iščejo začetek ali konec besed,
- sestavljajo besede iz danih črk,
- iščejo sopomenke, protipomenke, nadpomenke, podpomenke,
- izdelajo miselni vzorec, plakat,
- pomen besed prikažejo s pomočjo parafraze, opisa, pantomime ali risbe,
- preverjajo besedišče v obliki kviza.

Besedilo pa nam, kot že rečeno, služi tudi kot izhodišče za pisanje in govorjenje. Učenci:

- obnovijo besedilo,
- tvorijo podobno besedilo (npr. sami napišejo recept, voščilo, zahvalo, prošnjo glede na svoje okoliščine in potrebe),
- dopolnjujejo besedilo (npr. dokončajo zgodbo, pesem, dialog),
- spremenijo besedilno vrsto, žanr,
- se ob besedilu pogovarjajo (izražajo svoje mnenje v zvezi z besedilom oz. temo, obravnavano v besedilu),
- dramtizirajo besedilo, če to omogoča dramtizacijo.

Govorjenje

Učenci se pri pouku učijo razumljivega, sorazmerno pravilnega govornega sporočanja. Na začetku učenja je njihova govorna zmožnost še zelo omejena, zato so dejavnosti večinoma vodene. Najpreprostejše dejavnosti so omejene na pritrjevanje in zanikanje, ponavljanje ali izgovarjanje že slišane. Učitelj npr. poimenuje predmetnost okoli sebe ali predmete na sliki, učenci pa ponavljajo za njim. Učenci se naučijo slovensko pesmico, izštevanko ali rimo (mlajši učenci). Druga zelo pogosta dejavnost na začetni stopnji učenja je dialog.

Lahko poteka kot:

- pogovor med učiteljem in učencem ali med učenci, ki drug drugemu zastavljajo različna vprašanja (npr. Koliko si star? Kaj imaš rad? Kaj si počel med počitnicami?),
- krajši dialog, ki poteka po vnaprej danem modelu, ki ga učenci minimalno spreminjajo s pomočjo danih podatkov,
- dialog, ki ga zamejuje določena okoliščina (npr. pogovor po telefonu); učenci tvorijo dialog samostojno in pri tem uporabljajo naučene vzorce,
- dialog, ko učencem podamo kompleksnejši opis okoliščine oz. jo natančneje zamejimo (npr. Učenec je pozabil domačo nalogo. Učiteljica je slabe volje.).

Učitelj učence pripravlja tudi na samostojno govorjenje:

- pripovedujejo npr. o preživljanju počitnic, sorodnikih v Sloveniji, o svojem konjičku (pripravijo npr. govorni nastop),
- opišejo sliko,
- obnovijo besedilo,
- izrazijo svoje mnenje.

Učenci naj imajo pred govorjenjem čas, da svoje izjave smiselno oblikujejo, jih zapišejo, ob pomoči učitelja popravijo ali dopolnijo in jih nato povejo drugim. Med govorjenjem učitelj učenca spodbuja in mu pomaga pri premoščanju težav. Napake med govorjenjem popravlja le takrat, kadar postane sporočanje zaradi njih nerazumljivo, sicer pa učenčevega govornega toka ne prekinja. O napakah se z učencem pogovorita po govorjenju.

Del dejavnosti je namenjen tudi ustrezni izgovarjavi in mestu naglasa.

Pisanje

Učenci se pri pisanju v slovenščini srečujejo z glasovi in črkami, ki niso enaki kot v jeziku, ki ga govorijo v okolju, v katerem živijo. Učenci, ki so se v učnem jeziku že opismenili in obvladajo njegovo grafično podobo (prav tako so se v tem jeziku že naučili tehnike branja), se pri zapisovanju besed v slovenščini zaradi različnosti črk lahko znajdejo v težavah (glasove v slovenskih besedah zapisujejo s črkami, v katerih so zapisovali glasove v prvem jeziku, v katerem so se opismenili). Z dostopom do pisnega jezika se pospešujeta učenje in pomnjenje besedišča. Ker sta črkovna in zvočna podoba v slovenščini skoraj enaki, so učencem zapisi posameznih besed v veliko pomoč pri pomnjenju besed, še zlasti takrat, kadar gre za stik dveh bližnjih jezikov in se razlike med posameznimi besedami jasno vidijo iz zapisa (npr. jabolko : jabuka). Učenci, ki še niso opismenjeni, se učijo osnovnih motoričnih spretnosti za pisanje.

Pri pouku se učenci srečujejo z dvema vrstama pisanja. V prvem primeru je pisanje sredstvo za zapisovanje besed, izdelavo zapiskov, prepisovanje snovi s table, reševanje nalog in testov, v drugem primeru pa je cilj pisanja besedilo samo: učenci se učijo pisati različna funkcionalna besedila, se urijo v pravopisu ali ustvarjalnem pisanju. Učenci bodo pri pisanju uspešnejši, če jih bodo dejavnosti za pisanje motivirale, če bodo zanje relevantne in če se bodo ustrezno pripravili na pisanje. Učitelj naj torej, preden jim da konkretno nalogo za pisanje, premisli, ali so jo zmožni tudi realizirati – ali poznajo pričakovano besedišče, ali so že usvojili relevanten nabor slovničnih in sporazumevalnih vzorcev, s pomočjo katerih bodo tvorili besedilo, ali so se že sami kot bralci srečali s podobnim besedilom.

Dejavnosti za zapisovanje:

- vpisovanje besed v križanke,

- dopolnjevanje besed z ustreznimi črkami, zlasti tistimi, za katere predvidevamo, da bodo učencem povzročale težave (npr. zapisovanje glasov č, ž, š, črke l in soglasnikov v izglasju),
- zapisovanje besed,
- prepisovanje besedila,
- zapisovanje po nareku.

Dejavnosti za tvorjenje besedila:

- zapisovanje odgovorov na dana vprašanja,
- dopolnjevanje povedi,
- zapisovanje preprostih povedi k slikam (npr. opisovanje preprostega dogajanja, ponazorjenega s slikovnim gradivom),
- opis slike,
- dopolnjevanje delov besedila ali tvorjenje besedila po vzorcu,
- samostojno tvorjenje preprostega besedila.

Vloga slovnice pri pouku

Slovnico pri dopolnilnem pouku slovenščine obravnavamo s funkcionalnega vidika – učenci spoznavajo slovnične vzorce v rabi.

Učitelj načrtuje obravnavo (zaporedje) slovničnih vzorcev glede na njihovo pogostost (npr. rabo imenovalnika in tožilnika pred rabo drugih sklonov), težavnost (npr. rabo pravih glagolov pred rabo nepravilnih) oz. izbrano temo (glede na besedišče in slovnične vzorce, ki se pojavljajo v posameznih okoliščinah oz. ob obravnavi določenih tem). V tradiciji poučevanja slovenščine kot drugega/tujega jezika se je pri obravnavi slovničnih vzorcev na začetni stopnji pouka oblikovalo naslednje zaporedje:

- pri samostalniku, pridevniku, osebni zaimku obravnavamo rabo posameznih sklonov postopoma in ne v celotni paradigmi, kot je to v navadi pri pouku slovenščine kot prvega jezika: najprej obravnavamo rabo imenovalnika (učenci usvojijo način poimenovanja predmetnosti), nato tožilnika, nato še roditeljskega/mestnega/orodnega (v poljubnem zaporedju) in dajalnika;
- pri glagolu najprej (skupaj z rabo sklonov in predlogov) predstavimo rabo sedanjika, nato pa preteklika ali prihodnjika.

Z novimi slovničnimi vzorci naj učitelj učence seznanja postopoma: ko usvojijo en vzorec, jim učitelj predstavi novega in nato sledi primerjava njune rabe. Obravnavane slovnične vzorce učenci na ravni rabe primerjajo z vzorci v svojem učnem jeziku.

Majhni otroci se slovničnih vzorcev naučijo z opazovanjem in rabo. Otroci so dobri opazovalci, zato je smiselno, da jim učitelj nakaže, kateri del besede se po navadi spreminja, in tudi preprosto pove, zakaj prihaja do tega. V veliko pomoč pri usvajanju slovničnih vzorcev so otrokom pesmice, s pomočjo katerih si določen vzorec samodejno zapomnijo.

Učitelj in učenec sprejemata napake kot običajen, celo pozitiven pojav pri učenju jezika. Pri odpravljanju napak je učencem v veliko pomoč, če jim učitelj razloži, zakaj je do napake najverjetneje prišlo (ali gre npr. za napačno posploševanje pravila, prenos iz drugega jezika, govorjeno obliko ipd.).

6 SPREMLJANJE NAPREDOVANJA UČENCEV

Spremljanje napredovanja učencev je sestavni del pouka. Njegov glavni namen je ugotoviti napredek učenca v njegovem jezikovnem znanju. Učitelj lahko spremlja napredovanje učencev na različne načine:

- s pomočjo evropskih jezikovnih listovnikov in listovnikov, ki so bili pripravljene posebej za spremljanje učencev pri dopolnilnem pouku slovenščine;⁷
- s pomočjo testov in nalog za preverjanje znanja, ki jih oblikuje glede na obravnavane vsebine in uporabljene tipe nalog pri pouku (učitelj ne preverja splošnega védenja učenca, ampak tisto, kar so dejansko delali pri pouku).

Učitelj lahko preverja napredek učenca pri:

- razumevanju govorjenih besedil oz. poslušanju: ali je učenec zmožen razumeti dele besedila ali celo besedilo, ali je zmožen slediti besedilu oz. razumeti bistvene oz. podrobnejše informacije v njem,
- razumevanju zapisanih besedil oz. branju: ali zna učenec poiskati določene podatke v besedilu, ali jih razume, ali zna razbrati bistvene informacije besedila, razume podrobnosti v besedilu,
- govorjenju in pisanju: ali je učenec zmožen tvoriti razumljivo besedilo, primerno naslovniku in v skladu z namenom ter upoštevajoč sporazumevalne okoliščine, kolikšen je obseg besedišča v besedilu, katere sporazumevalne in slovnične vzorce je učenec pri tvorjenju besedil zmožen uporabljati, kolikšen je napredek v pravilnosti izražanja.

Učni načrt, ki je oblikovan na treh stopnjah pričakovanega jezikovnega znanja, s svojim zapisom v obliki jezikovnih funkcij pomaga pri spremljanju dosežkov učencev. Opisniki jezikovnih funkcij (npr. Učenci so sposobni poimenovati predmete v svojem okolju) nakazujejo, kaj naj bi učenci v posameznem starostnem obdobju ob predvideni stopnji jezikovnega znanja bili sposobni bodisi izreči, razumeti ob poslušanju ali branju ali zapisati (navedeni opisnik tako opisuje dosežek na ravni A2 v drugem starostnem obdobju, ko so otroci stari od 9 do 11 let). Učni načrt s svojim zapisom učiteljem tako pomaga pri načrtovanju dejavnosti z učenci, hkrati pa jim je tudi v pomoč pri spremljanju njihovega napredovanja in dosežkov. Pri interpretaciji rezultatov in morebitnem njihovem posredovanju (npr. staršem) si učitelj lahko pomaga z ustreznimi lestvicami, navedenimi v evropskih jezikovnih listovnikih za posamezno starost.

⁷ http://www.zrssi.si/slovenscina/gradiva/Portfolio-kopirne_predloge_za_ucitelje_nemsko_podrocje_15jul09.pdf,
http://www.zrssi.si/slovenscina/gradiva/Portfolio_za_starejse_ucence_slovensko_15jul09.pdf,
http://www.zrssi.si/slovenscina/gradiva/Portfolio_za_mlajse_ucence_slovensko_15jul09.pdf (dostopno 7. 3. 2016).

7 UČNI NAČRT ZA DOPOLNILNI POUK SLOVENŠČINE V TUJINI ZA PRVO STAROSTNO SKUPINO (5 DO 8 LET)

Za obravnavo v prvem starostnem obdobju je predvidenih skupaj enajst tem. Večina med njimi se obravnava na vseh treh ravneh znanja, to je od A1 do B1; za zadnji dve temi pa je predvideno, da ju dodamo, ko so otroci že sposobni bolj samostojnega sporazumevanja v slovenščini, pri čemer po potrebi poimenovanja in enostavnejše vzorce pri obeh temah lahko obravnavamo tudi že pred tem.

	A1
1	JAZ
2	MOJA DRUŽINA IN PRIJATELJI
3	PREDMETI V OKOLJU, OBLAČILA, BARVE
4	HRANA IN PIJAČA
5	VSAKDAN IN PROSTI ČAS
6	ŽIVALI
7	TELO, HIGIENA IN ZDRAVJE
8	MOJ DOM
9	KOLEDAR IN PRAZNIKI

	B1
10	MESTO IN PROMET
11	NARAVA IN VREME

Učni načrt za prvo starostno skupino predvideva, da so ciljni naslovniki, to je otroci, stari od 5 do 8 let, večinoma še v svojem predbralnem in predpisnem obdobju oz. so v procesu svojega rednega šolanja večinoma v fazi zgodnjega opismenjevanja. Zato je celotni učni načrt zasnovan predvsem na razvijanju dveh sporazumevalnih dejavnosti: poslušanja in govorjenja. To pa ne izključuje vključevanja obeh preostalih sporazumevalnih dejavnosti v obsegu in na stopnji, ki je relevantna za posamezne naslovnike, udeležence pouka slovenskega jezika in kulture v tujini.

Tako učitelj v pouk smiselno vključuje tudi predpisne in predbralne dejavnosti, kot so npr. »branje« slikopisov, slikanic in pisanje v smislu spoznavanja črk, prepisovanja oz. prerisovanja osnovnih poimenovanj v zvezi s posameznimi temami (npr. zapis lastnega imena, imena staršev), prepis posameznih črk s table ipd.

Na tej stopnji razvoja so poleg tega otroci sposobni pri poslušanju in govorjenju opazovati in primerjati glasove v različnih jezikih in s tem uzaveščati razliko med dvema ali več jeziki in prepoznavati bistvene elemente razlikovalnosti.

1. TEMA: JAZ

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo svoje ime,	(Jaz) sem Ana. Ime mi je Ana.
povejo, koliko so stari,	Star sem pet let.
povejo, kaj je kdo po spolu,	Sem punčka/deklica. On je fant.
vprašajo druge po podobnih informacijah,	Kako ti je ime? Koliko si star? Kaj je to? Kdo je to?
smiselno uporabljajo vzorce za oblikovanje diskurza,	Ja. Ne. Ne vem. Ne razmem.
izrečejo preprosto zahvalo in prošnjo,	Hvala. Prosim.
pozdravijo.	Dober dan. Nasvidenje. Živijo. Adijo.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah, če so vprašanja izrečena počasi in razločno,	Kako ti je ime? Koliko si star?
razumejo, če jih kdo vpraša po počutju,	<i>Kako si?</i> V redu.
razumejo posamezne besede in besedne zveze v zelo preprostih besedilih (npr. v opisu osebe), če so ta podprta s slikami oz. kretnjami.	

Besedišče

Ime (priimek)	
Pridevniki	Velik, majhen, nov, star, lep ...
Številke do deset	Ena, dve, tri, štiri ... deset.
Poimenovanje oseb	Fant(ek), punca/punčka, deklica/deček, učitelj, učiteljica ... Jaz, ti, on, ona, mi.

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo osnovne podatke o sebi (predstavijo se ob vprašanjih),	Sem Ana. Ime mi je Ana. Živim v Beogradu. Stara sem pet let.
povejo, kaj imajo radi,	Rada imam sladoled. Rada se igram.
povejo nekaj osnovnih informacij o svoji družini,	Imam brat(c)a in sestr(ic)o.
pozdravijo glede na del dneva,	Dober dan. Dobro jutro. Lahko noč. Nasvidenje.
poimenujejo poklice, ki jih poznajo,	Ko bom velik, bom policist.
vprašajo druge po podobnih informacijah.	Kdo je to? Kaj je to? Imaš sestr(ic)o?
POSLUŠANJE	

Učenci:	
razumejo vprašanja o podobnih informacijah, če so izrečena počasi in razločno,	
razumejo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	Imam bratca. Ime mu je Jakob.
razumejo zelo preprosta (prirejena) besedila (npr. zelo preproste opise oseb), če so ta podprta s slikami/kretnjami.	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo osnovne podatke o sebi in drugih,	Sem Ana. Ime mi je Ana. Stara sem pet let. To je moja prijateljica Maja. Je zelo prijazna. Skupaj se igrava. Najraje s punčkami.
opišejo sebe,	Imam dolge lase in rjave oči. Rada se smejim.
pripovedujejo o pomembnih dogodkih v svojem življenju,	Najlepše je bilo, ko sem imel rojstni dan. Dobil sem veliko daril. Mami mi je naredila torto.
vprašajo druge po podobnih informacijah.	Kakšna je tvoja mamica? Kaj si delal za rojstni dan?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah,	
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij,	
razumejo preprosta besedila (npr. opis oseb).	Moji mamici je ime Marjeta. Ima skodrane lase in zelene oči. Je prijazna, nikoli ni huda. Dela v šoli. Rada se igra z mano.

Sociokulturno védenje

Učenci so seznanjeni, kako pozdravimo: komu rečemo *Živijo./Zdravo./Adijo.* in komu rečemo *Dober dan./Nasvidenje.* Učenci se seznanijo s slovenskimi imeni in priimki.

2. TEMA: MOJA DRUŽINA IN PRIJATELJI

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo družinske člane in opredelijo svoja sorodstvena ter prijateljska razmerja do teh oseb,	To je moja mama. Pika je moja prijateljica. Imam sestr(ic)o/brat(c)a.
povejo, kdo so njihovi prijatelji,	Moje prijateljice so Andreja, Maša in Nuša.
preprosto opišejo družinske člane in prijatelje,	Moja mama je prijazna. Moja babica je stara.
vprašajo druge po zgornjih informacijah.	Ali je to tvoja mamica?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta vprašanja o družini in prijateljih,	Kdo je to? A je to tvoj očka? Kdo je tvoj prijatelj? A imaš brat(c)a/sestr(ic)o?
razumejo posamezne besede in besedne zveze v zelo preprostih besedilih (npr. v opisu/ predstavitvi družine v besedilih mladinske periodike), če so ta podprta s slikami oz. kretnjami.	

Besedišče

Poimenovanje družinskih članov	Oče/očka, mama/mamica, sin, hčerka, dedek, babica, teta, stric, bratranec, sestrična, brat, sestra.
Poimenovanje drugih pomembnih bližnjih	Prijatelj, prijateljica, sosod, soseda, vzgojitelj(ica), učitelj(ica) ...

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kdo so člani njihove ožje družine,	Imam očeta, mamo, brata in sestro. V naši družini smo: očka, mamica, Mojca in jaz.
uporabijo različna poimenovanja za družinske člane in opredelijo sorodstvena ter prijateljska razmerja,	To je moj dedek, kličem ga nono. Moj dedek živi v Sloveniji.
povejo, kdo so njihovi prijatelji in kakšni so, s kom radi preživljajo čas,	<i>S kom se rada igraš? – Z Anjo, Petro in Majo.</i>
opišejo člane svoje družine in povejo, s čim se ukvarjajo, kaj delajo,	Moja mama je učiteljica. Očka hodi v službo. Moja mamica ima rjave lase in modre oči. Moja mamica je prijazna, vedno mi pomaga. Kadar nagajam, pa je huda.
vprašajo druge po zgornjih informacijah.	Kakšen je tvoj očka/oče?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah	

(kot zgoraj),	
razumejo zelo preprosta besedila o družini (npr. predstavitev družine, opis družine, zgodba o družini v besedilih mladinske periodike).	

B1

Kot A2.

3. TEMA: PREDMETI V OKOLJU, OBLAČILA, BARVE

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo predmete v svoji okolici,	To je svinčnik. To so barvice.
poimenujejo barve,	Žoga je rdeča.
poimenujejo oblačila,	To je pulover.
preprosto opišejo predmete,	Barvice so nove. Stol je star. Pulover je rdeč.
povejo, kaj imajo,	Imam dežnik. Imam pulover.
izrazijo, kaj jim je/ni všeč,	Žoga je lepa/grda. Rada imam roza barvo.
vprašajo druge po podobnih informacijah.	Kaj je to?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah, če so vprašanja izrečena počasi in razločno,	Kaj je to? Kakšne barve je žoga? Kakšen avto imaš?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	Imam nov avto. Je rdeč/rdeče barve.
razumejo preprosta navodila pri dopolnilnem pouku slovenskega jezika in kulture, če jih učitelj nakaže tudi s kretnjami in mimiko,	Poslušajmo/Poslušajte ... Narišimo/Narišite ... Pokaži ... Povej ...
razumejo posamezne besede in besedne zveze v zelo preprostih besedilih (npr. v opisu prostora), če so ta podprta s slikami oz. kretnjami.	

Besedišče

Osnovne šolske potrebščine pri pouku (slovenščine)	Barvice, svinčnik, zvezek ...
Dejavnosti pri pouku (slovenščine)	Risati, barvati, poslušati ...
Predmeti v učilnici, igralnici	Stol, miza, tabla, okno, vrata, knjiga, slika ...
Oblačila	Majica, pulover, hlače, krilo, obleka, plašč, kapa, nogavice, čevlji ...
Barve	Rumena, modra, rdeča, zelena, roza, oranžna, bela, rjava, črna, zlata, srebrna.

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kaj imajo, potrebujejo,	Imam hlače, moder pulover in rjave čevlje.
preprosto opišejo predmete in jih primerjajo med seboj,	Medvedek ima rdeč dežnik. Rabim robček. Barvice so nove. Tvoja punčka je lepša kot moja. Ta avto je večji kot ta. Imam pet flomastrov.
izrazijo, kaj jim je/ni všeč, kaj imajo radi,	Ta žoga je lepa/grda. Ta majica mi ni všeč.
prosijo za predmet,	To bi rad.
povejo, kje se kaj nahaja,	Žoga je tukaj/tam.
vprašajo druge po podobnih informacijah.	Kaj je to? Kakšen je pulover?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah, če so vprašanja izrečena počasi in razločno,	A si prinesla punčko? Koliko flomastrov imaš?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	Moj avto je lepši?
razumejo preprosta navodila pri dopolnilnem pouku slovenskega jezika in kulture,	Pospravi./Pospravite igrače. Pobriši./Pobrišite tablo.
razumejo zelo preprosta (prirejena) besedila (npr. iz otroške periodike), povezana z zgornjimi temami, če so ta podprta s slikami/kretnjami.	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
preprosto opišejo predmete in jih primerjajo med seboj,	Tvoja punčka je lepša kot moja. Ta avto je večji kot ta. Imam pet žog, dve sta novi, ena pa je stara.
prosijo za predmet,	Daj mi barvico. Prinesi mi list. To bi rad.
vprašajo druge po podobnih informacijah,	Kje je moja pobarvanka?
se pogovarjajo ob igri,	Punčka joka. Daj ji dudo. Tukaj bo cesta. Ali grem lahko na gugalnico? A se lahko zamenjava?
povejo zelo preprosta navodila ob igri.	Ti začneš. Vrzi žogo.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah,	
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij,	

razumejo navodila,	
razumejo preprosta besedila (npr. iz otroške periodike), povezana z zgornjimi temami.	

4. TEMA: HRANA IN PIJAČA

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo osnovna živila, pijače in jedi, ki jih uživajo po navadi,	To je juha. To je pomaranča. Jem kruh in nutelo. Pijem kakav.
povejo, da so lačni ali žejni,	Lačen sem. Žejna sem.
povejo, kaj želijo jesti ali piti,	Rada bi sok.
povejo, kaj kdo je ali pije,	Maja pije sok. Peter je jabolko.
povejo, kaj imajo radi.	Rad imam bombone. Rada jem juho. Juha je/ni dobra. To je/ni dobro.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta vprašanja po željah ipd., podprta z mimiko in slikami,	Kaj rad ješ? A imaš rad palačinke? A si žejna?
razumejo druge pri izmenjavi podobnih informacij kot zgoraj,	
razumejo posamezne besede in besedne zveze v zelo preprostih besedilih (npr. ob pripovedovanju jedilnika), če so ta podprta s slikami oz. kretnjami.	

Besedišče

Sadje	Pomaranča, jabolko, banana ...
Zelenjava	Krompir, solata, korenje ...
Živila in jedi	Mleko, jogurt, jajce, kruh, sir, salama, marmelada, maslo, meso, juha, riž, špageti, pica ...
Pijača	Sok, čaj, kakav, kokakola, fanta, voda ...
Sladkarije in sladice	Čokolada, bombon, torta, sladoled, piškot ...
Besede za opis hrane	Dober, mrzel, vroč ...
Obroki	Zajtrk, kosilo, večerja, malica.
Glagoli v zvezi s hrano	Jesti, piti, kuhati.

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
uvrstijo posamezna živila v skupine,	Jabolko je sadje, korenje je zelenjava. Za kosilo bo juha.
povejo, da imajo dovolj,	Hvala, ne morem več.
naročijo določeno vrsto hrane ali pijače,	Jabolčni sok, prosim. Vaniljev in čokoladni sladoled bom.
povejo, kaj imajo radi in česa ne marajo,	Rad imam bombone. Korenja ne maram. To ni dobro.
povprašajo o določeni vrsti hrane ali pijače.	Kaj je to? A to peče?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo druge pri izmenjavi podobnih informacij kot zgoraj,	
razumejo zelo preprosta (prirejena) besedila (npr. iz otroške periodike), povezana z zgornjimi temami, če so ta podprta s slikami/kretnjami.	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo dnevne obroke ter pripomočke, ki jih potrebujemo pri pripravi in uživanju hrane,	Kmalu bo kosilo. Kdaj bo kosilo? Rabim žlico.
se pozanimajo o vrsti hrane,	Kaj bomo jedli? Kakšna torta je to? Ali je v juhi smetana?
izrazijo mnenje o hrani ali pijači,	Dobro je bilo. Mami, to si pa dobro skuhala. Čaj je vroč.
naročijo hrano ali pijačo,	Kepico vaniljevega in kepico čokoladnega sladoleda, prosim.
povejo, da imajo česa dovolj ali da želijo še.	Jaz bi še malo (sladoleda). A lahko dobim še? Ne bom več, (hvala).
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo druge pri izmenjavi podobnih informacij kot zgoraj,	
razumejo navodila v zvezi s pripravo hrane, obroka,	Pripravi krožnike. Umij jabolko.
razumejo preprosta besedila (npr. iz otroške periodike), povezana z zgornjimi temami.	

Sociokulturno védenje

V Sloveniji si pred obrokom voščimo *Dober tek*. Odgovor na to je *Hvala enako*. Učenec pozna pogoste tipične (tradicionalne) slovenske jedi: potico, štruklje, žgance, kranjsko klobaso, krofe (gl. tudi razdelek Koledar in prazniki).

5. TEMA: VSAKDAN IN PROSTI ČAS

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kaj po navadi počnejo,	Rišem. Igram se. Pojem.
poimenujejo dele dneva, letne čase,	Zima je. Noč je.
povejo, kdaj opravljajo določeno dejavnost ipd.,	Zjutraj se umijem. Popoldne se igram. Poleti plavam.
povejo, kaj radi delajo, kaj jih zanima,	Rada smučam. Plešem.
postavijo vprašanja o vsakodnevnih, rutinskih opravilih,	Kaj delaš?
odgovorijo in se odzivajo na vprašanja in izjave o vsakodnevnih, rutinskih opravilih.	<i>Kaj delaš?</i> – Barvam. Gledam risanko.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja in izjave o vsakodnevnih rutinskih opravilih in prostem času,	Kaj delaš? Ali rad poješ?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	Rad se igram.
razumejo posamezne besede in besedne zveze v zelo preprostih besedilih (npr. v preprostem opisu vsakdana), če so ta podprta s slikami oz. kretnjami.	

Besedišče

Deli dneva	Jutro, večer, noč.
Letni časi	Zima, pomlad, poletje, jesen.
Izrazi za izražanje časa	Zjutraj, zvečer, poleti, pozimi, jeseni, spomladi, potem, zdaj.
Izrazi za izražanje kraja	Tukaj, doma, zunaj, notri.
Glagoli, značilni za vsakodnevne dejavnosti oz. prosti čas	Umiti se, obleči se, (po)jesti, plavati, smučati, teči, peti, žogati se, kolesariti/voziti se s kolesom, risati, barvati, igrati se, igrati igrice na računalniku, gledati risanke ...
Poimenovanje predmetov, ki jih povezujemo z otrokovim preživljanjem časa	Kolo, žoga, računalnik, smučke, sanke, lutke, igrače (punčka, avto, vlak, žoga, medvedek, kocke, karte, igra ...), knjiga ...
Poimenovanje prostorov, ki so povezani s preživljanjem prostega časa	Igrišče, bazen, plaža, cirkus, lunapark, živalski vrt, lutkovno gledališče.

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kaj po navadi počnejo/so počeli/bodo	Imeli smo piknik. Šli bomo na izlet.

počeli,	
poimenujejo dele dneva, letne čase in jih opišejo,	Zima je. Pozimi je mraz. Pozimi nosim rokavice in kapo.
povejo, kaj radi delajo, kaj jih zanima,	Rada grem na morje, ker rada plavam.
povabijo k igri,	Se greš igrat? A greš na igrišče?
povejo, kaj so videli ob posameznih dejavnostih (npr. na izletu).	V cirkusu je bil klovn. Videl sem slona.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja in izjave o vsakodnevni, rutinski opravili,	Kaj delaš? Ali rad poješ? Kaj si videl? Kaj ti je bilo všeč?
razumejo zelo preprosta (prirejena) besedila (npr. iz otroške periodike), povezana z zgornjimi temami, če so ta podprta s slikami/kretnjami.	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kaj po navadi počnejo/so počeli/bodo počeli,	Imeli smo piknik. Šli bomo na izlet.
poimenujejo dele dneva, letne čase in jih opišejo,	Spomladi nabiramo zvončke. Ptički pridejo nazaj iz Afrike.
povejo, kdaj opravljajo določeno dejavnost ipd.,	Zjutraj se najprej umijem, potem me pa mamica obleče. Popoldne se igram. Poleti plavam.
povejo, kaj radi delajo, kaj jih zanima,	Rada grem na morje, ker rada plavam. Všeč mi je, če mi mama bere knjigo.
se pogovarjajo ob igri,	Punčka joka. Daj ji dudo. Tukaj bo cesta. Ali grem lahko na gugalnico? A se lahko zamenjava?
povejo, kaj so videli ob posameznih dejavnostih (npr. na izletu).	V cirkusu sem videl človeka, ki je požiral ogenj. Grozen je bil.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo zelo preprosta (prirejena) besedila (npr. iz otroške periodike), povezana z zgornjimi temami.	

Sociokulturno védenje

Otrok je seznanjen, da v Sloveniji zelo veliko otrok od prvega leta starosti do vstopa v šolo obiskuje vrtec in da otroci tam preživijo večino dneva. Popoldne nekateri obiskujejo različne pristočasne dejavnosti.

6. TEMA: ŽIVALI

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo živali,	To je mačka.
povejo, katero žival imajo radi,	<i>Katera žival ti je všeč?</i> – Mačka.
preprosto opišejo živali,	Mačka je črna in bela.
povejo, kako se oglašajo živali,	Mijav, hov hov, mu ...
odgovorijo in se odzivajo na vprašanja o živalih.	<i>Kakšen je lev?</i> – Velik.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja o živalih,	Katera žival je to? Katera žival ti je všeč? Ali imaš kakšno žival?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	Imam psa.
razumejo posamezne besede in besedne zveze v zelo preprostih besedilih (npr. v opisu živali), če so ta podprta s slikami oz. kretnjami.	

Besedišče

Hišne živali	Pes, mačka, riba, papagaj ...
Domače živali	Krava, konj, prašič, ovca, kokoš, petelin, koza ...
Divje živali	Lisica, medved, lev, zajec, opica, slon, žirafa, zebra, kača ...
Besede za opisovanje živali	Nevaren, prijazen, strupen, hiter, počasen, velik, majhen ...
Izrazi za oglašanje živali	Hov hov, mijav mijav ...

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo in preprosto opišejo živali,	To je mačka. Je bela in črna. Ima dolge brke.
povejo, kje živijo živali,	Volk živi v gozdu.
povejo, s čim se hranijo živali,	Mačka ima rada mleko. Krava je travo.
povejo, zakaj so živali koristne, nevarne.	Krava nam da mleko. Kača je nevarna, ker je strupena.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja o živalih,	Katera žival je to? Katera žival ti je všeč? Ali imaš kakšno žival?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno.	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kaj živali počnejo – kako se gibajo,	Kača leze. Zajec skače.
povejo, kako skrbimo za živali,	Pozimi postavimo ptičjo hišico. Zajčka nahranim vsak dan. Očistim mu kletko.
povejo obnovo preproste basni ali zgodbe, v kateri nastopajo živali.	
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja o živalih,	Katera žival je to? Katera žival ti je všeč? Ali imaš kakšno žival?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	
razumejo besedila (npr. iz otroške periodike, otroških enciklopedij, basni) o živalih: kako živijo, s čim se hranijo.	

Sociokulturno védenje

Učenci poznajo živali, tipične za Slovenijo – živali, ki jih imajo navadno na kmetiji, in druge živali (medved, štoklja, lipicanec).

7. TEMA: TELO, HIGIENA IN ZDRAVJE

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo pomembnejše dele telesa,	To je (moja) glava.
preprosto opišejo dnevno higiensko rutino,	Zjutraj in zvečer si umijem zobe.
preprosto povejo, kaj delajo drugi,	Maja se umiva.
preprosto opišejo svoje počutje/svoj videz/videz drugih ljudi,	Zaspan sem. Imam umazane roke.
povejo, da morajo opraviti malo/veliko potrebo,	Lulat grem. Kakat me.
vprašajo, kje je stranišče.	Kje je stranišče?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	Kje je stranišče?
razumejo navodila v zvezi s telesno higieno, če jih govorec nakaže tudi s kretnjami in mimiko,	Umij si roke. Obriši si nos.
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	Peter je bolan.
razumejo posamezne besede in besedne zveze v zelo preprostih besedilih (npr. v zunanjem opisu osebe), če so ta podprta s slikami oz. kretnjami.	

Besedišče

Deli telesa	Glava, roka, noga, trebuh, oči, zobje, lasje ...
Dejavnosti v zvezi z nego telesa	Umiti se/si, lulati, kakati.
Zdravstveno stanje, psihično in fizično počutje	Bolan, zdrav, zaspan, utrujen, vesel, žalosten ...
Dejavnosti v zvezi z nego telesa	Umiti se/si, obrisati se/si, lulati, kakati ...

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo pomembnejše dele telesa,	On ima veliko glavo.
preprosto opišejo dnevno higiensko rutino,	Umijem si roke/zobe. Obrišem si nos.
preprosto povejo, kaj delajo drugi,	Maja si umiva roke. Peter si briše nos.
poimenujejo sredstva za nego in povejo, kaj z njimi počnemo,	<i>S čim se umijemo?</i> – Z milom.
poimenujejo svoje fizične in psihične dejavnosti,	Poslušam radio. Ne slišim te.
preprosto opišejo svoje počutje/svoj videz/videz drugih ljudi.	Glava me boli. Bruhala bom. Tukaj me boli. Maja je bolna.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	Kaj je narobe s tabo? A te kaj boli? A si si umila zobe?
razumejo navodila,	Umij si roke. Obriši si nos.
razumejo zelo preprosta besedila v zvezi s telesom, higieno in zdravjem (npr. preprosto zgodbo o otroku, ki je zbolel).	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo dele telesa in pomembnejše organe ter preprosto izrazijo njihovo funkcijo,	<i>Kaj delamo z nosom?</i> Vohamo.
poimenujejo različna telesna in psihična stanja/počutja,	Slabo mi je. Slabo se počutim. Bojim se. Boli me trebuh.
povejo, da so se poškodovali,	Urezal sem se. Udarila sem se.
poimenujejo svoje fizične in psihične dejavnosti,	Ker je bila glasba glasna, te nisem slišal.
opišejo skrb za telo in zdravje.	Moramo si umivati zobe.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta navodila in nasvete v zvezi z zdravjem in higieno,	Ne pij vode iz pipe. Odpri usta. Pokaži jezik. Globoko dihaj. Ne smeš jesti preveč sladkarij.
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	Umij si roke. Obriši si nos.
razumejo besedila v zvezi s telesom, higieno in zdravjem.	

Sociokulturno védenje

Otrok je seznanjen z znaki, ki v Sloveniji po navadi označujejo toaletne prostore.

8. TEMA: MOJ DOM

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo prostore v stanovanju/hiši,	To je moja soba.
poimenujejo pohištvo in opremo v stanovanju,	To je postelja.
preprosto opišejo pohištvo, prostor,	<i>Kakšna je tvoja soba?</i> – Majhna.
povejo, v katerem prostoru se kdo nahaja,	<i>Kje je mama?</i> – V kuhinji.
povejo, kje kaj delajo,	<i>Kje se umivaš?</i> – V kopalnici. Tukaj spim jaz, tukaj pa moja sestra.
vprašajo po prostoru.	Kje je stranišče?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	Kaj je to?
razumejo posamezne besede in besedne zveze v zelo preprostih besedilih (npr. v opisu sobe), če so ta podprta s slikami oz. kretnjami.	

Besedišče

Prostori v stanovanju	Kuhinja, soba, kopalnica, stranišče ...
Pohištvo in oprema v prostorih	Stol, miza, postelja, omara, luč, televizija ...
Druge besede, povezane z bivanjem	Ključ, dom, stanovanje, hiša, sosed, živeti, stanovati ...

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo dele hiše,	Hiša ima rdeča okna, modra vrata in črn dimnik.
znajo opisati pohištvo,	Imam majhno posteljo. To je omara za igrače.
povejo, kje je kaj, opišejo prostor, preprosta razmerja v prostoru, kaj v prostoru delamo,	V kuhinji je velika miza. Na mizi je vaza. Na oknu so rože. Na vrtu se lahko žogamo. Igrače dam v omaro.
pripovedujejo o hišnih opravilih,	Mama pomiva posodo. Oče kosi travo.
vprašajo po prostoru.	Kje se lahko skrivamo? Kam se gremo lahko igrat? Kje imate igrače? Kakšna je tvoja soba?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj).	Kje pa ti spiš? Kje stanuješ/živiš?

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
opišejo širše okolje svojega bivanja, razmerja v prostoru,	Pred hišo je vrt, okoli hiše pa je visoka ograja. Za mojim blokom je igrišče. Tam so gugalnice in velik tobogan. Na igrišču je tudi peskovnik.
povejo, kako bi uredili prostor (npr. otroški kotiček),	Moja postelja je zgoraj. V sobi imam tobogan in veliko igrač. Pod posteljo imam košaro za igrače.
poimenujejo opremo v stanovanju in povejo, kaj z njo počnejo,	Z odejo se pokrijem.
poimenujejo bivališča drugih narodov, primerjajo bivališča, način bivanja.	Eskimi živijo v igluju, jejo ribe in se vozijo s sankami.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	Kdo pri vas kuha? Kdo ti pomaga pospraviti sobo?
razumejo navodila.	Zapri vrata. Ugasni luč/televizijo. Daj glasbo bolj potihlo. Pospravite igrače/učilnico. Opiši vašo hišo.
razumejo zelo preprosta otroška besedila, v katerih je opisano bivališče.	

9. TEMA: KOLEDAR IN PRAZNIKI

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo nekatere osebne, državne in cerkvene praznike,	Danes imam rojstni dan. Danes je pust.
poimenujejo predmete, jedi, ki se pojavljajo ob določenih praznikih,	To je novoletna jelka. To so krofi. To je darilo.
poimenujejo letne čase,	Zdaj je zima.
poimenujejo stvari, povezane z določenim letnim časom,	To je snežak. To so rože. To je grozdje.
voščijo ob prazniku.	Vse najboljše. Srečno novo leto. Vesel božič.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	Kaj jemo za božič?
razumejo preprosta voščila,	Srečno novo leto.
razumejo posamezne besede in besedne zveze v zelo preprostih besedilih (npr. v preprostem opisu praznovanja), če so ta podprta s slikami oz. kretnjami.	

Besedišče

Prazniki	Rojstni dan, božič, novo leto, pust ...
Predmeti, jedi ob praznikih	Darilo, torta, potica, svečke, balon ...
Glagoli	Praznovati.

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo osebne, državne in cerkvene praznike,	Danes imam rojstni dan. Danes je pust.
poimenujejo predmete, jedi, dejavnosti ob praznikih,	Za božič postavimo jaslice. Za pusta jemo krofe.
poimenujejo tipične slovenske maske oz. maske, v katere se našemijo otroci,	To je kurent. Kurent preganja zimo. Za pusta bom gusar.
poimenujejo letne čase,	Zdaj je zima.
poimenujejo stvari, povezane z določenim letnim časom,	To je snežak. To so rože. To je grozdje. Pozimi nosim/imam kapo in rokavice.

voščijo ob prazniku.	Vse najboljše. Srečno novo leto. Vesel božič.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	Kaj si želiš za rojstni dan? Kaj bi rada za božič?
razumejo preprosta besedila v zvezi z zgornjimi temami (npr. pripoved o praznikih, stvareh ob praznikih, opis letnih časov), če so ta podprta s slikami/kretnjami.	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo osebne, državne in cerkvene praznike,	Danes imam rojstni dan. Danes je pust.
(ob vprašanih učitelja) pripovedujejo o praznovanju, ki so ga doživeli doma,	Praznovali smo moj rojstni dan. Mami je naredila čokoladno torto. Bilo je super, ker smo se igrali.
opišejo tipične slovenske maske oz. maske, v katere se našemijo otroci,	Kurent ima velik rdeč jezik in pisane trakove. Oblečen je v kožuh. Okoli pasu ima privezane zvonce.
(ob vprašanih učitelja) pripovedujejo o dogodkih, povezanih z določenim letnim časom,	Med počitnicami smo šli smučat. Bilo je zelo lepo. Bili smo pri babici. Nabirali smo grozdje. Bil sem zelo utrujen.
voščijo ob prazniku.	Vse najboljše. Srečno novo leto. Vesel božič.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	Kaj ste delali za božič? Ali ste že pobarvali pirhe? Kaj ti je letos prinesel Božiček?
razumejo preprosta besedila v zvezi z zgornjimi temami (npr. pripoved o praznikih, o običajih ob praznikih, letnih časih).	

Sociokulturno védenje

Otroci spoznajo najpomembnejše slovenske državne in cerkvene praznike ter simbole (npr. slovensko zastavo), jedi (npr. krofe), običaje, povezane s prazniki (npr. barvanje pirhov), poznajo pesmi, ki jih pojemo ob praznikih (npr. *Vse najboljše za te*).

10. TEMA: MESTO IN PROMET

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo stavbe/ustanove v mestu,	To je grad. To je pošta.
povejo, kam kdo gre, kje kdo je,	Mama gre v trgovino. Mama je v trgovini.
povejo, kdo kje dela, kje opravimo kakšno storitev,	Prodajalka dela v trgovini. Na pošti kupimo znamke.
(v igri vlog) povejo, kaj želijo kupiti,	Rada bi bombone in čokolado.
navedejo lokacijo, smer,	Trgovina je tam/blizu/daleč.
preprosto opišejo dogajanje v prometu, pravila ustreznega obnašanja v prometu,	Rdeč avto je prehitel moder avto. Na cesti je veliko avtomobilov, na sredini je policist. Maha z roko. <i>Kaj narediš, preden greš čez cesto?</i> – Pogledam levo in desno.
poimenujejo vozila in navedejo, s čim se kdo pelje,	To je letalo. Peljemo se z avtobusom. Miha vozi kolo. Šofer vozi avtobus.
poimenujejo pogoste poklice in povejo, kaj kdo dela.	Kuharica kuha. Poštar raznaša pisma. Gasilec gasi požar.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	Kje je policist? Kaj dela prodajalka?
razumejo navodila v zvezi s prometom.	Poglej! Pazi! Stop! Če vidiš rdečo luč, se moraš ustaviti.

Besedišče

Stavbe/ustanove v mestu	Trgovina, cerkev, grad, bolnišnica, šola, vrtec, muzej, kino, policija, slaščičarna, cvetličarna, avtobusna postaja, letališče ...
Prostor, kjer se zabavamo, preživljamo prosti čas	Igrišče, bazen, park, kino, živalski vrt ...
Vozila	Avto, avtobus, vlak, motor, ladja, letalo, tovornjak, čoln, bager ...
Besede, povezane s prometom in prometnimi predpisi	Cesta, pločnik, semafor, prehod za pešce ...
Poklici, povezani z mestom, storitvami	Prodajalec, natakar, policist, gasilec, frizer, poštar, učiteljica, vzgojiteljica ...
Izražanje kraja	Tukaj, tam ...

Sociokulturno védenje

Otroci poznajo imena slovenskih krajev, v katerih živijo njihovi sorodniki. (*Kje živi tvoja babica?* – V Celju.)

11. TEMA: NARAVA IN VREME

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo stvari v naravi,	Za hišo je gozd. To je reka. Vidim morje.
poimenujejo pogoste živali in rastline, rastline, tipične za posamezni letni čas,	Poglej, krava. Moj stric ima konje. Spomladi cvetijo zvončki.
povejo, kakšno je vreme,	Danes dežuje, jutri bo sonce.
povejo preproste povedi o naravnih znamenitostih v Sloveniji in državi, v kateri živijo,	Triglav je slovenska gora. Sava je slovenska reka.
poimenujejo življenjska okolja, kjer živijo živali,	<i>Kje živijo ribe?</i> – V morju.
povejo značilnosti letnih časov,	Spomladi cvetijo drevesa. Zunaj je toplo. Živali se zbudijo.
se preprosto pogovarjajo o onesnaževanju in varovanju okolja.	Reka je umazana/čista. Ne smemo metati smeti. Ne smemo trgati rož. Ne smeš hoditi po travi.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja in izjave v zvezi z naravnim okoljem,	Ne hodi po travi.
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij,	
razumejo navodila v zvezi z obnašanjem v naravi,	
razumejo preprosta besedila v zvezi z zgornjimi temami (npr. opis narave, pesmico), če so ta podprta s slikami in kretnjami.	

Besedišče

Poimenovanje stvari v naravi	Gozd, gora, reka, morje, otok, jezero ...
Poimenovanje rastlin	Drevo, roža, trava ...
Poimenovanje vremenskih pojavov	Lepo, slabo, vroče, mrzlo, sončno, deževno, oblačno, sonce, dež, sneg, veter, oblak ...
Poimenovanje nebesnih teles in pojavov	Sonce, luna, zvezda, planet, nebo.

Sociokulturno védenje

Otroci spoznajo najpomembnejše naravne znamenitosti Slovenije (npr. Triglav, Postojnska jama, slap Savica ...).

8 UČNI NAČRT ZA DOPOLNILNI POUK SLOVENŠČINE V TUJINI ZA DRUGO STAROSTNO SKUPINO (9 DO 11 LET)

Za obravnavo v drugi starostni skupini je predvidenih skupaj šestnajst tem, nekatere med njimi so enake kot v prvi starostni skupini. Večino tem obravnavamo na vseh treh ravneh (od A1 do B1), pri čemer na obeh višjih ravneh postopoma dodajamo nove sporazumevalne funkcije, ki jih ubesedujemo z bolj zapletenimi sporazumevalnimi vzorci (kot kažejo primeri) in z manj pogostim in običajnim besediščem (širjenje besednega zaklada). Nekatero teme predvidoma obravnavamo samo na višjih dveh ravneh (A2 in B1 ali celo samo na B1), kar pa ne pomeni, da ne moremo vsaj nekaterih vzorcev in osnovnega besedišča ob teh temah obravnavati tudi z učenci, ki jezik obvladajo slabše. Za razliko od tem za prejšnjo starostno skupino so za vse teme predvideni opisniki za vse štiri sporazumevalne dejavnosti: poslušanje, govorjenje, branje in pisanje.

Obravnava na ravni A1 je usmerjena predvsem v obravnavo osnovnih poimenovanj z določenega tematskega področja ter sporazumevalnih vzorcev/družbenih konvencij, ki jih učimo kot vzorce/nedeljive celote. Od ravni A1 naprej naj bi predvidoma obravnavali enajst (osnovnih) tem:

	A1
1	JAZ
2	MOJA DRUŽINA IN PRIJATELJI
3	PREDMETI V OKOLJU, OBLAČILA, BARVE
4	ŠOLA IN RAZRED
5	VSAKDAN IN PROSTI ČAS
6	HRANA IN PIJAČA
7	TELO, HIGIENA IN ZDRAVJE
8	KOLEDAR IN PRAZNIKI
9	ŽIVALI
10	MOJ DOM
11	MESTO IN PROMET

Tem temam na ravni A2 dodamo še spodnje teme, tiste na ravni A1 pa v skladu z opisniki in predvidenimi vzorci smiselno dopolnimo in poglobimo. Temam z ravni A1 se pridružijo še tri teme:

	A2
12	ŠPORT
13	POČITNICE
14	NARAVA IN VREME

Vse zgoraj navedene teme se poglobljajo, širijo in dopolnjujejo tudi na ravni B1. Samo na ravni B1, ko se učenci približujejo ravni samostojnih govorcev v slovenščini, naj bi obravnavali še dve temi:

	B1
15	SVET KNJIŽEVNIH JUNAKOV
16	SLOVENIJA

Za obravnavo v drugem starostnem obdobju je tako predvidenih šestnajst tem.

1. TEMA: JAZ

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo svoje ime, priimek,	Sem Nada. Ime mi je Nada. Pišem se Novak.
povejo svoj naslov,	Moj naslov je Ljubljanska cesta 17.
povejo, kateri jezik govorijo,	Govorim slovensko.
povejo, koliko so stari,	Stara sem deset let.
povejo, kdaj imajo rojstni dan,	Rojstni dan imam drugega februarja.
povejo, od kod so,	Sem iz Nemčije.
povejo, kaj je kdo po spolu,	Sem punčka/deklica. On je fant.
pozdravijo,	Dober dan.
izrazijo prošnjo/zahvalo,	Prosim. Hvala.
izrečejo preprosto opravičilo,	Oprosti.
sodelujejo v diskurzu s potrjevanjem, zanikanjem, izražanjem (ne)razumevanja,	Ja. Ne. Ne vem. Ne razumem.
vprašajo druge po podobnih informacijah.	Kako ti je ime? Koliko si star? Od kod si? Kaj je to?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah, če so vprašanja izrečena počasi in razločno,	Kako ti je ime? Koliko si stara?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno.	To je Eva. Stara je pet let. To je gospa Novak, naša sosedka.
BRANJE	
Učenci:	
prepoznajo besede in besedne zveze v zvezi z osebnimi podatki (npr. v glavi testa).	Ime, priimek, datum (rojstva, tekoči datum)
PISANJE	
Učenci:	
vpišejo svoje osebne podatke (npr. v glavo testa),	
izpišejo osebne podatke iz besedila,	
se na kratko predstavijo.	Jaz sem Maja. Sem iz Slovenije. Stara sem deset let. Rada poslušam glasbo in igram igrice na računalnik.

Besedišče

Ime in priimek	
Naslov	Ulica, kraj, mesto ...
Jeziki	Učenec poimenuje jezike, ki jih govori oz. se jih uči.
Številke do dvajset	Ena, dve, tri, štiri ... dvajset.
Poimenovanje oseb	Fant, punca, deklica, deček, moški, ženska ...
Osebnosti zaimki	Jaz, ti, on, ona, mi ...

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo osnovne podatke o sebi,	Ime mi je Nada. Pišem se Novak. Živim v Ljubljani. Stara sem deset let.
povejo, kaj delajo,	Hodim v tretji razred. Plešem balet.
povejo nekaj osnovnih informacij o svoji družini,	V naši družini smo oče, mama, brat in jaz. Dobro se razumemo.
vprašajo druge po podobnih informacijah.	Koliko si stara? Kje živiš?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah, če so vprašanja izrečena počasi in razločno,	<i>Kje živiš?</i> – V Berlinu.
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosto besedilo, v katerem je predstavljena neka oseba.	
PISANJE	
Učenci:	
napišejo preprosto besedilo, v katerem se predstavijo,	Jaz sem Rok Mencinger. Star sem devet let. Rojstni dan imam 13. julija. Prihajam iz Ivančne Gorice. Doma imamo piščančjo farmo. Zelo si želim psa.
napišejo kratek in preprost opis osebe.	Maja je učenka. Stara je deset let. Ima modre oči in rjave lase. Rada nosi kavbojke in kratka krila. Njena najljubša barva je vijolična.

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo osnovne podatke o sebi in drugih,	To je moj prijatelj Leon. Star je dvanajst let. Vsak dan se skupaj igrava.
preprosto opišejo zunanost in značaj osebe.	Je velik in zabaven.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah,	<i>S kom živiš?</i> – Z mamo in bratom.
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij.	

BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosto besedilo, v katerem je predstavljena neka oseba (npr. v obliki preprostega intervjuja).	<p><i>Zakaj si postala pevka in kako?</i></p> <p>Povedali so mi, da sem prej začela peti kot hoditi. Smo pa tudi glasbena družina in predvsem moja mama me je navdušila za glasbo. Sicer pa glasba ni le delček mojega življenja, ampak je način mojega življenja.</p> <p><i>Katero mesto je zate najlepše?</i></p> <p>Koper, kjer sem se rodila. Sicer pa nisem zelo navezana na kraje, na prostor, ampak bolj na ljudi, ki tam živijo. Najbolj pogrešam prijatelje iz Kopra in starše.</p>
PISANJE	
Učenci:	
napišejo preprosto besedilo, v katerem se predstavijo,	
napišejo kratek in preprost opis osebe.	<p>Rada bi vam predstavila svojo najboljšo prijateljico. Spoznali sva se v šoli. Ime ji je Alenka in je eno leto mlajša od mene. Ima dolge lase (po navadi ima čop) in črne oči. Je vedno dobre volje in se veliko smeje. Z njo ni nikoli dolgočasno.</p>

Sociokulturno védenje

Učenci naj bi vedeli, da poznamo v slovenščini oblike za tikanje in vikanje ter da se z oblikami za vikanje obračamo k neznancem in starejšim ljudem, z oblikami za tikanje pa samo k vrstnikom in bližnjim odraslim (npr. v družini).

2. TEMA: MOJA DRUŽINA IN PRIJATELJI

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo družinske člane,	To je moja mama. Imam brata in sestro.
poimenujejo prijatelje,	To je moja prijateljica Petra.
preprosto opišejo družinske člane in prijatelje,	Moja mama je prijazna. Moja babica je (že) stara.
izrazijo, koga imajo radi.	Mamo imam rada.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja o družini in prijateljih,	Kdo je to? A je to tvoj oče? Imaš brata ali sestro? Kdo je tvoj prijatelj?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno.	Miha je moj prijatelj. Manca je moja sestra. Imam brata in sestro.
BRANJE	
Učenci:	
v preprostem besedilu prepoznajo poimenovanja družinskih članov.	
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo družinske člane.	

Besedišče

Družinski člani	Mama, oče, brat, sestra, dedek, babica ...
Prijatelji	Prijatelj, prijateljica.
Besede kot ...	Odrasli, otrok, dojenček, fant, punca, moški, ženska, star, mlad, mož, žena, biti poročen, biti ločen, noseča, poročiti se ...
Besede za opisovanje ljudi	Prijazen, star, mlad, lep, vesel, žalosten.
Svojilni zaimki	Moj, tvoj, njen, njegov, naš.

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
uporabijo različna poimenovanja za družinske člane in opredelijo sorodstvena in prijateljska razmerja,	To je moj dedek, kličem ga nono. Andreja je moja najboljša prijateljica.
povejo, kdo so člani njihove ožje in širše družine,	Imam očeta, mamo, brata in sestro. Očetov brat je moj stric.
povejo, kdo so njihovi prijatelji in kakšni so,	Moja najboljša prijateljica je sošolka Andreja. Je zelo prijazna in vesela punca.
opišejo člane svoje družine in povejo, s čim se	Moj oče je star 40 let. Dela kot prevajalec v

ukvarjajo, kaj delajo,	agenciji. Mama je učiteljica.
vprašajo druge po zgornjih informacijah.	Kdo je to? Kaj dela tvoj oče?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	
razumejo krajša, preprosta, prirejena besedila v zvezi z družino in prijatelji.	
BRANJE	
razumejo krajša, preprosta, prirejena besedila v zvezi z družino in prijatelji.	
PISANJE	
opišejo svojo družino in svoje prijatelje.	Moja družina ima pet članov. V družini smo mama in oče in trije otroci.

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, s kom se družijo,	Moji najljubši prijatelji so Marko, Matej in Luka. Velikokrat se skupaj igramo, včasih gremo skupaj na izlet.
opišejo lastnosti svojih sorodnikov in prijateljev, povejo, kaj jim pomenijo,	Moj bratranec Vid je zelo močan, tako da me lahko dvigne. Skupaj hodiva k skavtom. Imam ga rada, ker me brani.
vprašajo druge po zgornjih informacijah.	
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah,	Kdo je tvoj najboljši prijatelj?
razumejo besedila v zvezi z družino in prijatelji in njihovimi odnosi.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo besedila v zvezi z družino in prijatelji in njihovimi odnosi.	
PISANJE	
Učenci:	
opišejo značaj in zunanost ljudi,	Moj očka je velik in zelo suh. Je profesor na univerzi in dela s študenti. Študenti pišejo vaje in on jih popravlja. Ni zelo strog.
opišejo različne vrste odnosov med ljudmi.	Petrina starša ne živita skupaj. Sta ločena. Petra živi pri mami, vsak drugi vikend je pa pri očetu.

Sociokulturno védenje

Učenci so seznanjeni, da ljudje v mestih živijo večinoma v manjših družinah, na deželi pa je še vedno pogosto življenje več generacij skupaj (skupaj živijo člani vsaj treh generacij družine). Navada je, da otroci že v predšolskem obdobju obiskujejo svoje prijatelje, skupaj preživljajo prosti čas, praznujejo rojstne dneve in kdaj tudi prespijo pri prijateljih. Pogoste so družine z enim, dvema ali tremi otroki. Običajno sta zaposlena oba starša v družini.

3. TEMA: PREDMETI V OKOLJU, OBLAČILA, BARVE

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo predmete, ki jih vsak dan uporabljajo,	To je svinčnik.
poimenujejo oblačila,	To je majica.
poimenujejo barve,	To je rdeča barva.
preprosto opišejo predmete,	Avto je rdeč. Hiša je stara.
izrazijo, komu predmet pripada,	To je moja soba.
povejo, v kaj so oblečeni/kaj imajo/kaj nosijo,	Imam majico in kavbojke.
povejo, kaj imajo, potrebujejo, iščejo,	Iščem dežnik.
povejo, kaj imajo radi, kaj jim je všeč,	Rada imam roza barvo.
vprašajo po informacijah, navedenih zgoraj.	Kaj je to? Kakšen je avto? Kaj imaš rad?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	Imamo nov avto. Je velik in rdeč.
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj).	Kaj je to? Kakšen je avto? Kaj imaš rad?
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprost opis predmeta.	
PISANJE	
Učenci:	
zapišejo osnovna poimenovanja za različne predmete, ki so v vsakdanji uporabi,	
preprosto opišejo predmete.	Moja torba je rdeča in modra.

Besedišče

Poimenovanje barv	
Poimenovanje predmetov v vsakdanji uporabi	Torba, dežnik, knjiga, avto ...
Besede za označevanje lastnosti	Velik, majhen, nov, star ...
Poimenovanje oblačil	Majica, hlače, krilo, pullover, jopica, bunda, plašč ...

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo predmete v svojem okolju,	To je igrišče. Na igrišču so gugalnice in tobogan.
preprosto opišejo predmete in jih umestijo v prostor,	Avto je pokvarjen. Knjiga je na mizi. Žoga je pod posteljo.
povejo, za kaj uporabljamo določen predmet,	Sprej rabim za risanje.
primerjajo predmete med seboj,	Tvoji čevlji so manjši kot moji.
opišejo svojo obleko,	Na sebi imam kavbojke, majico s kratkimi rokavi in toplo jopico.
povejo, kaj imajo radi, česa ne marajo,	Najbolj mi je všeč roza barva, ne maram pa zelene.
vprašajo po zgoraj navedenih informacijah.	Kaj je to? Kakšen je avto? Kaj imaš rad?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	Imamo nov avto. Je velik in rdeč. Ima šest sedežev.
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj).	Kaj je to? Kakšen je avto? Kaj imaš rad?
BRANJE	
Učenci:	
razumejo opis predmeta.	
PISANJE	
Učenci:	
opišejo različne predmete.	

B1

Opisniki ostanejo enaki kot na ravni A2, kar pomeni, da učenci na ravni B1 izražajo iste jezikovne funkcije kot na ravni B1, vendar lahko z bolj zahtevnimi vzorci, pri čemer je tudi obseg njihovega besedišča večji.

4. TEMA: ŠOLA IN RAZRED

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo predmete, ki jih uporabljajo pri pouku,	To je svinčnik. To so barvice.
poimenujejo prostore v šoli,	To je učilnica.
preprosto opišejo predmete,	Barvice so nove.
izrazijo nerazumevanje,	Oprostite, ne razumem.
prosijo za pomoč, ponovitev,	A lahko ponovite, prosim? Mi lahko pomagate?
vprašajo druge po podobnih informacijah.	Kaj je to? Kakšen je ...? Kje je stranišče/učilnica?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah, če so vprašanja izrečena počasi in razločno,	Kaj je to? Kakšne barve je torba?
razumejo preprosta navodila pri pouku.	Napišite. Odpri knjigo na strani 13. Poslušajte. Povej.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preproste napise.	Šola, učilnica
PISANJE	
Učenci:	
zapišejo osnovna poimenovanja za različne predmete, ki se uporabljajo v šoli, napišejo svoj urnik,	Zvezek, učbenik, delovni zvezek
preprosto opišejo svoje dejavnosti v šoli in se opredelijo do njih.	Učiteljica v šoli nam bere zgodbe. To mi je všeč.

Besedišče

Šolske potrebščine	
Predmeti v učilnici	Stol, miza, tabla, omara, radio ...
Glagoli za opisovanje dejavnosti v šoli	Govoriti, pogovarjati se, poslušati, brati, pisati, računati, razumeti, risati, povedati ...

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, komu pripada predmet,	To je moja knjiga.
povejo, kaj imajo (v torbi), kaj potrebujejo, iščejo ipd.,	V torbi imam puščico in zvezke. Potrebujem novo radirko.

	Iščem copate.
povejo, kaj se učijo,	Učim se slovenščino.
povejo kaj (radi/neradi) počnejo v šoli,	Rad berem. Ne maram računati.
primerjajo stvari,	Matematika je težja od slovenščine. Najrajši imam glasbo.
vprašajo druge po podobnih informacijah.	Kaj je to? Kakšen je ...? A je to tvoja radirka? Kje so moje barvice? Kdo ima mojo knjigo? Čigav je zvezek? Kje je stranišče/učilnica?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah, če so vprašanja izrečena počasi in razločno,	Kaj je to? Čigava torba je to? Kakšne barve je tvoja torba?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	
razumejo navodila pri pouku.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprost opis dogajanja v šoli/pri pouku,	Danes smo brali pesem Nika Grafenauerja.
razumejo preprosto obvestilo v zvezi s poukom.	V torek pouk odpade.
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo svojo skupino,	V skupini je osem otrok. Imamo dobro učiteljico. Veliko se pogovarjamo.
zapišejo preprosto besedilo (npr. sošolcu po elektronski pošti) o dogajanju v šoli.	Domača naloga: učbenik stran 15, naloga 3. Prepiši v zvezek.

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo šolske potrebščine in njihovo namembnost pri pouku,	Šablono rabimo za risanje likov.
poimenujejo prostore v šoli in povedo, kaj počnejo v njih,	V jedilnici jemo, včasih pa so tam tudi proslave.
povejo, kaj se učijo,	V šoli se učim nemščino in angleščino, tukaj pa še slovenščino.
povejo kaj (radi/neradi) delajo v šoli,	Rada imam likovno in glasbeno vzgojo, športno pa sovražim.
primerjajo stvari,	Matematika je težja od slovenščine. Najrajši imam glasbo.
vprašajo druge po podobnih informacijah.	
POSLUŠANJE	
Učenci:	

razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah,	Kaj je to? Čigava torba je to? Kakšne barve je tvoja torba?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij,	
razumejo navodila pri pouku.	V paru opišite sliko.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo krajša, preprosta besedila, ki opisujejo dejavnosti v šoli.	
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo šolo, prostore v njej in dejavnosti,	
predstavijo svoje sošolce in učitelja.	

Sociokulturno védenje

Učenci so seznanjeni s predmetnikom in urnikom svojih vrstnikov, ki obiskujejo šolo v Sloveniji. Vedo, da se otroci vpisujejo v šolo s šestimi leti in da obvezno šolanje traja devet let. Seznanjeni so z organizacijo šolskega dela v Sloveniji: pouk poteka večinoma samo dopoldne, petkrat na teden, od ponedeljka do petka, popoldne so mlajši učenci v podaljšanem bivanju in obiskujejo različne interesne dejavnosti, med letom so večkrat počitnice: jesenske v zadnjem tednu oktobra, med božičem in novim letom, zimske ob koncu februarja ali v začetku marca, spomladanske med 27. aprilom in 2. majem, poletne pa od 25. junija do 1. septembra, ko se začne novo šolsko leto.

5. TEMA: VSAKDAN IN PROSTI ČAS

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo ure in dneve v tednu,	Danes je ponedeljek. Ura je osem.
poimenujejo dele dneva,	Jutro je.
povejo, kaj po navadi počnejo,	<i>Kaj delaš popoldne?</i> –Igram se.
povejo, kdaj opravljajo določeno dejavnost,	<i>Kdaj greš na flavto?</i> –Popoldne. Pozimi smučam.
povejo, kaj radi delajo, kaj jih zanima,	Rada smučam.
povejo, kam po navadi hodijo/gredo v prostem času,	Hodim na klavir.
postavijo vprašanja o vsakodnevnih dejavnostih, rutinskih opravilih,	Kaj delaš?
izrečejo preprosto povabilo oz. se nanj odzovejo,	<i>A se greš igrat?</i> –Ja, seveda.
odgovorijo in reagirajo na vprašanja in izjave o vsakodnevnih, rutinskih opravilih.	<i>Kaj delaš?</i> –Igram se.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja in izjave o vsakodnevnih, rutinskih opravilih in prostem času,	Kaj delaš? A rad poješ?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno.	Naslednji teden ni pouka.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preproste podatke na urnikih, v TV-programih,	Pouk slovenščine: vsako sredo od 15.00 do 18.00.
v zapisanem sporočilu (npr. preprostemu vabilu, urniku) razberejo kraj in čas dogajanja.	
PISANJE	
Učenci:	
prepišejo informacije v zvezi z vsakodnevnimi dejavnostmi,	Pouk slovenščine: vsako sredo od 15.00 do 18.00.
zapišejo kratka sporočila.	Šel sem ven.

Besedišče

Dnevi v tednu, deli dneva	Imena dni v tednu; jutro, večer, noč.
Meseci, letni časi	Imena mesecev.
Izrazi za izražanje časa	Pozimi, poleti, jeseni, spomladi; zjutraj, zvečer, ponoči, popoldne, dopoldne, zdaj, potem ...
Glagoli, značilni za vsakodnevne dejavnosti	Igrati (se), brati, peti, poslušati (glasbo), gledati (film, televizijo, risanko), pospravljati, vstati, igrati (klavir, nogomet, igrice na računalnik) ...
Poimenovanje predmetov/stvari/prostorov, povezanih s prostim časom	Kino, igrišče, računalnik, televizija, radio, knjiga, gugalnica, tobogan ...

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kaj počnejo po navadi,	Zvečer gledam risanke. Pozno grem spat.
povejo, kdaj opravljajo določeno dejavnost,	Popoldne grem na flavto.
povejo, kaj radi delajo, kaj jih zanima,	Hodim na modelarstvo. Rad izdelujem modele letal. Zanima me letalstvo.
povejo, kam po navadi hodijo/gredo v prostem času,	Dvakrat na teden imam klavir. Mamica me je vpisala na balet. Na tenis hodim že dve leti.
postavijo vprašanja o vsakodnevni dejavnosti, rutinskih opravilih,	Kaj delaš? Kdaj se učiš? Kaj boš delal v nedeljo? V katero šolo hodiš? Kam greš?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja in izjave o vsakodnevni, rutinskih opravilih in prostem času,	Kolikokrat na teden gledaš televizijo? Katera računalniška igrice ti je najbolj všeč?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta besedila v zvezi s preživljanjem vsakdana, prostočasni dejavnosti.	
PISANJE	
Učenci:	
zapišejo kratka sporočila (sms, e-sporočilo, drugi e-mediji).	Pridi ob 6h. LP

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kaj po navadi počnejo, kaj radi delajo, kam gredo v prostem času,	Ko pridem iz šole domov, najprej naredim domače naloge. Počakam mamico, da pride iz službe. Skupaj skuham kosilo in potem mi mami kaj prebere.
pripovedujejo o svojem konjičku,	Jaz hodim na karate. Ta šport mi je izbral oči, ker je tudi on včasih treniral karate. Za karate potrebujem posebno obleko.
odgovorijo in se odzivajo na vprašanja in izjave o vsakodnevni, rutinskih opravilih, o preživljanju prostega časa.	<i>Kaj boš delal za vikend?</i> – Če bo lepo vreme, bomo šli s starši na izlet, če ne, bomo pa doma.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
iz informacij, dostopnih v medijih, razberejo, kaj	V Velenju bo letos že enaindvajseti Pikin festival.

zanimivega zanje se dogaja v Sloveniji.	Vabljeni vsi otroci, ki si želite nepozabnih dogodivščin.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta besedila v zvezi s preživljanjem vsakdana, prostočasnih dejavnosti,	Pospravi svojo sobo in odnesi smeti. Pridem ob 17h. Mama.
iz informacij, dostopnih v medijih, razberejo, kaj zanimivega zanje se dogaja v njihovem okolju.	
PISANJE	
Učenci:	
samostojno ali po nareku zapišejo informacije v zvezi z vsakodnevnimi dejavnostmi,	V soboto je pevska vaja. Dobimo se ob 10h.
zapišejo sporočila,	Dobimo se šele ob petih. Prej imam košarko.
opišejo svoje vsakodnevne dejavnosti in ob tem izrazijo svoje mnenje,	Svoje dolžnosti moram izpolnjevati. Vsak dan imam veliko dolžnosti: vaditi moram klavir, narediti domače naloge za šolo, verouk in glasbeno šolo. Izpolnjevanje dolžnosti pomeni tudi, da redno hodiš na vse svoje krožke, ki jih imaš. Med moje dolžnosti spadajo tudi hišna opravila. Tega ne maram.
opišejo svoj konjiček,	Moj najljubši krožek je košarka. Uči nas učitelj Žiga. Velikokrat igramo in to mi je zelo všeč. Na začetku se ogrejemo z metanjem na koš.
napišejo vabilo (npr. na nastop svojega razreda).	

Sociokulturno védenje

Učenci so seznanjeni z načini preživljanja prostega časa v Sloveniji: poletne počitnice ljudje pogosto preživljajo na morju, v hribih ali toplicah; zimske počitnice so velikokrat namenjene smučanju ali drugim zimskih športom. Najstniki imajo prostočasne dejavnosti v okviru šole (krožki, interesne dejavnosti) ali zunaj nje (v popoldanskem času). Med najbolj pogosto obiskovanimi dejavnostmi so glasbena šola, verouk (ni del šolskih dejavnosti), zborovsko petje, ples, različni športi. Tuji filmi v kinu in na TV imajo podnapise, niso pa sinhronizirani; sinhronizirani so predvsem risani filmi.

6. TEMA: HRANA IN PIJAČA

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo osnovna živila, pijače in jedi, ki jih po navadi uživajo; dnevne obroke,	To je zelenjavna juha. Za zajtrk jem kruh, maslo in marmelado, pijem pa kakav. Kosilo je ob dvanajstih.
povejo, da so lačni ali žejni,	Lačen sem. Žejna sem.
povejo, kaj kdo je ali pije,	Rok je banano, Žiga pa jabolko.
povejo, kaj želijo jesti ali piti,	Pico, prosim.
povejo, kaj imajo radi in česa ne marajo,	Rad imam bombone. Korenje mi ni všeč.
obvladajo družbene konvencije ob obrokih.	Dober tek. Hvala enako.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja po željah ipd.,	A boš kaj pojedel? A si žejna? Kaj boš pil? A imaš rad palačinke?
razumejo druge pri izmenjavi podobnih informacij.	Kosilo je.
BRANJE	
Učenci:	
prepoznajo besede z jedilnega lista.	
PISANJE	
Učenci:	
zapišejo osnovna poimenovanja za hrano in pijačo,	
sestavijo preprost nakupovalni listek,	Potrebujem: kruh, mleko, maslo, čokolado ...
iz recepta prepíšejo sestavine.	

Besedišče

Sadje	Pomaranča, jabolko, banana ...
Zelenjava	Krompir, solata, korenje ...
Živila in jedi	Mleko, jogurt, jajce, kruh, sir, salama, marmelada, maslo, meso, juha, riž, špageti, pica ...
Pijača	Voda, sok, čaj, kakav, kokakola, fanta ...
Sladkarije in sladice	Čokolada, bombon, torta, sladoled ...
Besede za opis hrane	Dober, mrzel, vroč ...
Obroki	Zajtrk, kosilo, večerja.
Glagoli v zvezi s hrano	Jesti, piti, kuhati.

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povprašajo o določeni vrsti hrane ali pijače,	Kaj je to? A je to sladko?

uvrstijo posamezna živila v skupine,	Jabolko je sadje, korenje je zelenjava. Juho jem za kosilo. Sladkarije lahko jem po kosilu.
povejo, da imajo dovolj,	Hvala, ne bi več. Dovolj imam. Sita sem, ne bom več.
naročijo določeno vrsto hrane ali pijače,	Juho z rezanci bi. Jabolčni sok, prosim.
povejo, kaj imajo radi in česa ne marajo, česa ne smejo jesti,	Ne maram rib. Ne jem jagod, imam alergijo.
izrazijo količino,	Kozarec vode, prosim.
naročijo ali kupijo hrano ali pijačo.	Kepico vaniljevega in kepico čokoladnega sladoleda, prosim. Koliko stanejo mandarine?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo druge pri izmenjavi podobnih informacij kot zgoraj.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo jedilnik,	
razumejo preprost recept.	
PISANJE	
Učenci:	
napišejo preprost recept (z zelo omejenimi dejavnostmi in sestavinami) za pripravo priljubljene jedi,	Za palačinke potrebujemo jajca, mleko, moko, sol, sladkor, olje. Vse sestavine zmešamo. Spečemo palačinke in jih namažemo z marmelado ali nutelo.
napišejo nakupovalni listek.	Potrebujem: 2 žemlji, malo sira in salame, 1 liter pomarančnega soka, škatlo piškotov.

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo pripomočke, ki jih potrebujejo pri pripravi in uživanju hrane,	Ali lahko dobim, prosim, še eno žlico?
pozanimajo se o vrsti hrane,	Kaj bomo jedli? Kakšne torte imate? A je v juhi smetana?
izrazijo mnenje o hrani ali pijači in ga preprosto utemeljijo,	Dobro je bilo. Mami, to si pa dobro skuhala. Juhe ne bom, ker je preslana. Ne jem orehove potice.
naročijo ali kupijo hrano ali pijačo,	Koliko stanejo mandarine? Eno žemljo in 5 dek salame, prosim.
povejo, kakšne so njihove prehranjevalne navade.	Zjutraj mi mami pripravi dober zajtrk, kosilo pojem v šoli, ko pridem domov, me čaka malica, zvečer pa mami naredi palačinke ali kaj podobnega.

POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo druge pri izmenjavi podobnih informacij kot zgoraj.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta besedila o prehrani in prehranjevalnih navadah.	
PISANJE	
Učenci:	
napišejo preprost recept za pripravo priljubljene jedi,	
napišejo preprosto mnenje o načinu prehranjevanja.	To, da ješ zdravo, pomeni, da ješ veliko sadja in zelenjave, da ješ tudi mlečne izdelke in meso. Dobro je, da ješ vedno ob istem času in da ne ješ preveč sladkarij.

Sociokulturno védenje

Učenec je seznanjen, da je v Sloveniji glavni dnevni obrok po navadi kosilo, sestavljeno iz juhe, glavne jedi s prilogo, solate ter sladice, in da si v tem vrstnem redu tudi sledijo jedi pri obrokih. Otroci jedo kosilo večinoma v vrtcih in šolah med 12. in 13. uro, pa tudi sicer je v vrtcih in šolah organizirana prehrana (zajtrk, malica in kosilo). Učenec pozna pogoste tipične (tradicionalne) slovenske jedi: potico, štruklje, žgance, kranjsko klobaso, krofe (gl. tudi razdelek Koledar in prazniki).

7. TEMA: TELO, HIGIENA IN ZDRAVJE

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo pomembnejše dele telesa,	To je roka.
povejo, da so bolni, zdravi,	Bolan sem./Bolna sem.
vprašajo, kje je stranišče.	Oprostite, kje je stranišče?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah,	Kje je stranišče? Ali te kaj boli?
razumejo navodila.	Umij si roke. Obriši si nos.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo besede in besedne zveze v zvezi s telesom in higieno v krajših, preprostih, prirejenih besedilih.	
PISANJE	
Učenci:	
zapišejo poimenovanja za dele telesa.	

Besedišče

Deli telesa	Glava, roka, noga, oko, uho, trebuh, zob, las, usta, brada.
Sredstva za nego telesa (A2)	Milo, šampon, zobna pasta, brisača, zobna krtačka/ščetka, glavnik, krema, toaletni papir, ogledalo, robec, krema ...
Dejavnosti v zvezi z nego telesa	Umiti se/si, obrisati se/si, postriči se, počesati se.
Poimenovanja dejavnosti v zvezi z nego telesa	Umiti se/si, lulati, kakati.
Poimenovanje za opise psihičnega in fizičnega počutja (A2)	Biti lačen, biti žejen, zebsti, zebe me, vroče mi je, potiti se, potim se, biti zaspan, zaspan sem, utrujen sem, slabo se počutiti, slabo se počutim, dolgočasiti se, biti len, biti jezen, bati se, sramovati se, biti pogumen, biti prestrašen, biti zadovoljen, biti srečen, vesel, žalosten, presenečen, biti v skrbeh.
Poimenovanje bolezenskih stanj (A2)	Slabo mi je, grlo me boli, vročino imam, prehlajen sem, imam gripo/angino/virozo, kašljati, biti bolan/alergičen, kašljati.
Poimenovanje poškodb (B1)	Nesreča, poškodba, urezati se, udariti se, pasti, zlomiti si (kaj).
Poimenovanje stvari/ljudi v zvezi z zdravstveno oskrbo in nego (A2)	Zdravnik, zobozdravnik, sestra, poklicati zdravnika, naročiti se, bolnišnica, zdravstveni dom, lekarna, ambulanta/ordinacija, čakalnica, zdravilo, recept, tablete, sirup.
Besede kot ...	Poslušati, slišati, glasen, tih, hrup, gledati, videti, vohati, tipati, teči, vstati, poskusiti, dotakniti se, plezati, skakati, pasti, ležati, sedeti ...

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
preprosto opišejo dnevno higiensko rutino,	Vsak večer se stuširam. Zobe si umijem zjutraj in zvečer.
preprosto opišejo svoje počutje/počutje drugih ljudi,	Zob me boli. Vročino imam.
preprosto opišejo svoj videz/videz drugih ljudi,	Moja prijateljica ima dolge, ravne lase.
povejo, da morajo opraviti malo/veliko potrebo,	Oprostite, moram na stranišče. Lulat grem.
vprašajo, kje je stranišče, kopalnica.	Oprostite, kje si lahko umijem roke?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah,	Ali si zobe umivaš z zobno pasto?
razumejo navodila.	Vzemi tableto. Tole popij.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo zelo kratka, preprosta besedila (npr. kakšen nasvet, zapisano navodilo ipd.).	Za zdravje je dobro jesti veliko zelenjave in sadja ter piti navadno vodo.
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo svojo skrb za telo.	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo in opišejo dele telesa, poimenujejo različna telesna in psihična stanja/počutja,	Imam skodrane lase. Slabo mi je. Ne počutim se dobro. Bojim se.
poimenujejo svoje fizične in psihične dejavnosti,	Slabo vidim na daleč, zato moram nositi očala. Poslušam radio. Ne slišim te, ali lahko govoriš glasneje?
opišejo skrb za telo in zdravje,	Rada bi si nalakirala nohte, a mi mama ne pusti.
(zdravniku) opišejo svoje telesno (bolezensko) stanje,	Prehlajena sem. Boli me grlo. Že dolgo kašljam.
druge povprašajo po počutju.	A si se že pozdravil? Si še vedno bolan?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta navodila in nasvete v zvezi z zdravjem in higieno,	Pij raje vodo, ne soka.
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah.	Koliko tehtaš?

BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta besedila na temo zdravja in higiene.	
PISANJE	
Učenci:	
opišejo preživljanje kakšne bolezni, poškodbe ipd.	

8. TEMA: KOLEDAR IN PRAZNIKI

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo dneve v tednu, mesece, letne čase,	Danes je ponedeljek.
povejo, kdaj imajo rojstni dan,	Rojstni dan imam ...
poimenujejo pomembnejše praznike (osebne, v Sloveniji, v okolju, kjer živijo),	
poimenujejo predmete, ki so povezani s prazniki,	Novoletna jelka, pirhi, potica
voščijo za pomembnejše praznike,	Vse najboljše za rojstni dan. Srečno novo leto.
vprašajo, kdaj imajo drugi rojstni dan.	Kdaj imaš rojstni dan?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj), če so vprašanja izrečena počasi in razločno.	Kaj jemo za veliko noč? Kdo ima danes rojstni dan?
BRANJE	
Učenci:	
prepoznajo besede in besedne zveze v zvezi s koledarjem in prazniki v preprostih, prirejenih besedilih.	
PISANJE	
Učenci:	
zapišejo preprosto voščilo (po vzorcu).	Draga babi, vse najboljše za rojstni dan. Maja

Besedišče

Poimenovanje dni, mesecev, letnih časov	Ponedeljek, torek ... Januar, februar ... Pomlad, poletje ...
Poimenovanje praznikov (ki so pomembni za posameznika)	Rojstni dan, god, novo leto, božič, praznik, počitnice ...
Vrstilni števniki, izražanje datumov	Prvi, drugi, tretji ...
Osebe	Dedek Mraz, Božiček, Miklavž.

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kako praznujejo rojstni dan, preprosto opišejo praznovanja različnih praznikov.	Za rojstni dan povabim prijatelje na torto.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah, razumejo voščila, čestitko, izrečene želje.	Lepo praznuj.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo krajša, preprosta, prirejena besedila v zvezi s prazniki in praznovanji.	
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo praznovanje,	Včeraj sem imel zabavo za rojstni dan. Povabil sem prijatelje, bratranca in sestrično. Vsi so prišli. Mama je naredila torto. Poslušali smo glasbo, igrali igrice na računalnik in se zabavali. Odlično je bilo.
napišejo preprosto vabilo (npr. na šolsko predstavo, rojstni dan). Naredijo plakat.	Dragi starši, vabimo vas na našo razredno predstavo, ki bo 25. 3. ob 17. uri v naši učilnici. Lep pozdrav. Učenci dopolnilnega pouka slovenščine

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
pripovedujejo, kako preživljajo leto, posamezne letne čase, mesece,	Velikonočne počitnice preživim v Sloveniji. Takrat obiščem dedka in babico in druge sorodnike. Najbolj všeč mi je velikonočni zajtrk, ki ga pripravi babica. Takrat smo vsi skupaj in se imamo lepo.
pripovedujejo, kako praznujemo praznike, povprašajo druge, kako praznujejo/preživljajo leto.	Kaj si delal za božič?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah, razumejo krajša, preprosta, prirejena besedila v	Kako si preživel počitnice?

zvezi s prazniki in praznovanji, preživljanjem leta.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo krajša, preprosta besedila v zvezi s koledarjem, prazniki in praznovanji.	
PISANJE	
Učenci:	
opišejo, kako preživljajo počitnice.	

Sociokulturno védenje

Učenci poznajo praznike, ki jih praznujejo v Sloveniji, in navade ob praznovanjih. Seznanijo se z običaji obdarovanja (za rojstni dan, o Miklavžu, dedku Mrazu, Božičku). Vejo, kakšni so letni časi v Sloveniji (še posebno to velja za učence z južne poloble).

9. TEMA: ŽIVALI⁸

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo pogoste živali,	Poglej, krava.
preprosto opišejo živali,	Pes je prijazen.
povejo, katere živali imajo radi,	Rad imam pse.
povejo, kako se oglašajo živali.	Krava reče mu, pes laja.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja v zvezi z živalmi,	<i>A imaš kakšno domačo žival?</i> – Imam psa.
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij.	To je mačka. Je bela in črna.
BRANJE	
Učenci:	
v besedilu prepoznajo poimenovanja živali.	
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo žival.	Pes je prijazen. Ne laja.

Besedišče

Hišni ljubljenci	Pes, mačka, riba, papagaj ...
Domače živali	Krava, konj, prašič, ovca, kokoš ...
Gozdne živali	Lisica, medved, lev, zajec ...
Živali v živalskem vrtu	Opica, slon, žirafa, zebra, kača ...
Besede za opisovanje živali	Nevaren, prijazen, strupen, hiter, počasen, velik, majhen ...
Izrazi za oglašanje živali	Hov hov, mijav mijav, mu ...

Sociokulturno védenje

Učenci poznajo glavne vrste domačih in gozdnih živali, živečih v Sloveniji. Poznajo naravna okolja, v katerih prebivajo te živali. Vedo, kako se oglašajo živali v različnih jezikih.

⁸ Tema Živali je obravnavana samo na ravni A1, na ravneh A2 in B1 vsebine o živalih obravnavamo v okviru teme Narava in vreme.

10. TEMA: MOJ DOM

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo svoj naslov,	Moj naslov je Alexanderplatz 13.
povejo, kje stanujejo,	Stanujem v hiši.
poimenujejo glavne prostore v stanovanju,	To je kuhinja, to je kopalnica.
poimenujejo predmete, ki jih uporabljajo vsak dan,	To je skodelica.
preprosto opišejo predmete, stavbe, prostore,	Hiša je stara.
izrazijo, komu kaj pripada,	To je moja soba.
preprosto opišejo svoj dom, svojo sobo,	Imamo kuhinjo, sobo, dnevno sobo in kopalnico.
vprašajo po zgoraj navedenih informacijah.	Kje stanuješ? Kaj je to?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	Ana stanuje v bloku, v 1. nadstropju.
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj).	Kje stanuješ?
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprost opis predmeta,	
razumejo preprost opis domačega/znanega prostora, če je opis podprt s sliko.	Postelja je velika.
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo prostor.	Moja soba je majhna.

Besedišče

Poimenovanje stavb in njihovih delov	Hiša, blok, stanovanje, balkon, garaža.
Poimenovanje glavnih prostorov v stanovanju	Soba, kuhinja, kopalnica, stranišče ...
Poimenovanje pohištva in opreme v prostorih	Stol, miza, omara, postelja ...
Besede kot ...	Ključ, dom, stanovanje, hiša, sosedi, živeti, stanovati. Blazina, odeja, rjuha, budilka ...
Glagoli	Prižgati, ugasniti, odpreti, zapreti, čistiti, pospravljati.

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kje stanujejo,	Stanujem v hiši.
poimenujejo prostore v stanovanju, povejo, kje se kaj nahaja,	V pritličju imamo dnevno sobo in kuhinjo, v drugem nadstropju pa so spalnice in kopalnica.
poimenujejo pohištvo in opremo v stanovanju,	V sobi imam televizijo in računalnik. Imam tudi majhen kavč in koš za košarko.
opišejo svoj dom.	Naše stanovanje je v petem nadstropju. Je bolj majhno. Imamo samo dve sobi. Moja soba mi ni všeč, ker je pohištvo staro.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj).	Kje stanuješ?
BRANJE	
Učenci:	
razumejo besede in besedne zveze v zvezi s stanovanjem v krajših, preprostih, prirejenih besedilih.	
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo svoj dom, svojo sobo, prostor, v katerem se nahajajo.	Naša učilnica je velika in svetla.

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
opišejo širše okolje svojega bivanja,	Pred blokom je parkirišče, zadaj sta park in otroško igrišče.
opišejo dejavnosti doma in okoli doma,	Pospravljamo ob sobotah dopoldne.
odgovorijo na vprašanja v zvezi z domom.	Kdo pospravlja pri vas?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj).	Kje stanuješ?
BRANJE	
Učenci:	
razumejo krajša, preprosta, prirejena besedila v zvezi z domom in bivanjem.	Spremeni svojo sobo. Namesto, da bi ti starši kupili novo pohištvo, spremeni starega. Skupaj s starši ga lahko prebarvaš. Na stene lahko nalepiš plakate svojih najljubših pevcev ali živali.
PISANJE	
Učenci:	
opišejo svoj dom/svojo sobo.	Moja soba je majhna. Žal ni samo moja, ampak si jo moram deliti z bratom. Razdeljena je na dva dela. Levi del je moj, desni pa bratov. Oba imava posteljo, pisalno mizo in omaro za oblačila. Na sredini je preproga.

Sociokulturno védenje

Učenci vejo, da se v Sloveniji ob vstopu v hišo/stanovanje običajno sezujemo; poznajo nekatere tipe bivališč, tipičnih za Slovenijo (npr. gorenjska, prekmurska, primorska hiša, pastirski stan na Veliki planini). Vedo, da v sodobnem času veliko ljudi v mestih stanuje v stanovanjih v blokovskih naseljih, na podeželju je več individualnih hiš.

11. TEMA: MESTO IN PROMET

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo prevozna sredstva,	To je avto.
poimenujejo ustanove v mestu,	To je pošta.
poimenujejo lokacije v mestu,	To je glavna cesta.
vprašajo za lokacijo,	Kje je igrišče?
povejo, kaj želijo kupiti,	Rada bi bombone.
vprašajo za ceno.	Koliko stane ...?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo odgovore na svoje poizvedbe,	
razumejo druge pri izmenjavi podobnih informacij.	
BRANJE	
Učenci:	
prepoznajo napise in oznake na javnih mestih.	
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo mesto in njegove ustanove.	

Besedišče

Poimenovanje prevoznih sredstev	Avto, avtobus, vlak, ladja, kolo, motor ...
Poimenovanje ustanov v mestu	Banka, pošta, zdravstveni dom, trgovina ...
Drugo uporabno besedišče ob temi	Cesta, pločnik, križišče, semafor, parkirišče, park, igrišče ... Vhod, izhod, rini, vleci. Levo, desno, naravnost, blizu, daleč ...
Glagoli	Hoditi, voziti, zaviti, ustaviti (se).

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povedo, katera prevozna sredstva uporabljajo,	V šolo se vozim z avtobusom.
poimenujejo ustanove v mestu in njihov namen,	
vprašajo za pot,	Kako se pride do igrišča?
povejo, kaj želijo kupiti,	Rada bi kupila spominek za mamó. Kje se to dobi?
preprosto opišejo kraj, v katerem živijo.	
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo pravila vedenja v prometu,	Pred prehodom za pešce se obvezno ustavi. Poglej levo in desno. Pazi, ko prečkaš cesto.
razumejo preprosta navodila za pot.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo zelo preproste kratke opise krajev.	
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo svoj kraj.	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
pripovedujejo o različnih krajih, primerjajo kraje med seboj.	V šolo se vozim z avtobusom.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo obvestila v medijih o njim namenjenih prireditvah,	
razumejo vprašanja v zvezi z lokacijo, potjo.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo obvestila v medijih o njim namenjenih prireditvah,	
razumejo kratke, prirejene opise npr. turističnih znamenitosti.	
PISANJE	

Učenci:	
preprosto opišejo znamenitosti kraja,	
primerjajo kraje med seboj,	
napišejo domišljijski sestavek na temo mesto v prihodnosti/sanjsko vozilo.	

Sociokulturno védenje

Učenci vedo, da se promet v Sloveniji odvija po desni strani, da otroci v starosti deset let opravljajo izpit iz poznavanja prometnih predpisov in praktični izpit za vožnjo s kolesom, da je za vožnjo s kolesom obvezna čelada, da se morajo otroci, manjši od 150 cm, voziti v avtu na zadnjih sedežih, da se je v avtu obvezno pripeti z varnostnim pasom.

12. TEMA: ŠPORT

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo športe in športne igre, s katerimi se ukvarjajo,	Igram nogomet. Ta igra se imenuje med dvema ognjema.
povejo, kateri športi so jim všeč,	Všeč mi je smučanje. Rad smučam.
preprosto opišejo svojo športno dejavnost,	Hitro tečem.
poimenujejo športne rekvizite,	Za tenis potrebuješ lopar in žogico.
vprašajo druge po podobnih informacijah,	Kateri šport ti je všeč? S katerim športom se ukvarjaš?
povejo, kdo je njihov najljubši športnik.	Všeč mi je nogometaš Cristiano Ronaldo.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj), če so vprašanja izrečena počasi in razločno,	
razumejo preprosta navodila izvajanje telesnih dejavnosti.	Na mestu, pozor, zdaj! Vstani, dvigni roke.
BRANJE	
Učenci:	
prepoznajo besede in besedne zveze v zvezi s športom v prirejenih besedilih,	
razumejo krajša in preprosta besedila v zvezi s športniki in športno dejavnostjo.	
PISANJE	
Učenci:	
kratko in preprosto opišejo svoje športne dejavnosti.	

Besedišče

Poimenovanje športov in športnih iger, ki so otroku všeč ali se z njimi ukvarja v šoli	Nogomet, košarka, rokomet, odbojka, smučanje, plavanje, tenis, kolesarjenje, med dvema ognjema, kdo se boji črnega moža ...
Glagoli, potrebni za opisovanje športnih dejavnosti	Igrati košarko/nogomet, voziti kolo, smučati, plavati, teči, skakati.
Poimenovanja športnih rekvizitov	Žoga, trenirka, lopar, smučke, palice, superge, copati, kolo ...
Besede za poimenovanje prostorov za šport	Telovadnica, igrišče, bazen, smučišče.
Besede, povezane s tekmovanjem (B1)	Tekma, tekmovanje, prvak, zmagovalec, zmagati, izgubiti.

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kateri športi so jim všeč, katere spremljajo in zakaj,	Rad imam košarko. V šoli jo velikokrat igramo.
opišejo športno dejavnost ali potek športne igre/športnega tekmovanja,	Tenis igram na teniškem igrišču. Žogico udarim z loparjem.
preprosto ubesedijo pravila kakšne igre,	
vprašajo druge po podobnih informacijah.	Kdo je zmagal?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	Ali pri telovadbi igrate nogomet?
razumejo navodila za izvajanje telesnih dejavnosti,	Podaj mi žogo. Vrzi na koš.
razumejo preprosto razlago pravil igre,	
razumejo preprosta besedila, ki govorijo o športu, športnikih in športnih tekmovanjih.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo besedila, ki govorijo o športu, športnikih in športnih tekmovanjih.	
PISANJE	
Učenci:	
opišejo različne športe/tekmovanja,	
predstavijo znanega športnika/športnico.	

Sociokulturno védenje

Učenci so seznanjeni z najbolj popularnimi športi med njihovimi vrstniki v Sloveniji, z največjimi športnimi tekmovanji v Sloveniji, poznajo aktualne športne prvake v zanje zanimivih športnih disciplinah ipd.

13. TEMA: POČITNICE

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kdaj imajo počitnice,	Poleti imam počitnice.
povejo, kam si želijo iti (na počitnice),	Rad bi šel na morje/v Slovenijo.
povejo, kje so preživali počitnice, kam so šli na izlet,	Bili smo na Šmarni gori.
povejo, kaj so počeli na počitnicah.	Imel sem veliko časa. Bil sem s prijatelji. Veliko smo plavali.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja v zvezi s preživljanjem prostega časa in počitnic,	A se greš igrat? Kdaj greš na počitnice?
razumejo druge pri izmenjavi podobnih informacij.	V soboto gremo na izlet.
BRANJE	
Učenci:	
prepoznajo besede in besedne zveze v zvezi s prostim časom in počitnicami v prirejenih besedilih.	
PISANJE	
Učenci:	
napišejo pozdrave s počitnic.	

Besedišče

Počitniške dejavnosti	Izlet, potovanje, morje, hribi, kampiranje, iti v hribe/na morje/na izlet
Dejavnosti v prostem času	Igrati se, iti v kino, gledati filme, igrati igrice, kartati
Nastanitev	Hotel, soba, šotor

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
pripovedujejo, kam si želijo iti (na počitnice) in zakaj,	Rad bi šel na križarjenje z ladjo. Enkrat smo že bili in to so bile moje najboljše počitnice.
povejo, kje so preživali počitnice, kam so šli na izlet,	Med počitnicami sem bila pri stari mami v Sloveniji.
povejo, kaj so počeli na počitnicah,	Čez dan smo bili na plaži, zvečer pa smo igrali odbojko na mivki.
pripovedujejo o počitnicah.	
POSLUŠANJE	

Učenci:	
razumejo druge pri izmenjavi podobnih informacij.	V soboto smo šli v Lignano v živalski vrt. Bilo je čudovito.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta besedila v zvezi s počitnicami in preživljanjem prostega časa.	
PISANJE	
Učenci:	
opišejo, kako so preživeli počitnice.	Moje počitnice so se začele zelo aktivno. Že v soboto smo šli v Dolenjske Toplice. Ko smo prišli, sta oči in mami ugotovila, da sta svoj kovček pozabila doma. Prvi dan smo si ogledali grad Otočec, ki je zelo lep.

Sociokulturno védenje

Učenci so seznanjeni z načini preživljanja počitnic in prostega časa v Sloveniji.

14. TEMA: NARAVA IN VREME

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo stvari v naravi,	Za hišo je gozd. Skozi mesto teče reka.
poimenujejo pogoste živali in rastline,	Poglej, krava. Moj stric ima konje. To je vrtnica.
preprosto opišejo živali,	
povejo, kakšno je vreme,	Danes dežuje.
povejo preproste povedi v zvezi z onesnaževanjem narave.	Reka je umazana/čista. Ne smemo metati smeti.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja in izjave v zvezi z naravnim okoljem,	Kako se imenuje to drevo?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij,	Jutri bo lepo vreme.
razumejo navodila v zvezi z obnašanjem v naravi.	Bodite tiho. Hodite previdno.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preproste podatke o naravnem okolju,	V Sloveniji je veliko gozdov.
razumejo preproste napise in piktograme.	Ne hodi po travi. Prepovedano je kuriti ogenj.
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo naravno okolje.	

Besedišče

Poimenovanje stvari v naravi	Gozd, polje, gora, hrib, dolina, reka, slap, jezero, morje, otok ...
Poimenovanje rastlin	Drevo, roža, trava ...
Poimenovanje vremenskih pojavov	Lepo, slabo, vroče, mrzlo, sončno, deževno, oblačno, sonce, dež, sneg, veter, oblak.
Poimenovanje nebesnih teles	Sonce, luna, zvezda, planet.
Naravni pojavi/nesreče	Poplava, potres, požar, suša.
Onesnaževanje/varstvo okolja	Ločevanje odpadkov, onesnažen zrak, smeti, smetišče.
Glagoli	Skrbeti za, hraniti, ločevati ...

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo značilnosti letnih časov,	Letos pozimi ni bilo snega.
opišejo naravne znamenitosti v Sloveniji in državi, v kateri živijo,	Triglav je najvišja slovenska gora. Sava je najdaljša slovenska reka.

poimenujejo naravne pojave,	Ali veš, da je bil v Sloveniji potres? Če veliko dežuje, so poplave. Poleti je veliko požarov.
pogovarjajo se o onesnaževanju in varovanju okolja.	Reka je umazana/čista. Ne smemo metati smeti.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja in izjave v zvezi z naravnim okoljem,	Ali pri vas ločujete odpadke?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij,	
razumejo navodila v zvezi z obnašanjem v naravi.	Ne mečite papirčkov po tleh. Bodite tiho. Ne hranite živali.
BRANJE	
Učenci:	
v krajših besedilih razumejo podatke o naravnem okolju.	V Sloveniji je veliko gozdov.
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo naravne znamenitosti Slovenije in države, v kateri živijo,	
preprosto opišejo živali in rastline.	

Sociokulturno védenje

Vedo, da je v Sloveniji v naravi prepovedano kuriti ogenj, da v gorah ni dovoljeno trgati rož, seznanjeni so z ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami. Vedo, katere so slovenske naravne danosti in s katerimi ekološkimi problemi se srečujemo v Sloveniji. Vedo, da so v naravnem okolju v Sloveniji pogosti klopi, ki prenašajo različne nevarne bolezni.

15. TEMA: SVET KNJIŽEVNIH JUNAKOV

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kaj berejo,	Berem Anico.
povejo, kakšne knjige so jim všeč,	Rada imam pravljice.
opišejo književne junake,	Kecec je bil zelo pogumen.
preprosto obnovijo vsebino literarnih del,	
pripovedujejo o svojem doživljanju in razumevanju literarnih del,	Ta knjiga mi je bila všeč, ker sem v njej izvedela veliko o življenju tujcev v Nemčiji.
opredelijo se do literarnega dela in njegovih junakov, ga vrednotijo,	Rada berem Anico, ker mi je zelo podobna.
se pogovarjajo o temi, ki jo odpira literarno delo,	
povprašajo druge po podobnih informacijah.	Kakšen se ti zdi Harry Potter? Si že bral strip o Trdonji in Zvitorepcu?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
zaznavajo in doživljajo zvočnost, ritem, rimo v preprostih pesemskih besedilih,	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	
razumejo krajša, preprosta, prirejena literarna besedila, če so namenjena glasnemu branju.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo krajša, preprosta literarna besedila, še zlasti, če je besedilo podprto z ilustracijo.	
PISANJE	
Učenci:	
napišejo kratko obnovo prebranega (prirejenega) literarnega besedila,	
napišejo preprosto mnenje o literarnem delu,	
napišejo kratko pesem (npr. po vzorcu).	

Besedišče

Vrste besedil	Pesem, pravljica, zgodba.
Besede, povezane z literarnimi deli	Naslov, tema, rima, vrstica, kitica, vsebina, junak.

Sociokulturno védenje

Učenci poznajo glavne slovenske otroške literarne junake (Martin Krpan, Kecec, Pehta, Bedanec, kralj Matjaž, Peter Klepec, Anica, Maček Muri idr.). Poznajo slovenske naslove znanih literarnih del in slovenska poimenovanja znanih literarnih junakov, kot npr. Trnuljčica, Pepelka, Sneguljčica, Rdeča kapica, Pika Nogavička, Ostržek, Obuti maček, Janko in Metka, Grdi raček.

16. TEMA: SLOVENIJA

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo osnovne informacije o Sloveniji,	Slovenija je majhna država. Glavno mesto je Ljubljana.
povejo osnovne informacije v zvezi s slovenskimi znamenitostmi, državnimi simboli,	Slovenska zastava je bela, modra in rdeča. Slovensko himno je napisal France Prešeren.
povejo kaj o slovenskih navadah in običajih,	Najbolj znana slovenska jed je potica. Slovenci radi hodijo v hribe.
povejo kaj o naravnih znamenitostih Slovenije,	Triglav je najvišja gora v Sloveniji.
povejo kaj v zvezi z življenjem v Sloveniji,	Osnovna šola v Sloveniji traja devet let.
primerjajo življenje v Sloveniji z življenjem v državi, v kateri živijo,	V Nemčiji imamo večje avtoceste.
pripravijo krajši govorni nastop v zvezi z zgoraj navedenimi temami,	
povprašajo druge po zgoraj navedenih informacijah.	
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo osnovne podatke v zvezi z zgoraj navedenimi področji,	
razumejo krajša preprosta besedila v zvezi z zgoraj navedenimi temami.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta besedila v zvezi z zgoraj navedenimi področji.	
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo znan slovenski kraj,	
v krajšem besedilu predstavijo kakšno slovensko zanimivost, posebnost, znamenitost (npr. običaj, predmet, lokacijo, osebo, žival).	

Besedišče

Poklici in delo znanih Slovenk in Slovencev	Pesnik, pisatelj, slikar, igralec, smučar, pevec ...
Znane stvari iz Slovenije	Lipicanec, človeška ribica, panjska končnica, kozolec, potica, kranjska klobasa
Slovenski običaji	Pustovanje ...
Slovenski prazniki	Kulturni praznik, dan reformacije, dan samostojnosti in enotnosti, dan državnosti ...
Slovenska mesta in pokrajine	Ljubljana, Celje ... Štajerska, Primorska ...
Slovenske naravne znamenitosti	Alpe, Kras, Triglavski narodni park, Postojnska jama ...

Sociokulturno védenje

Učitelji seznanijo učence z vsebinami, povezanimi s področji, omenjenimi zgoraj. Poznajo tudi pomembne slovenske osebnosti z različnih področij (npr. Franceta Prešerna, Ivana Cankarja, Jožeta Plečnika, Jurija Vego idr., sodobne umetnike, športnike, kulturne delavce).

9 UČNI NAČRT ZA DOPOLNILNI POUK SLOVENŠČINE V TUJINI ZA TRETJO STAROSTNO SKUPINO (12 DO 17 LET)

Obravnava na ravni A1 je usmerjena predvsem v obravnavo poimenovanj z določenega tematskega področja ter sporazumevalnih vzorcev/družbenih konvencij, ki jih učimo kot vzorce/nedeljive celote. Na ravni A1 naj bi predvidoma obravnavali deset (osnovnih) tem.

	A1
1	JAZ
2	MOJA DRUŽINA IN PRIJATELJI
3	ŠOLA IN RAZRED
4	HRANA IN PIJAČA
5	VSAKDAN IN PROSTI ČAS
6	ŠPORT
7	OBLAČILA IN BARVE
8	KOLEDAR IN PRAZNIKI
9	TELO, HIGIENA IN ZDRAVJE
10	MOJ DOM

Teme, predlagane na ravni A1, smiselno dopolnimo in poglobimo na naslednjih dveh ravneh (A2 in B1). Na ravni A2 dodamo še naslednje tri teme.

	A2
11	ŽIVLJENJE V MESTU IN ŽIVLJENJE NA VASI, STORITVE
12	NARAVNO OKOLJE IN EKOLOGIJA
13	PROMET, POTOVANJA IN POČITNICE

Teme, obravnavane na ravneh A1 in A2 smiselno dopolnimo in poglobimo tudi na ravni B1, poleg tega pa dodamo še naslednje teme.

	B1
14	AKTUALNI DOGODKI IN MEDIJI
15	KULTURA
16	IZOBRAŽEVANJE IN POKLICI
17	SLOVENIJA
18	DRUŽBENE TEME

Skupaj je tako za obravnavo za tretje starostno obdobje predvidenih osemnajst tem.

1. TEMA: JAZ

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo svoje ime, priimek,	Sem Ana Novak. Ime mi je Ana. Pišem se Novak.
povejo svoj naslov,	Moj naslov je Dunajska 22, Ljubljana.
povejo svojo telefonsko številko,	Moja telefonska številka je ...
povejo, od kod so,	Sem iz Nemčije.
povejo, kaj so po narodnosti,	Sem Slovenka.
povejo, kateri jezik govorijo,	Govorim slovensko.
povejo, koliko so stari,	Star sem trinajst let.
povejo, kdaj imajo rojstni dan,	<i>Kdaj imaš rojstni dan?</i> – Drugega februarja.
povejo, kaj je kdo po spolu,	Sem punca. To je moški.
pozdravijo,	Dober dan.
izrazijo prošnjo, zahvalo,	Prosim. Hvala.
izrazijo počutje,	<i>Kako si?</i> – Dobro.
izrazijo preprosto opravičilo,	Oprosti. Oprostite.
sodelujejo v diskurzu s potrjevanjem, zanikanjem, izražanjem (ne)razumevanja,	Ja. Ne. Ne vem. Ne razumem.
povejo svoj elektronski naslov,	ana.novak@yahoo.com
vprašajo druge po podobnih informacijah.	Kako ti je ime? Koliko si star? Od kod si? Kaj je to?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah, če so vprašanja izrečena počasi in razločno,	Kje živiš? Kdaj imaš rojstni dan?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno.	To je Eva. Stara je štirinajst let. Je iz Slovenije. To je gospa Novak, naša soseda.
BRANJE	
Učenci:	
prepoznajo besede in besedne zveze v zvezi z osebnimi podatki v preprostih obrazcih,	Ime, priimek, spol, naslov, datum in kraj rojstva, telefon, podpis ...
prepoznajo osnovne osebne podatke drugih oseb v obrazcih ali kratkem preprostem opisu osebe.	
PISANJE	
Učenci:	
vnašajo svoje osebne podatke v preprost obrazec,	
izpišejo osebne podatke iz besedila.	

Besedišče

Ime, priimek	
Naslov	Ulica, kraj, mesto.
Država	Učenec pozna poimenovanje za države: Slovenija, država bivanja (npr. Nemčija, Švica, Srbija ...).
Narodnost	Učenec pozna poimenovanje svoje narodnosti (Slovenec/Slovenka) in narodnosti države, v kateri živi (npr. Nemec/Nemka, Srb/Srbkinja ...).
Jeziki	Učenec poimenuje jezike, ki jih govori oz. se jih uči.
Številke	1, 2, 3, 4 ...
Spol	Fant, dekle, moški, ženska, m, ž.

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo osnovne podatke o sebi (ime, priimek, starost, datum in kraj rojstva, spol, narodnost),	Ime mi je Ana. Pišem se Novak. Živim v Ljubljani. Rodila sem se 20. novembra.
povejo, kaj (radi) delajo (v prostem času),	Rad smučam. Ukvarjam se s športom. Hodim v osnovno šolo.
povejo nekaj osnovnih informacij o sebi in svoji družini,	Živim z mamo. Moja mama je Slovenka. Prihajam iz velike družine. Imam dva brata in tri sestre.
vprašajo druge po podobnih informacijah.	Ali imaš brata ali sestro?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
prepoznajo in razumejo osebne podatke, ki se pojavijo v krajšem, vezanem besedilu, če je to govorjeno/prebrano v počasnejšem tempu,	
razumejo podatke pri izmenjavi informacij o sebi, svoji družini in svojih prijateljih.	Jaz ne živim v Sloveniji, zato ne govorim slovensko.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosto besedilo, v katerem je predstavljena ena ali več oseb.	
PISANJE	
Učenci:	
napišejo preprosto besedilo, v katerem se predstavijo,	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo podatke o sebi in drugih,	To je moj najboljši prijatelj Marko. Ker stanuje čisto blizu mene, se vidiva vsak dan.

opišejo svojo zunanost in značaj,	Sem strelka, ki zelo rada brska po spletu.
pripovedujejo o svojem konjičku in prostem času,	Doma me vsak dan razveseli nemški ovčar Runo, ki se najraje sonči. Z njim preživim večino prostega časa.
pripovedujejo o pomembnih dogodkih v svojem življenju.	Najsrečnejši dogodek v mojem življenju je bil, ko smo šli v Legoland.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah kot zgoraj,	
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosto besedilo, v katerem je predstavljena neka oseba (npr. v obliki preprostega intervjuja),	<i>Zakaj in kako si postala pevka?</i> Povedali so mi, da sem prej začela peti kot hoditi. Smo pa tudi glasbena družina in predvsem moja mama me je navdušila za glasbo. Sicer pa glasba ni le delček mojega življenja, temveč je način mojega življenja. <i>Katero mesto je zate najlepše?</i> Koper, kjer sem se rodila. Sicer pa nisem zelo navezana na kraje, na prostor, temveč bolj na ljudi, ki tam živijo. Najbolj pogrešam prijatelje iz Kopra in starše.
razumejo besedila, ki opisujejo vrstnike, znane osebe ipd.,	
razumejo zapise na različnih družabnih omrežjih.	
PISANJE	
Učenci:	
napišejo preprost življenjepis (npr. kot prilogo prošnje za štipendijo na poletni šoli slovenščine),	
opišejo svoj konjiček,	
napišejo preprost dnevniški zapis,	Po dolgem času spet pišem. Danes sem presrečna. Ta rojstni dan so mi prijatelji pripravili čudovito presenečenje. Za darilo so mi prinesli živega mucka.
uporabljajo in si dopisujejo na različnih družabnih omrežjih.	

Sociokulturno védenje

Učenci naj bi vedeli, da poznamo v slovenščini oblike za tikanje in vikanje ter da se z oblikami za vikanje obračamo k neznanecem in starejšim ljudem, z oblikami za tikanje pa le k vrstnikom in bližnjim odraslim (npr. v družini).

2. TEMA: MOJA DRUŽINA IN PRIJATELJI

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo družinske člane in opredelijo svoja sorodstvena ter prijateljska razmerja do teh oseb,	To je moja mama. Andreja je moja prijateljica.
povejo, kdo so člani njihove ožje družine,	Imam očeta, mamo, brata in sestro.
povejo, kdo so njihovi prijatelji,	Moje prijateljice so Andreja, Maša in Nuša.
povejo, koliko družinskih članov šteje njihova družina,	V družini nas je pet: mama, oče, brat, sestra in jaz.
vprašajo druge po zgornjih informacijah.	Kdo je to? Kdo je tvoj najboljši prijatelj? Ali imaš brata ali sestro?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj), če so vprašanja izrečena počasi in razločno.	Kako je ime tvoji sestri?
BRANJE	
Učenci:	
prepoznajo besede in besedne zveze v zvezi z družino in prijatelji v prirejenih besedilih ali obrazcih.	
PISANJE	
Učenci:	
kratko in preprosto opišejo svojo družino.	Imam mamo, očeta in brata. Moja mama je prodajalka, stara je 45 let. Moj oče je ekonomist, star je 46 let. Brat je star 11 let.

Besedišče

Poimenovanje družinskih članov	Oče, mama, sin, hčerka, dedek, babica, teta, stric, bratranec, sestrična, brat, sestra
Poimenovanje drugih pomembnih bližnjih	Prijatelj, prijateljica, sosed, soseda, sošolec, sošolka
Besede za poimenovanje odnosov v družini, med prijatelji ... (A2)	Odrasli, otrok, dojenček, fant, dekle, punca, moški, ženska, star, mlad, mož, žena, biti poročen, biti ločen, noseča, poročiti se
Opisovanje fizičnih in značajskih lastnosti (A2)	Visok, majhen, suh, debel, močan, pameten, tečen, prepirljiv, zaljubljen
Opisovanje govornih dejavnosti (A2)	Govoriti, odgovoriti, vprašati, poklicati, reči, kričati, strinjati se, ne strinjati se, pogovarjati se

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
uporabijo različna poimenovanja za družinske člane in opredelijo svoja sorodstvena ter prijateljska razmerja,	To je moj dedek, kličem ga nono. Andreja je moja najboljša prijateljica.
povejo, kdo so člani njihove ožje in širše družine,	Imam očeta, mamo, brata in sestro. Očetov brat je moj stric.
povejo, kdo in kakšni so njihovi prijatelji,	Moja najboljša prijateljica je sošolka Andreja. Je zelo prijazna in vesela punca.
opišejo člane svoje družine in povejo, s čim se ukvarjajo, kaj delajo,	Moj oče je star 40 let. Dela kot prevajalec v agenciji. Mama je učiteljica.
vprašajo druge po zgornjih informacijah.	Kdo je to? Kaj dela tvoj oče? Kaj je po poklicu tvoja mama? Kdo je tvoj najboljši prijatelj?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj).	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo krajša, preprosta, prirejena besedila v zvezi z družino in prijatelji.	
PISANJE	
Učenci:	
opišejo svojo družino in svoje prijatelje,	Moja družina ima pet članov. V družini smo mama in oče in trije otroci.
preprosto si dopisujejo s prijatelji (po različnih medijih).	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, s kom se družijo,	Najraje se družim z Andrejem in Markom. Fantje se mi zdijo boljši prijatelji kot punce.
pripovedujejo o tem, kako navezujejo stike: o svoji uporabi medijev: e-dopisovanju, forumih, Facebooku ...,	
opišejo svoje odnose z drugimi ljudmi/odnose med ljudmi,	Moja dedek in babica sta že dolgo poročena. Nina hodi z Matejem. Prijatelj je nekdo, ki se z menoj iskreno pogovarja.
opišejo lastnosti svojih sorodnikov in prijateljev, povejo, kaj jim pomenijo,	Rad se družim s prijatelji, veliko mi pomenijo. Prijatelj je nekdo, ki se z menoj iskreno pogovarja,

	se z mano rad družī. Pravi prijatelj je tisti, ki ti zmeraj stoji ob strani.
vprašajo druge po zgornjih informacijah.	Kot A2.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	
razumejo besedila v zvezi z družino in prijatelji in njihovimi odnosi.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo besedila v zvezi z družino in prijatelji in njihovimi odnosi.	Vedno sem bila prepričana, da imam z mamο dober odnos. Trudila se je, da bi me vzgojila v dobri luči, da bi z očetom name lahko bila ponosna. Naučila me je marsikaj, me spodbujala, mi vedno govorila, kako lepa sem. Z njo se lahko pogovarjam iskreno, z njo se lahko odpravim v kino, ne da bi me bilo sram, in z njo lahko tudi nakupujem.
PISANJE	
Učenci:	
opišejo značaj in zunanost ljudi,	Moj tata je poseben človek. Vedno pove, kaj misli, se po nepotrebem razburja, in če ga kdo prizadene, se obnaša kot otrok.
opišejo različne vrste odnosov med ljudmi,	
dopisujejo si s prijatelji.	

Sociokulturno védenje

Ljudje v mestih živijo večinoma v manjših družinah, na deželi pa je še vedno pogosto življenje več generacij skupaj (skupaj živijo člani vsaj treh generacij družine). Navada je, da otroci že v predšolskem obdobju obiskujejo svoje prijatelje, skupaj preživljajo prosti čas, praznujejo rojstne dneve in kdaj tudi prespijo pri prijateljih. Otroci se rojevajo v porodnišnicah. Pogoste so družine z enim, dvema ali tremi otroki. Običajno sta zaposlena oba starša v družini.

3. TEMA: ŠOLA IN RAZRED

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo predmete,	To je svinčnik. To so barvice.
poimenujejo prostore v šoli,	To je učilnica.
preprosto opišejo predmete,	Maja ima novo torbo. Je modra in rdeča. Barvice so nove.
izrazijo, komu pripada predmet,	To je moja torba.
povejo, kaj imajo, potrebujejo, iščejo, si želijo ...,	Potrebujem nov nalivnik. Iščem zvezek.
izrazijo, kaj jim je/ni všeč,	Žoga je lepa. Slovenščina mi je všeč. Rada imam slovenščino. Ne maram matematike.
vprašajo druge po podobnih informacijah.	Kaj je to? Kakšen je ...? Je to tvoja radirka? Kje so moje barvice? Kdo ima mojo knjigo? Kje je stranišče/učilnica?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah, če so vprašanja izrečena počasi in razločno,	Kaj je to? Kakšne barve je tvoja torba?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	Pouk se začne 3. septembra.
razumejo preprosta navodila pri pouku.	Napišite. Preberite. Odprite knjige. Poslušajte.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprost opis predmeta,	Naša učilnica ni velika.
razumejo preproste napise,	Šola, učilnica
razumejo preproste podatke na urnikih.	Pouk slovenščine: vsako sredo od 15.00 do 18.00.
PISANJE	
Učenci:	
zapišejo osnovna poimenovanja predmetov, prepišejo npr. urnik,	
prepišejo s table/oglasne deske snov (npr. posamezne besede), obravnavano pri pouku, in osnovne informacije v zvezi s poukom (npr. kdaj se začne pouk, kaj je za domačo nalogo).	

Besedišče

Šolske potrebščine	Svinčnik, radirka, ravnilo, peresnica, šolska torba, zvezek, barvica ...
Predmeti v učilnici	Tabla, miza, stol, okno, vrata, kreda ...
Predmeti v okolju	Avto, pismo, žoga ...
Glagoli	Brati, pisati, računati, učiti se, vprašati, poslušati ...

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
Predmete umestijo v prostor,	Puščica je v torbi.
poimenujejo šolske predmete,	V šoli se učim tri jezike: francoščino, nemščino in angleščino.
povejo, kaj imajo, potrebujejo, iščejo, si želijo ...,	Mi posodiš ravnilo?
povejo, kaj delajo s predmeti, zakaj jih potrebujejo.	S svinčnikom pišemo. Rad se vozim s kolesom.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah, če so vprašanja izrečena počasi in razločno,	Katere jezike govoriš? Čigava torba je to?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	<i>Si naredila domačo nalogo za slovenščino?</i> – Ne, nisem, čisto sem pozabila.
razumejo preprosta navodila pri pouku.	Odprite knjige na strani 34. Poslušajte besedilo in rešite vajo. Prepišite besedilo.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo opis dogajanja v šoli/pri pouku,	Danes smo se pogovarjali o Francetu Prešernu. Nauči se prvo kitico Zdravljice.
razumejo preprosto obvestilo v zvezi s poukom.	Danes pouk slovenščine odpade.
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo svoj razred,	V našem razredu je 10 punc in 8 fantov. Sedim z Aljažem. Dobro se razumeva.
zapišejo preprosto besedilo (npr. sporočilo sošolcu po elektronski pošti) o dogajanju v šoli.	Danes smo pisali test. Vse sem znal, ker je bil test zelo lahek.

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo šolske predmete in izrazijo mnenje v zvezi z njimi,	Matematika se mi ne zdi težka. Pri matematiki nimam težav.
opišejo predmete/prostore oz. navedejo njihove lastnosti,	Potrebujem zvezek s trdimi platnicami. Potrebujemo učilnico, v kateri bomo imeli več prostora. Naša stara učilnica je premajhna.
izrazijo, komu pripada predmet,	To je Aleševa torba.
povejo, kaj imajo, potrebujejo, iščejo, si želijo ...,	Če bi imel denar, bi si kupil novo torbo. Ne najdem svoje peresnice.
primerjajo stvari,	Matematika je moj najljubši predmet. Ta učiteljica je strožja od lanske.
poročajo (npr. sovrstnikom), kaj so delali pri pouku,	Danes smo jemali novo snov.
vprašajo druge po podobnih informacijah,	Koliko časa se že učiš slovenščino? Do kdaj moramo narediti seminar?
povejo tudi podrobnejše informacije v zvezi s svojim šolanjem,	
pripovedujejo o svojih ambicijah v zvezi s poklicnim življenjem.	
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah,	Od kdaj imaš novo torbo?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	
razumejo navodila, opozorila pri pouku.	Ne klepetajte. Prepišite s table. Razdelite se v skupine. Poročajte o svojem delu. Takoj nehaj prepisovati.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo podatke v obvestilu v zvezi s šolo, tečajem oz. poukom,	Tečaj slovenskega jezika bo potekal v dopoldanskem času, od 9.00 do 12.30. Obsegal bo 4 šolske ure (po 45 minut) na dan oz. 20 ur na teden. Prvi dan tečaja bomo udeležence glede na njihovo predznanje slovenščine s kratkim preizkusom razporedili v ustrezne skupine, v katerih bo od 8 do 12 učencev. Poučevali jih bodo izkušeni lektorji Univerze v Ljubljani.
razumejo besedila, ki pripovedujejo o življenju v šoli.	
PISANJE	
Učenci:	
opišejo (npr. v korespondenci z vrstniki) dogodke, ki so se jim pripetili v šoli, oz. kaj delajo pri pouku,	Včeraj je učiteljica po dolgem času spet spraševala in vprašala je točno mene. Imel sem srečo in dobil lahka vprašanja, tako da sem skoraj vse znal,

	čeprav se nisem nič učil.
opišejo svoj razred oz. skupino pri pouku slovenščine,	V naši skupini nas je osem. Poučuje nas učiteljica Marija. K pouku slovenščine prihajamo enkrat na teden, in sicer ob sredah. Čeprav smo različno stari, se dobro razumemo. Pri pouku se najraje pogovarjamo o Sloveniji ali poslušamo slovenske pesmi.
opišejo (npr. v prošnji za štipendijo) svoje šolanje in znanje, ki so ga dosegli.	Ime mi je Štefan Novak in letos končujem drugi letnik gimnazije v Skopju. Do sedaj sem razrede vedno zaključil z odličnim uspehom, nekajkrat sem dobil tudi priznanje za najboljšega učenca. Zaradi odličnega uspeha so mi dodelili tudi državno štipendijo za nadarjene dijake. Do sedaj sem se udeležil več državnih in mednarodnih tekmovanj v fiziki.

4. TEMA: HRANA IN PIJAČA

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo osnovna živila, pijače in jedi, ki jih po navadi uživajo; dnevne obroke,	Za zajtrk jem kruh z marmelado, pijem pa kakav. Kosilo je ob 12. uri/ob dvanajstih.
povprašajo o določeni vrsti hrane ali pijače,	Kaj je to? Je sladko?
povejo, da so lačni ali žejni,	Lačen sem. Žejna sem.
povejo, kaj želijo jesti ali piti,	Pico, prosim. Juho, prosim.
naročijo določeno vrsto hrane ali pijače,	Jabolčni sok, prosim.
povejo, kaj imajo radi in česa ne marajo,	Rad imam bombone. Korenja ne maram. Imam alergijo.
preprosto izrazijo mnenje o pijači, hrani,	Ta torta je dobra.
obvladajo družbene konvencije ob obrokih.	Dober tek. Hvala enako.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja po željah ipd.,	Boš kaj pojedel? Si žejna? Kaj boš pil? Imaš rad palačinke?
razumejo druge pri izmenjavi podobnih informacij kot zgoraj.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo osnovne izraze v zvezi s hrano na jedilnih listih.	Npr. juha, glavna jed, otroška porcija ...
PISANJE	
Učenci:	
zapišejo osnovna poimenovanja za hrano in pijačo npr. na nakupovalni listek,	
sestavijo preprost nakupovalni listek.	Potrebujem: kruh, mleko, maslo, čokolado ...

Besedišče

Najbolj pogosta poimenovanja za hrano in pijačo ter tipične jedi	Hrana, pijača, jed, sadje, zelenjava, moka, sladkor, sol, maslo, jajca, sir, jogurt, kruh, krompir, korenje, solata, paradižnik, banana, jabolko, hruška, pomaranča, meso, zrezek, makaroni, špageti, pica, sendvič, salama, klobasa, hrenovka, ribe, torta, sladoled, voda, mleko, sok ...
Besede za opis lastnosti hrane	Vroč, mrzel, sladek, slan, grenek, kisel ...
Dejavnosti v zvezi s prehranjevanjem, pripravljanjem hrane	Jesti, piti, poskusiti, kuhati, peči.
Fizična stanja v zvezi s prehranjevanjem	Lačen, sit, žejen.

Obroki	Zajtrk, kosilo, malica, večerja.
Posoda in jedilni pribor	Krožnik, skleda, skodelica, kozarec, lonec, ponev, žlica, vilice, nož, prtiček.

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo osnovna živila, pijače in jedi, ki jih po navadi uživajo; dnevne obroke,	To je zelenjavna juha. Za zajtrk jem kruh z maslom in marmelado, pijem pa kakav.
uvrstijo posamezna živila v skupine,	Jabolko je sadje, korenje je zelenjava. Juho jem za kosilo. Sladkarije lahko jem po kosilu.
povejo, da imajo/nimajo dovolj,	Hvala, ne bi več. Dovolj imam. Sita sem, ne bom več. Še malo bi.
naročijo določeno vrsto hrane ali pijače,	Juho z rezanci bi. Sadno kupo brez smetane, prosim.
povejo, kaj imajo radi in česa ne marajo,	Obožujem pico. Rib in morskih sadežev ne maram. Imam alergijo.
izrazijo količino,	Kozarec vode, prosim.
naročijo ali kupijo hrano ali pijačo.	Kepico vaniljevega in kepico čokoladnega sladoleda, prosim. Koliko stanejo mandarine?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo druge pri izmenjavi podobnih informacij kot zgoraj.	Šunko narežemo na majhne kose.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo poimenovanja sestavin in osnovnih (preprostih) postopkov v zvezi s pripravo hrane v receptih,	
razumejo krajša, preprosta besedila v zvezi s hrano/prehranjevanjem.	
PISANJE	
Učenci:	
napišejo preprost recept za pripravo priljubljene jedi,	Za palačinke potrebujemo moko, mleko, jajca in sol. Vse zmešamo in spečemo palačinke.
napišejo nakupovalni listek.	Potrebujem: 2 žemlji, malo sira in salame, 1 l pomarančnega soka, škatlo piškotov.

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	

Učenci:	
poimenujejo pripomočke, ki jih potrebujemo pri pripravi in uživanju hrane,	Kje je mešalnik?
se pozanimajo o vrsti hrane,	Kaj bomo jedli? Ali so piškoti domači? Kakšne torte imate? Je v juhi smetana?
izrazijo mnenje o hrani ali pijači,	Dobro je bilo. Mami, to si pa dobro skuhala. Čaj je vroč. Juha je preslana.
opišejo osnovne postopke v zvezi s pripravo hrane,	Juho si lahko pogreješ v mikrovalovni pečici. Pico pečemo v pečici.
naročijo ali kupijo hrano ali pijačo,	Kepico vaniljevega in kepico čokoladnega sladoleda, prosim. Koliko stanejo mandarine?
povejo, kakšne so njihove prehranjevalne navade in jih primerjajo z navadami drugih.	V Italiji so testenine predjed, pri nas pa glavna jed.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo druge pri izmenjavi podobnih informacij kot zgoraj.	Šunko narežemo na majhne kose.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preproste recepte za pripravo običajnih, vsakdanjih jedi, če so pripravljene iz znanih sestavin,	
razumejo besedila v zvezi s hrano, pripravljanjem hrane, prehranjevanjem.	
PISANJE	
Učenci:	
napišejo recept za znano jed z znanimi sestavinami,	Za palačinke potrebujemo moko, mleko, jajca in sol. Vse zmešamo in spečemo palačinke.
napišejo preprosto besedilo, kaj je zdrava prehrana, ali opišejo prehransko piramido.	

Sociokulturno védenje

Učenec je seznanjen, da je v Sloveniji glavni dnevni obrok po navadi kosilo, sestavljeno iz juhe, glavne jedi s prilogo, solate ter sladice, in da si v tem vrstnem redu sledijo tudi jedi pri drugih obrokih. V vrtcih in šolah je organizirana prehrana (zajtrk, malica in kosilo). Učenec pozna pogoste tipične (tradicionalne) slovenske jedi: potico, štruklje, žgance, kranjsko klobaso, krofe (gl. tudi razdelek Koledar in prazniki).

5. TEMA: VSAKDAN IN PROSTI ČAS

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo ure in dneve v tednu,	Danes je ponedeljek. Ura je osem.
poimenujejo dele dneva,	Jutro je.
povejo, kdaj/ob kateri uri se kaj začne, konča, kdaj opravljajo določeno dejavnost ipd.,	Šola se začne ob osmih. Popoldne gremo v kino. Pozimi smučam.
povejo, kaj po navadi počnejo,	Popoldne igram igrice na računalnik.
povejo, kaj radi delajo, kaj jih zanima,	Rada smučam.
povejo, kam po navadi hodijo/gredo v prostem času,	Hodim na tenis. Grem v kino.
postavijo vprašanja o vsakodnevnih, rutinskih opravilih,	Kaj delaš? Kdaj se učiš? Kaj boš delal v nedeljo? V katero šolo hodiš? Kam greš?
izrečejo preprosto povabilo oz. se odzovejo nanj,	Greš v kino? Ja, z veseljem. Žal, ne.
odgovorijo in reagirajo na vprašanja in izjave o vsakodnevnih, rutinskih opravilih.	<i>Kaj delaš?</i> – Učim se.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja in izjave o vsakodnevnih rutinskih opravilih in prostem času, če so ti izrečeni počasi in razločno,	Kdaj bo kosilo? Kaj delaš v nedeljo? Imaš jutri čas?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preproste podatke na urnikih, TV programih,	Pouk se začne 3. septembra.
v zapisanem sporočilu (npr. preprostem vabilu) razberejo kraj in čas dogajanja.	Galerija je odprta od 9.00 do 19.00. Ob ponedeljkih zaprto.
PISANJE	
Učenci:	
prepišejo informacije v zvezi z vsakodnevnimi dejavnostmi,	Vaja za predstavo v soboto ob 10h.
zapišejo kratka sporočila,	Šel sem v kino. Pridem ob 18.00.
napišejo vabilo (npr. na nastop svojega razreda).	

Besedišče

Dnevi v tednu	
Deli dneva	Jutro, večer, noč.
Meseci, letni časi	Zima, pomlad, poletje, jesen; januar, februar ...
Izrazi za izražanje časa	Pozimi, poleti, jeseni, spomladi, zjutraj, zvečer, ponoči, popoldne, dopoldne.
Glagoli, značilni za vsakodnevne dejavnosti	Brati, peti, poslušati (glasbo), gledati (film, televizijo), pospravljati, vstati, igrati (klavir, nogomet) ...
Poimenovanje predmetov/stvari/	Kino, igrišče, računalnik, internet, tablica, televizija, radio, knjiga,

prostorov, ki jih povezujemo s preživljanjem časa	zgoščanka, počitnice, vikend, prosti čas ...
---	--

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kam po navadi hodijo/gredo v prostem času, kaj in zakaj jih to veseli,	Obiskujem tečaj jahanja. Vpisala sem se na badminton. Rada hodim na balet, ker imam rada ples in glasbo. Ples me zelo sprosti.
postavijo vprašanja o vsakodnevni, rutinski opravilih,	Kaj si delal med vikendom? Kako si preživel teden?
izrečejo preprosto povabilo oz. se odzovejo nanj,	Greš v kino? Ja, z veseljem. Kaj pa igra?/ Žal, ne morem, ker se moram učiti.
odgovorijo in se odzivajo na vprašanja in izjave o vsakodnevni, rutinski opravilih,	<i>Kaj delaš?</i> – Pišem si, kaj moram danes narediti.
pripovedujejo o dogodkih, ki se jim zgodijo.	Danes se nam je pokvaril avto in v mesto sem moral iti z avtobusom.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja in izjave o vsakodnevni rutinski opravilih,	Ali že dolgo hodiš na tečaj angleščine?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij.	Dobimo se pred kinom pet minut do osmih.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta besedila v zvezi s preživljanjem vsakdana, prostočasni dejavnosti.	
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo dogodke.	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kaj po navadi počnejo, kaj radi delajo, kam gredo v prostem času,	Jaz imam vsak dan kakšno dejavnost, razen ob nedeljah. Šolo končam ob 13.15 in potem grem na kosilo k babi. Ko sem doma, se večinoma učim, samo zvečer si vzamem čas, da peljem psa na sprehod ali pa grem kam s prijateljico.
pripovedujejo o svojem konjičku,	
odgovorijo in se odzivajo na vprašanja in izjave o vsakodnevnih, rutinskih opravilih, preživljanju prostega časa.	<i>Kaj boš delal za vikend?</i> – Če bo lepo vreme, bomo šli s starši na izlet, če ne, bomo pa doma.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
iz informacij, dostopnih v medijih, razberejo, kaj se dogaja v njihovem okolju zanimivega zanje.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo besedila v zvezi s preživljanjem vsakdana in prostega časa,	Mladostniki so največkrat preobremenjeni zato, ker si ne znajo dobro razporediti stvari, ki jih čakajo, zato je zelo pomembno, da se organizirajo tako, da bodo imeli kljub šoli dovolj časa za prijatelje. Po navadi je najbolje, da domače naloge narediš takoj, ko se vrneš iz šole, saj so takrat možgani še napolnjeni s snovjo, ki ste jo jemali v šoli.
iz informacij, dostopnih v medijih, razberejo, kaj se dogaja v njihovem okolju zanimivega zanje.	
PISANJE	
Učenci:	
opišejo svoje vsakodnevne dejavnosti in ob tem izrazijo svoje mnenje,	Jaz sem sedaj v prvem letniku gimnazije in se komaj privajam temu divjemu in zahtevnemu ritmu. Popoldanskih obremenitev nimam veliko – kitaro, ki je bolj sprostitiv. Spat hodim najkasneje ob devetih, pa kaj. Jaz sem zaspana, pa čeprav bi morala še kaj narediti, grem spat.
opišejo svoj konjiček.	Že kot majhen deček sem si želel igrati kakšen inštrument – predvsem bobne in kitaro. Želja se mi je uresničila v tretjem razredu, ko je na šolo prišla prijavnica za glasbeno šolo. Odneseš jo domov, kjer smo se odločili, da bom igral kitaro. Zdaj igram že šesto leto in zaključujem nižjo glasbeno šolo. Kitaro zelo rad igram, malo manj rad pa se učim teorijo o glasbi, kar se je pokazalo tudi v ocenah. Zelo sem vesel, da obvladam ta lepi inštrument. Hvaležen sem staršem, ker so prisluhnili moji želji.

Sociokulturno védenje

Učenci so seznanjeni z načini preživljanja prostega časa v Sloveniji: poletne počitnice ljudje pogosto preživljajo na morju, v hribih ali toplicah; zimske počitnice so velikokrat namenjene smučanju ali drugim zimskih športom. Najstniki imajo prostočasne dejavnosti v okviru šole (krožki, interesne dejavnosti) ali zunaj nje (v popoldanskem času). Med najbolj pogosto obiskovanimi dejavnostmi so glasbena šola, verouk (ni del šolskih dejavnosti), zborovsko petje, ples, različni športi. Tuji filmi v kinu in na TV imajo podnapise, niso pa sinhronizirani; sinhronizirani so predvsem risani filmi.

6. TEMA: ŠPORT

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, s katerim športom se ukvarjajo,	Igram nogomet.
povejo, kateri športi so jim všeč,	Všeč mi je smučanje. Rad smučam.
preprosto opišejo svojo športno dejavnost,	Hitro tečem.
poimenujejo zelo pogoste športne rekvizite,	To je lopar.
vprašajo druge po podobnih informacijah.	Kateri šport ti je všeč?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj), če so vprašanja izrečena počasi in razločno,	
razumejo preprosta navodila za izvajanje telesnih dejavnosti, če so podkrepljena s kazanjem.	Na mestu, pozor, zdaj ... Vstani, dvigni roke.
BRANJE	
Učenci:	
prepoznajo pogoste besede in besedne zveze v zvezi s športom.	
PISANJE	
Učenci:	
kratko in preprosto opišejo svoje športne dejavnosti.	Treniram nogomet. Trening imam dvakrat na teden.

Besedišče

Poimenovanje športov in športnih iger, ki so otroku všeč ali jih igra v šoli	Nogomet, košarka, rokomet, odbojka, smučanje, plavanje, tenis, kolesarjenje, med dvema ognjema, kdo se boji črnega moža ...
Glagoli, potrebni za opisovanje športnih dejavnosti	Igrati košarko/nogomet, voziti kolo, smučati, plavati, teči, skakati.
Poimenovanje športnih rekvizitov in opreme	Žoga, trenirka, lopar, smučke, palice, superge, copati ...
Besede za poimenovanje prostorov za ukvarjanje s športom	Telovadnica, igrišče, bazen, smučišče, stadion, dvorana.
Besede, povezane s tekmovanjem (B1)	Tekma, tekmovanje, prvak, zmagovalec, zmagati, izgubiti.

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, s katerim športom se ukvarjajo,	Že dve leti treniram badminton. Ukvarjam se s plesom.
povejo, kateri športi so jim všeč, katere spremljajo in zakaj,	Rad smučam. Na TV gledam prenose formule 1.
opišejo svojo športno dejavnost,	Igram tenis. Z loparjem udarim žogico. Žogica leti čez mrežo. Za rolanje potrebujem rolerje, čelado in ščitnike.
vprašajo druge po podobnih informacijah,	S katerim športom se ukvarjaš? Ali se ukvarjaš s kakšnim športom?
poimenujejo znane športnike in njihove dosežke, povejo, za koga navijajo.	To je Aljaž Pegan. On je telovadec. Bil je evropski prvak. To je Sara Isakovič. Ona je plavalka. Na olimpijskih igrah je osvojila srebrno medaljo. Navijam za Tino Maze.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	S katerim športom se ukvarjaš?
razumejo preprosta navodila za izvajanje telesnih dejavnosti,	Tečemo v krogu. Vajo ponovi desetkrat.
razumejo, če slišijo informacije o športih in športnikih.	Peter Mankoč je postavil evropski rekord.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta besedila, ki govorijo o športu, športnikih in športnih tekmovanjih.	
PISANJE	
Učenci:	
kratko in preprosto opišejo svoje športne dejavnosti,	Treniram nogomet. Training imam dvakrat na teden. Moj trener je zelo strog. Uči nas napadati in braniti. Najraje stojim v голу.
kratko in preprosto opišejo različne športe/tekmovanja.	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kateri športi so jim všeč, katere spremljajo	Najraje imam rolanje in kolesarjenje, poleti

in zakaj,	še plavanje, pa tudi tek ni slab. S športom se ukvarjam, ker se tako lažje sprostim, pa še lepšo postavo imam.
opišejo športno dejavnost in potek športne igre/športnega tekmovanja,	Naši so po prvem polčasu vodili 3 : 1, potem pa so Italijani zadeli tri gole in nas premagali.
vprašajo druge po podobnih informacijah,	Kdo je dosegel najboljši rezultat? Kdo je zmagal? Za koga si navijal?
dajo preprosta navodila za izvajanje športa, usmerjajo igro, povedo pravila.	Podaj mi žogo. Postavi se v gol. Če je rezultat izenačen, se igrajo podaljški.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	Kdo je dosegel najboljši rezultat? Kdo je zmagal? Za koga si navijal?
razumejo navodila za izvajanje telesnih dejavnosti,	
razumejo besedila, ki govorijo o športu, športnikih in športnih tekmovanjih.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta besedila, ki govorijo o športu, športnikih in športnih tekmovanjih.	
PISANJE	
Učenci:	
opišejo različne športe/tekmovanja,	
predstavijo znanega športnika/športnico.	Naša najboljša smučarka zadnjih let, Tina Maze, je ponovno dokazala, da je letos v dobri formi. Že drugič zapored je osvojila zlato kolajno.

Sociokulturno védenje

Učenci so seznanjeni z najbolj popularnimi vrstami športa med njihovimi vrstniki v Sloveniji, z največjimi športnimi tekmovanji v Sloveniji, poznajo aktualne športne prvake v zanje zanimivih športnih disciplinah ipd.

7. TEMA: OBLAČILA IN BARVE

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo oblačila, barve,	To je majica.
povejo, v kaj so oblečeni,	Imam majico in kavbojke.
povejo, kakšne obleke so jim všeč,	Rada nosim hlače.
opišejo svojo obleko,	Nosim ozke hlače in majice. Pozimi nosim bundo.
vprašajo druge po podobnih informacijah.	Kaj rad nosiš?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj), če so vprašanja izrečena počasi in razločno.	
BRANJE	
Učenci:	
prepoznajo besede in besedne zveze v zvezi z oblačili v prirejenih besedilih ali na listkih v izložbi.	
PISANJE	
Učenci:	
napišejo seznam oblačil, ki jih potrebujejo za potovanje, izlet.	

Besedišče

Poimenovanje oblačil in dodatkov	Majica, srajca, hlače, krilo, pulover, bunda, dežnik, čevlji, škornji ...
Poimenovanje barv	Bela, rumena, oranžna, rdeča, modra ...
Poimenovanje materialov (B1)	Volna, bombaž, svila, sintetika, usnje.
Glagoli v zvezi z obleko, oblačenjem	Nositi, obleči (si, se), oblačiti (se, si), preobleči (se, si), sleči (se, si), slačiti (se, si), imeti na sebi, obuti (se, si), obuvati (se, si), sezuti (se, si), sezuvati (se, si), biti nag/oblečen.

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
opišejo svojo obleko in obleko drugih,	Najraje nosim stare in sprane kavbojke.
poimenujejo oblačila, dodatke in njihove lastnosti,	Vedno kupim usnjene čevlje. Ta torbica je iz blaga.
opišejo lastnosti oblačil in izrazijo odnos do oblačil/oblačenja,	Ta jopa ti je prekratka. Ta obleka ti sploh ne paše.
vprašajo druge po podobnih informacijah.	A mi te hlače pašejo?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	
razumejo navodila v zvezi z oblačenjem.	Daj si kapo na glavo.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta besedila v zvezi z oblačili, oblačenjem, modo.	Letos so moderna široka krila.
PISANJE	
Učenci:	
opišejo, kaj radi nosijo.	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
pripovedujejo o modi, trendih,	Letos je moderna vijolična barva. Zdaj se nosijo hlače z visokim pasom in zelo kratka krila.
opišejo oblačila, modne dodatke,	Maja si je za maturantski ples kupila dolgo črno večerno obleko, čevlje z visoko peto in majhno svetlečo torbico. Mama ji bo posodila ogrlico iz črnih biserov.
svetujejo, kaj naj kdo obleče, kaj komu pristaja, naročajo v trgovini.	Široke hlače niso zate. Zgledaš predebela. Ta model št. 38, prosim. Imate ta pullover tudi v zeleni barvi?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	Ali ti mama dovoli, da se šminkaš?
razumejo preprosta besedila, ki govorijo o oblačilih, modi, trendih.	
BRANJE	

Učenci:	
razumejo preprosta besedila, ki govorijo o oblačilih, modi, trendih.	Zapestnice, uhani, verižice, prstani, pasovi ... vse to so modni dodatki, s katerimi lahko popestriš svoje oblačilo. Če navadni majici dodaš izviren šal, boš delovala urejeno. Upaj si in obleci kaj izvirnega.
PISANJE	
Učenci:	
napišejo svoje mnenje o trenutnih modnih trendih.	

Sociokulturno védenje

Učenci poznajo slovensko narodno nošo (gorenjsko) ter navade oblačenja ob raznih priložnostih.

8. TEMA: KOLEDAR IN PRAZNIKI

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kdaj imajo rojstni dan,	Rojstni dan imam ...
poimenujejo pomembnejše praznike (osebne, v Sloveniji, v okolju, kjer živijo),	Božič je 25. decembra.
poimenujejo predmete, ki se pojavljajo ob praznikih,	Novoletna jelka, pirhi, potica
voščijo za pomembnejše praznike,	Vse najboljše za rojstni dan.
povprašajo, kdaj imajo drugi ljudje rojstni dan.	Kdaj imaš rojstni dan?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj), če so vprašanja izrečena počasi in razločno.	Kaj delaš za božič?
BRANJE	
Učenci:	
prepoznajo besede in besedne zveze v zvezi s koledarjem in prazniki v prirejenih besedilih.	
PISANJE	
Učenci:	
zapišejo preprosto voščilo (po modelu),	
zapišejo preprosto vabilo na praznovanje rojstnega dneva (po modelu),	Vabim te na rojstni dan. Praznovanje bo v nedeljo, 20. marca, ob 17. uri. Pridi, se že veselim.
v koledar vpišejo praznike, rojstne dneve svojih bližnjih.	

Besedišče

Poimenovanje praznikov (ki so pomembni za posameznika)	Božič, novo leto, velika noč, praznik ...
Vrstilni števniki, izražanje datumov	Prvi, drugi ...
Besede, povezane z izražanjem časa	Dan, mesec, leto, čas, ura, minuta, sekunda, urnik, vikend.
Druge besede, povezane s prazniki	Miklavž, Božiček, dedek Mraz, novoletna jelka, darilo ...

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	

Učenci:	
povejo, kako praznujejo rojstni dan,	Za rojstni dan povabim prijatelje na torto.
povejo, kaj so značilnosti posameznih letnih časov,	Pozimi pri nas sneži.
povprašajo, kdaj imajo drugi ljudje rojstni dan, kdaj kaj praznujejo.	Kdaj boš praznoval rojstni dan?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj).	Kdaj boš praznoval rojstni dan?
BRANJE	
Učenci:	
razumejo krajša, preprosta, prirejena besedila v zvezi s prazniki in praznovanji, preživljanjem leta.	Dan samostojnosti in enotnosti je državni praznik. Praznujemo ga 26. decembra in je dela prost dan.
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo praznovanje.	V nedeljo sem praznoval rojstni dan. Praznovanje sem imel v bowling centru. Povabil sem svoje najljubše sošolce in prijatelje.

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
pripovedujejo, kako preživljajo leto, posamezne letne čase, mesece,	
pripovedujejo, kako praznujejo/so praznovali praznike,	Letos smo imeli čudovito novoletno praznovanje. Prišli so sorodniki iz Slovenije, zato nas je bilo malo več. Odšli smo v slovenski dom, kjer je bila živa glasba. Plesali smo kot nori.
povprašajo druge, kako praznujejo/preživljajo leto,	Ali za božič naredite jaslice?
primerjajo praznike in običaje ob praznikih v Sloveniji in državi, v kateri živijo.	
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah,	
razumejo krajša, preprosta besedila v zvezi s prazniki in praznovanji, preživljanjem leta.	Božič je eden najbolj priljubljenih praznikov. Je spomin na Kristusovo rojstvo. Ljudje takrat ostanejo doma, v krogu svoje družine. Božič pa še vedno ni popoln, če ne postavimo jaslic in jelke.

BRANJE	
Učenci:	
razumejo krajša, preprosta, besedila v zvezi s koledarjem, prazniki in praznovanji.	
PISANJE	
Učenci:	
opišejo, kako preživljajo čas med prazniki, opišejo praznike, npr. kaj praznujejo, kako poteka praznovanje.	Rada imam praznike, posebno tiste, ki so vezani na kakšne običaje. Božič in prvi maj sta zato moja najljubša. Nismo verni, a na božič se zagotovo zbere vsa družina. Zberemo se že dan prej. Okrasimo stanovanje, drevo, tudi mizo zelo lepo okrasimo. Mama po navadi skuha same posebne jedi. Vsi skupaj malo preveč pojemo in popijemo, a nam je lepo. Ne vem, če je to pravo praznovanje, a takšno je pri nas. Veselimo se ga vsako leto.

Sociokulturno védenje

Učenci poznajo praznike, ki jih praznujemo v Sloveniji, in navade ob praznovanjih. Seznanijo se z običaji obdarovanja (za rojstni dan, o Miklavžu, dedku Mrazu, Božičku). Vejo, da se je treba držati dogovorjene ure obiska in da je o večji zamudi primerno obvestiti gostitelja. Vejo, kakšne so značilnosti letnih časov v Sloveniji (še posebno to velja za učence z južne poloble).

9. TEMA: TELO, HIGIENA IN ZDRAVJE

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo pomembnejše dele telesa,	To je roka.
povejo, da so bolni, zdravi,	Bolan sem./Bolna sem.
vprašajo, kje je stranišče.	Oprostite, kje je stranišče?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	Kje je stranišče? Ali te kaj boli?
razumejo preprosta navodila.	Po jedi si zobe očistite s ščetko in zobno nitko.
BRANJE	
Učenci:	
prepoznajo besede in besedne zveze v zvezi s telesom in higieno v krajših, preprostih, prirejenih besedilih.	
PISANJE	
Učenci:	
zapišejo poimenovanja za dele telesa.	

Besedišče

Deli telesa	Glava, roka, noga, oko, uho, trebuh, zob, las, usta, brada ...
Sredstva za nego telesa (A2)	Milo, šampon, zobna pasta, brisača, zobna krtačka/ščetka, glavnik, krema, toaletni papir, ogledalo, robec, krema.
Dejavnosti v zvezi z nego telesa	Umiti se/si, obrisati se/si, obriti se, postriči se, počesati se ...
Poimenovanje za opise psihičnega in fizičnega počutja (A2)	Biti lačen, biti žejen, zebsti, biti vroče, potiti se, biti zaspan, biti utrujen, počutiti se slabo, dolgočasiti se, biti len, biti jezen, bati se, sramovati se, biti pogumen, biti prestrašen, biti zadovoljen, biti srečen, vesel, žalosten, presenečen, biti v skrbeh.
Poimenovanje bolezenskih stanj (A2)	Slabo mi je, grlo me boli, vročino imam, prehlajen sem, imam gripo/angino/virozo, kašljati, biti bolan/alergičen, kašljati.
Poimenovanje poškodb (B1)	Nesreča, poškodba, urezal sem se, udaril sem se, padel sem, zlomil sem si ...
Poimenovanje stvari/ljudi v zvezi z zdravstveno oskrbo in nego (A2)	Zdravnik, zobozdravnik, sestra, pokličejo zdravnika, naročiti se, bolnišnica, zdravstveni dom, lekarna, ambulanta/ordinacija, čakalnica, zdravilo, recept, tablete, sirup.
Besede kot ...	Poslušati, slišati, glasen, tih, hrup, gledati, videti, vohati, tipati, poskusiti, dotakniti se, plezati, skakati, pasti, ležati, sedeti, teči, vstati, hoditi, kaditi, kajenje.

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
preprosto opišejo dnevno higiensko rutino,	Vsak večer se stuširam. Zobe si umijem zjutraj in zvečer.
poimenujejo svoje fizične in psihične dejavnosti,	Poslušam radio. Ne slišim te.
preprosto opišejo svoje počutje/svoj videz/videz drugih ljudi,	Zob me boli. Moja najboljša prijateljica ima dolge, ravne lase.
povejo, da morajo opraviti malo/veliko potrebo,	Oprostite, moram na WC.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	<i>Kako se počutiš? – Še kar. Samo glava me malo boli.</i>
razumejo preprosta navodila in nasvete v zvezi s higieno in zdravjem.	Ne jej neumitega sadja.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo besede in besedne zveze v zvezi s telesom in higieno v krajših, preprostih, prirejenih besedilih.	S to kremo se namaži po obrazu zjutraj in zvečer.
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo svojo skrb za telo.	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo različna telesna in psihična stanja/počutja,	Slabo mi je. Ne počutim se dobro. Bojim se.
opišejo skrb za telo in zdravje,	Veliko telovadim in sem na svežem zraku. To se mi zdi za zdravje najbolj pomembno.
(zdravniku) opišejo svoje telesno (bolezensko) stanje, razložijo, zakaj potrebujejo zdravniško pomoč.	Prehlajena sem. Boli me grlo. Že dlje časa kašljam in zelo težko diham.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	Koliko tehtaš?
razumejo zdravnikove napotke glede zdravljenja.	Počivaj. Pij veliko tekočine. Ne smeš jesti mlečnih izdelkov.
BRANJE	
Učenci:	

razumejo preprosta besedila na temo zdravja in higiene.	Najnovejša raziskava je pokazala, da nemški najstniki ne spijo dovolj, saj preživijo preveč časa pred elektronskimi napravami. Raziskava, v kateri je sodelovalo 1.000 najstnikov, starih od 12 do 16 let, je razkrila, da kar 30 odstotkov vprašanih spi le štiri do sedem ur na noč, čeprav je priporočljivo, da bi spali od osem do devet ur na noč.
PISANJE	
Učenci:	
opišejo preživljanje kakšne bolezni, poškodbe ipd.,	
napišejo sestavek, v katerem razmišljajo o zdravem načinu življenja.	

Sociokulturno védenje

Učenci vejo, da je številka nujne pomoči 112 in da naj ob manjši poškodbi ali bolezni obiščejo zdravstveni dom, ob hujših nezgodah pa urgentni blok v slovenskih bolnišnicah. Učenci vejo, da je v naravnem okolju v Sloveniji veliko klopov, ki so lahko prenašalci različnih bolezni.

10. TEMA: MOJ DOM

A1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo svoj naslov,	Moj naslov je Alexanderplatz 13.
povejo, kje stanujejo,	Živim v hiši.
poimenujejo glavne prostore v stanovanju,	To je kuhinja, to je kopalnica.
poimenujejo predmete, ki jih uporabljajo vsak dan,	To je ključ.
preprosto opišejo predmete,	Hiša je stara.
izrazijo, komu kaj pripada,	To je moja soba.
preprosto opišejo svoj dom, svojo sobo,	Imamo kuhinjo, sobo, dnevno sobo in kopalnico.
vprašajo po zgoraj navedenih informacijah.	Kje stanuješ? Kaj je to?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij, če so te izrečene počasi in razločno,	Ana stanuje v bloku.
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj).	Kje stanuješ?
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprost opis predmeta,	Postelja je velika.
razumejo preprost opis domačega/znanega prostora, če je opis podprt s sliko.	
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo prostor.	Stranišče je umazano.

Besedišče

Poimenovanje bivališč (A2)	Hiša, blok, stolpnica, stanovanje.
Poimenovanje prostorov v stanovanju	Soba, kuhinja, dnevna soba, spalnica, kopalnica, stopnice, balkon ...
Poimenovanje pohištva in opreme v prostorih	Omara, postelja, miza, stol, zavese, televizija, kavč, preproga, štedilnik, umivalnik, hladilnik, stranišče, banja/kad ...
Besede, povezane s (so)bivanjem	Ključ, dom, stanovanje, hiša, sosed, živeti, stanovati, prižgati, ugasniti, odpreti, zapreti, pospraviti, (po)čistiti, odnesti smeti ...

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kje stanujejo,	Stanujem v bloku, na Ljubljanski cesti 23.
poimenujejo glavne prostore v stanovanju,	Naše stanovanje je trosobno. Imamo kuhinjo z jedilnico, dnevno sobo, kopalnico, spalnico in otroško sobo.
poimenujejo pohištvo in opremo v stanovanju,	Rad bi imel novo preprogo in večjo omaro za oblačila.
opišejo svoj dom,	Naše stanovanje je v petem nadstropju. Je bolj majhno. Imamo samo dve sobi. Moja soba mi ni všeč, ker je pohištvo staro.
pripovedujejo, kako skrbijo za sobo, dom.	Sobo pospravljam ob sobotah. Pospravim mizo, zložim obleko in posesam prah.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj).	Kje stanuješ?
BRANJE	
Učenci:	
razumejo besede in besedne zveze v zvezi s stanovanjem v krajših, preprostih, prirejenih besedilih.	
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo svoj dom/svojo sobo.	

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
opišejo širše okolje svojega bivanja,	Pred blokom je parkirišče, zadaj sta park in otroško igrišče.
opišejo dejavnosti doma in okoli doma,	Pospravljamo ob sobotah dopoldne.
pripovedujejo o svojih bivalnih navadah, navadah drugih družinskih članov,	Z mlajšim bratom si deliva sobo. Zelo sem nesrečna, ker nima prav nobenega smisla za red: oblačil nikoli ne pospravi za seboj, včasih posluša glasbo tako na glas, da se ne morem učiti. Zelo si želim svojo sobo.
pripovedujejo o svojih sosedah, hišnem redu, življenju v soseski,	
primerjajo bivališča v državi, v kateri živijo, in drugih državah.	
POSLUŠANJE	

Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj).	Kakšno sobo imaš?
BRANJE	
Učenci:	
razumejo krajša, preprosta, prirejena besedila v zvezi z domom in bivanjem.	
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo svoj (sanjski) dom/svojo sobo.	Moja idealna hiša bi morala biti zelo moderna. Ne maram starinskih hiš. Živela bi v hiši z dvema nadstropjema in ogromnim vrtom. Okoli hiše bi bila ograja z rožicami. Ob vhodu bi imela majhno sobico, v kateri bi odložila jopico in dežnik.

Sociokulturno védenje

Učenci vejo, da se običajno v Sloveniji ob vstopu v hišo/stanovanje sezujemo, poznajo nekatere tipe bivališč, tipičnih za Slovenijo (npr. gorenjska, prekmurska, primorska hiša, pastirski stan na Veliki planini).

11. TEMA: ŽIVLJENJE V MESTU IN ŽIVLJENJE NA VASI, STORITVE

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo ustanove, zgradbe,	To je pošta.
poimenujejo storitve,	V našem kraju nimamo lekarne. Iščem zdravstveni dom. Nujno moram k frizerju.
navedejo lokacijo, smer,	Pošta je zraven banke. Pojdite naravnost, pri semaforju pa zavijte levo.
vprašajo za pot,	Oprostite, kje je muzej?
povejo, kaj želijo kupiti,	Rada bi znamko za pismo. Iščem papirnate robčke.
vprašajo za ceno,	Koliko stane ...? Imate popust? Nimam drobiža.
pokličejo klic v sili, znajo navesti razlog za klic.	Na pomoč. Na Dunajski se je zgodila nesreča. Izgubil sem potni list.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo odgovore na svoje poizvedbe.	
BRANJE	
Učenci:	
prepoznajo napise in oznake,	Vhod, izhod, ne parkiraj, razprodaja
razumejo objavljene informacije (npr. vozni red, cene),	
razumejo preprosta (prirejena) besedila, v katerih so predstavljena mesta, kraji.	
PISANJE	
Učenci:	
preprosto opišejo svoj kraj.	

Besedišče

Ustanove, stavbe v mestu	Banka, šola, trgovina, bolnišnica, knjižnica, muzej, opera, gledališče, grad ...
Poklici	Frizer, prodajalka, zdravnik, poštar ...
Predlogi za izražanje lokacije in smeri	Na, v, zraven, nasproti, med, pred, za, blizu, pri.

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
opišejo nesrečo, dogodek,	Tat je pobegnil. Voznik ni mogel ustaviti.

podajo podatke o ukradeni ali izgubljeni lastnini,	Na vlaku iz Ljubljane v Koper sem pozabil nahrbtnik. Je manjši, moder, bolj športen.
primerjajo kraje med seboj,	Zagreb je večji od Ljubljane, ima široke avenije, Ljubljana pa sploh ne. In tramvaj vozi po Zagrebu, v Ljubljani pa samo avtobusi.
primerjajo življenje na vasi in v mestu.	Na vasi je boljši zrak kot v mestu, ampak je tudi bolj dolgčas. Se nič ne dogaja.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo odgovore na svoje poizvedbe,	
razumejo obvestila v medijih o prireditvah, prometu.	Proga 5 ima obvoz.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo besedila v turističnih vodnikih (opise turističnih znamenitosti),	
razumejo obvestila o prireditvah.	
PISANJE	
Učenci:	
napišejo pritožbo, pohvalo (npr. v zvezi z bivanjem na poletni šoli, taboru),	
primerjajo kraje med seboj,	
primerjajo življenje na vasi in v mestu.	

Sociokulturno védenje

Učenci vejo, kdaj so v Sloveniji odprte trgovine, kam se obrniti v primeru nezgode, kraje. Vejo, da so objavljene cene fiksne in se za ceno z izjemo na tržnici ne da pogajati. Vejo, da je v javnih prostorih prepovedano kaditi in da prodaja alkoholnih pijač in cigaret mladoletnim osebam ni dovoljena.

12. TEMA: NARAVNO OKOLJE IN EKOLOGIJA

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo stvari v naravi,	Za hišo je gozd. Skozi mesto teče reka.
povejo, kakšno je vreme, povejo značilnosti letnih časov,	Danes je sončno in zelo vroče. Jutri bo deževalo. Letos pozimi ni bilo snega.
povejo preproste povedi o naravnih znamenitostih v Sloveniji in državi, v kateri živijo,	Triglav je najvišja slovenska gora. Sava je najdaljša slovenska reka. Videli smo Blejsko jezero. Ta pokrajina je zelo lepa.
povejo preproste povedi v zvezi z onesnaževanjem narave.	Reka je umazana/čista. Ne smemo metati smeti.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja in izjave v zvezi z naravnim okoljem,	Ali imate tudi pri vas tako lepe gore? Kakšno bo vreme?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij,	Narava v Sloveniji je čudovita.
razumejo navodila v zvezi z obnašanjem v naravi.	Ne mečite papirčkov po tleh. Bodite tiho. Ne dotikajte se živali. Hodite previdno. Pozor, bik je nevaren.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preproste podatke o naravnem okolju,	V Sloveniji je veliko gozdov. Skoraj povsod lahko srečaš medveda.
razumejo preproste napise in piktograme.	Ne hodi po travi. Prepovedano je kuriti ogenj.
PISANJE	
Učenci:	
napišejo preprost opis narave, naravnih znamenitosti kraja, države, v kateri živijo.	

Besedišče

Poimenovanje stvari v naravi (A1)	Gozd, polje, gora, hrib, dolina, reka, slap, jezero, morje, otok, drevo, roža, trava.
Poimenovanje živali (A1)	Domače živali: krava, konj, pes, mačka ... Gozdne živali: zajec, medved, volk, lisica ...
Poimenovanje vremenskih pojavov	Lepo, slabo, vroče, mrzlo, sončno, deževno, oblačno, sonce, dež, sneg, veter, oblak.
Poimenovanje nebesnih teles	Sonce, luna, zvezda, planeti ...
Naravni pojavi/nesreče	Poplava, potres, požar, suša.
Onesnaževanje/varstvo okolja	Ločevanje odpadkov, recikliranje, onesnažen zrak, smeti, smetišče, podnebne spremembe, jedrska energija, varčevanje.

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo živali in rastline,	Za hišo rastejo smreke. Ali si že videl človeško ribico?
poimenujejo naravne pojave,	Ali veš, da je bil v Sloveniji potres? Povsod so poplave. Poleti je izbruhnulo veliko požarov.
povejo, kakšno je vreme,	Danes je sončno in zelo vroče. Jutri bo deževalo.
povejo značilnosti letnih časov,	Letos pozimi ni bilo snega.
povejo značilnosti nekega podnebja,	Ob morju so zime mile.
pripovedujejo o naravnih znamenitostih v Sloveniji in državi, v kateri živijo, in jih primerjajo med seboj,	Triglav je najvišja slovenska gora. Sava je najdaljša slovenska reka. Videli smo Blejsko jezero. Ta pokrajina je zelo lepa. Na Krasu je veliko podzemnih jam. Blejsko jezero je manjše od Ženevskega.
pogovarjajo se o onesnaževanju in varovanju okolja.	Reka je umazana/čista. Ne smemo metati smeti. Okolje je zelo onesnaženo. Pomembno je, da ločujemo odpadke. Nekatere živali in rastline so zelo ogrožene. Ne smemo trgati zaščitene rastlin.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja in izjave v zvezi z naravnim okoljem,	Ali imate tudi pri vas tako lepe gore? Ali ločuješ odpadke? Kakšna je vremenska napoved?
razumejo, če slišijo druge pri izmenjavi podobnih informacij,	Narava v Sloveniji je čudovita. Na Štajerskem je veliko vinogradov.
razumejo navodila v zvezi z obnašanjem v naravi.	Ne mečite papirčkov po tleh. Bodite tiho. Ne dotikajte se živali. Hodite previdno. Pozor, bik je nevaren.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preproste podatke o naravnem okolju,	V Sloveniji je veliko gozdov. Skoraj povsod lahko srečaš medveda.
razumejo besedila v zvezi z naravo, varovanjem okolja.	Položaj divjadi v Južnoafriški republiki je kritičen, ampak ne samo zaradi lova na ogrožene vrste. Živali pravzaprav ogrožajo same sebe.
PISANJE	
Učenci:	
opišejo naravne znamenitosti države,	
opišejo živali in rastline.	

Sociokulturno védenje

Učenci vedo, da je v Sloveniji v naravi prepovedano kuriti ogenj, da v gorah ni dovoljeno trgati rož, seznanjeni so z ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami. Vedo, katere so slovenske naravne danosti in s katerimi ekološkimi problemi se srečujemo v Sloveniji.

13. TEMA: PROMET, POTOVANJE IN POČITNICE

A2	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo prevozna sredstva,	Peljali se bomo z letalom.
kupijo vozovnico,	Eno karto za Ljubljano, prosim.
poimenujejo možnosti nastanitve,	Spali smo v hotelu/v šotoru.
povejo, kam si želijo iti,	Rad bi šel na morje/v Slovenijo.
povejo, kje so preživali počitnice, kam so šli na izlet,	Med počitnicami sem bila v Sloveniji. Bili smo na Šmarni gori.
povejo, kaj so počeli na potovanju/izletu,	Čez dan smo bili na plaži. Veliko smo plavali. Ogledali smo si Postojnsko jamo.
povprašajo za pot.	Kje je ...? Kako naj pridemo do ...? Kje je Hubadova ulica?
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja v zvezi s prometom in potovanjem,	Kdaj greš na počitnice? Kako pa greš? Kdaj gre avtobus? Kje boste kampirali?
razumejo osnovna navodila/informacije v zvezi s potovanjem,	Potni list, prosim.
BRANJE	
Učenci:	
prepoznajo in razumejo napise in oznake na cesti in javnih prevoznih sredstvih,	
prepoznajo in razumejo pomembne informacije z urnikov in voznih redov.	
PISANJE	
Učenci:	
napišejo pozdrave s počitnic,	
napišejo preprosto reklamno besedilo za svoj kraj ali kraj v Sloveniji,	
napišejo preprosto pismo (npr. elektronsko sporočilo), v katerem se pozanimajo o okoliščinah bivanja npr. na poletni šoli slovenščine.	

Besedišče

Prevozna sredstva	Avto, kolo, letalo, vlak, ladja ...
Lokacija	Blagajna, železniška postaja, avtobusna postaja, letališče, avtocesta, hotel, turistične informacije, cesta, semafor, križišče, vozni red, prihod, odhod, zamuda ...
Dokumenti	Potni list, vozovnica.

Nastanitev	Hotel, soba, apartma, šotor.
Slovenska imena mest, držav	Rim, Celovec, Trst, Dunaj, Pariz, Združene države Amerike, Velika Britanija ...

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poizvejo glede cene vozne karte, časa potovanja, odhoda, prihoda, kraja odhoda,	Kdaj gre avtobus iz Ljubljane? Koliko časa traja vožnja? Kdaj pridemo v Koper? Kje stoji vlak?
pripovedujejo o svojih počitniških doživetjih,	Ko smo bili v Sloveniji, smo šli tudi v Postojnsko jamo. Peljali smo se z vlakcem. Enkrat so ugasnili luč, me je bilo malo strah. Ampak še bolj me je bilo strah, ko smo šli z gondolo na Vogel.
opišejo kraj, kjer so bivali med počitnicami, in povejo, ali jim je všeč.	Portorož je super. Zelo je živahno. Je veliko lokalov. Greš lahko na pico ali sladoled. Vsak večer se kaj dogaja: koncert, ples ali zabava na plaži. Res je v redu.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja v zvezi s prometom in potovanjem,	Kje si bil na počitnicah? Kakšen pa je Portorož? Kam ste vse šli, ko ste bili v Sloveniji?
razumejo osnovna navodila/informacije v zvezi s potovanjem.	Kontrola vozovnic. Izklopite mobilne telefone. Privežite se z varnostnim pasom. Tukaj lahko postavite šotor.
BRANJE	
Učenci:	
razumejo opis nastanitve,	
razumejo preprost opis turistične ponudbe.	
PISANJE	
Učenci:	
napišejo, kako so preživeli počitnice,	
primerjajo med seboj različne turistične kraje in ponudbo v njih.	

Sociokulturno védenje

Učenci poznajo glavne slovenske naravne znamenitosti oz. glavne slovenske turistične točke.

14. TEMA: AKTUALNI DOGODKI IN MEDIJI

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
poimenujejo različne vrste medijev, kako jih uporabljajo,	Večino časa preživim za računalnikom in <i>čtam</i> . Časopisov skoraj ne berem, tudi najstniške revije me ne zanimajo.
povejo, kaj se trenutno zanimivega dogaja,	Za pusta bo tako kot že mnogo let zapored na Ptuju karneval. A bi šel kdo tja? Jaz sem bil lani tam s starši, ampak ni bilo najbolje, ker je bilo prav takrat slabo vreme. A bi šli letos skupaj?
opišejo kakšen zanje zanimiv dogodek, predstavijo svoj najljubši časopis, film, televizijsko oddajo.	Moja najljubša oddaja je <i>As ti tud not padu</i> . Na sporedu je vsako nedeljo ob 20.00 na POP TV. Vodita jo Lado Bizovičar in znani slovenski igralec Jurij Zrnec. V vsaki oddaji imata po enega gosta.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	Koliko časa na teden preživiš pred televizijo?
razumejo temo/vsebino različnih informacij, posredovanih v medijih,	
iz informacij, dostopnih v medijih, razberejo, kaj so trenutni aktualni dogodki.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo temo/vsebino različnih informacij, posredovanih v medijih, razločujejo različne časopisne rubrike,	Cameron Diaz in njena nekdanja ljubezen Justin Timberlake bosta spet par. Tokrat bosta skupaj zaigrala v novi komediji.
razumejo krajša, preprosta, prirejena besedila v zvezi z aktualnimi dogodki, ki jih zanimajo.	
PISANJE	
Učenci:	
opišejo kakšen zanje zanimiv aktualen dogodek,	
opišejo svojo uporabo različnih medijev,	
izdelajo plakat na kakšno aktualno temo.	

Besedišče

Tiskani mediji	Časopis, revija, bralec, članek, intervju, anketa, naslov.
Radio, televizija	Oddaja, program, gledalec, poslušalec, poročila, risanka, film, reklama, gledati TV, poslušati radio.
Elektronski mediji	Internet/splet, brskati po internetu, elektronska pošta, blog, forum, domača stran, spletni naslov, geslo, uporabniško ime, vtipkati geslo, tvitati

Sociokulturno védenje

Učenci poznajo slovensko mladinsko periodiko, osrednje časopise, aktualne in popularne slovenske televizijske oddaje ter znane slovenske filme.

15. TEMA: KULTURA

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo, kateri kulturni dogodki jih zanimajo,	Sem velik ljubitelj filma, zato grem vsaj enkrat na teden v kino.
opišejo kakšen zanje zanimiv kulturni dogodek,	Rad bi šel na koncert skupine Parni valjak.
pripovedujejo o svojem kulturnem udejstvovanju,	Sem članica folklorne skupine.
pripovedujejo o umetnosti, ki jih zanima (glasba, film, likovna umetnost, fotografija, literatura ...),	Zanima me črno-bela fotografija. Rad hodim na razstave.
pripovedujejo o zanimivi knjigi/filmu/gledališki igri.	Zadnjič sem brala eno zanimivo knjigo, ne spomnim se naslova. Jo je pa napisala ena slovenska pisateljica. Pripoveduje o eni puncici, ki si je zelo želela psa, pa ji ga starši niso hoteli kupiti.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo, če so vprašani po podobnih informacijah (kot zgoraj),	
iz informacij, dostopnih v medijih, razberejo, kaj se dogaja zanimivega zanje na kulturnem področju v slovenskem okolju.	
BRANJE	
Učenci:	
iz informacij, dostopnih v medijih, razberejo, kaj se dogaja zanimivega zanje na kulturnem področju v slovenskem okolju,	
razumejo lažja poljudna besedila o glasbi/ glasbenikih, filmu/igralcih, likovni umetnosti/ slikarjih, gledališki umetnosti, literaturi in literarnih ustvarjalcih ...,	
razumejo lažja poljudna besedila, ki opisujejo zgodovinske dogodke, običaje in druge slovenske prepoznavnosti.	
PISANJE	
Učenci:	
opišejo svoje kulturno udejstvovanje,	Pojem v mešanem pevskem zboru Triglav, ki deluje v Banja Luki. Pojemo na raznih prireditvah, ki jih organizira slovensko društvo, npr. ob Prešernovem dnevu, na martinovanju in drugih kulturnih večerih. Naš zbor je nekaj posebnega, ker ne pomeni samo petja, ampak tudi prijetno druženje.
napišejo vabilo na kulturno prireditev.	

Besedišče

Kulturni dogodki	Razstava, prireditev, koncert, literarni večer, vabilo, veselica.
------------------	---

Film in gledališče	Igralec, dramska skupina, gledališče, oder, kino, dvorana, komedija, drama.
Likovna umetnost, arhitektura, fotografija	Fotograf, umetnik, slikar, kipar, arhitekt, slika, fotografija, kip, galerija.
Glasba in ples	Pevec, plesalec, dirigent, orkester, ansambel, glasbena skupina, pevski zbor, folklorna skupina, balet, baletnik, opera.
Glagoli	Iti na, obiskati, prirediti, organizirati, igrati v, peti v, plesati v ...

Sociokulturno védenje

Učenci naj bi poznali nekaj vidnejših slovenskih glasbenikov, literatov, likovnih ustvarjalcev, igralcev.

Učenci pri pouku spoznavajo znane slovenske ljudske pesmi in popevke. Poznajo osrednje slovenske kulturne ustanove (npr. Cankarjev dom, Narodna galerija, Narodni muzej ipd.). Spoznavajo kulturno dediščino Slovenije.

16. TEMA: IZOBRAŽEVANJE IN POKLICI

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo podatke o svojem izobraževanju,	Osnovno šolo sem končal v Nemčiji. Obiskoval sem OŠ Franceta Bevka v Ljubljani. Sem dijakinja bežigradske gimnazije. Po uspehu sem odlična. Peti razred je morala ponavljati.
povejo podatke o izobraževanju staršev,	Mama je po izobrazbi ekonomistka. Ima univerzitetno izobrazbo.
povejo, kako se nameravajo izobraževati v prihodnje,	Vpisala se bom na gimnazijo. Želim študirati medicino. Zanima me ekonomija.
povejo podatke o svojem dodatnem izobraževanju,	Hodim na balet. Trenirala sem košarko. Obiskoval sem tečaj angleščine.
naštejejo poklice, povejo, kaj si želijo biti po poklicu,	Rada bi bila fizioterapevtka.
opišejo poklic, ki jih zanima,	Delo pilota je raznoliko, dinamično, včasih precej naporno, predvsem pa zelo odgovorno. Ker mora biti pilot ves čas v dobri kondiciji za letenje, je podoben športniku, ker se mora ves čas izpopolnjevati, učiti in tako kakor poklicni športnik trenirati, da ostaja v dobri formi.
povejo, kaj so po poklicu starši.	Moja mama je tekstilna delavka. Trenutno je brezposelna. Oče je odvetnik. Ima svoje podjetje.
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo podatke v zvezi z izobraževanjem in poklici,	
razumejo preprosta besedila v zvezi z izobraževanjem.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo navodila ob vajah v učbenikih, razumejo navodila za vpis na tečaj (npr. slovenščine),	
razumejo preprosta besedila v zvezi z izobraževanjem.	
PISANJE	
Učenci:	
opišejo svoje izobraževanje,	
opišejo, kaj počnejo pri posameznih učnih predmetih,	
napišejo preprosto prošnjo za štipendijo,	
napišejo preprosto prošnjo za poletno delo.	

Besedišče

Institucije v izobraževanju	Vrtec, šola, srednja šola, gimnazija, univerza, fakulteta.
Oblike izobraževanja	Pouk, tečaj, predavanje ...
Poklici	Učitelj(ica), profesor(ica), snažilka, kuhar(ica), arhitekt(ka), zdravnik(ica) ...
Gradivo pri pouku	Učbenik, (delovni) zvezek, učni pripomočki ...
Preverjanje znanja	Test, biti vprašan, (popravni) izpit, ocena ...
Dokazilo o šolanju	Spričevalo, potrdilo o udeležbi.
Zaslужek	Plača, plačilo, zaslužiti denar.
Ljudje v službi	Vodja, direktor, sodelavec, delavec ...

Sociokulturno védenje

Seznanjeni so s sistemom izobraževanja v Sloveniji, poznajo vrste šol, dolžino trajanja izobraževanja, seznanjeni so z možnostjo študija v Sloveniji, z možnostjo nostrifikacije spričeval, z možnostjo pridobitve štipendij. Seznanjeni so s sistemom ocenjevanja in vrednotenja dosežkov v slovenskem šolskem sistemu.

17. TEMA: SLOVENIJA

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
povejo geografske podatke o Sloveniji,	Slovenija meri približno 20.000 km ² in je manjša od sosednjih držav. Ima okoli dva milijona prebivalcev. Na severu meji na Avstrijo, na severovzhodu na Madžarsko, na vzhodu in jugu na Hrvaško in na zahodu na Italijo.
povejo osnovne informacije v zvezi s slovenskimi prepoznavnostmi, državnimi simboli,	Slovensko zastavo sestavljajo barve, ki jih imajo v zastavi tudi nekatere druge slovanske države, in sicer bela, modra in rdeča. Najbolj znana slovenska jed je potica.
povejo osnovne informacije v zvezi s slovenskimi običaji, prazniki,	Na Ptujju so za pusta kurenti. Dan samostojnosti in enotnosti praznujemo 26. decembra. To je dela prost dan.
povejo osnovne informacije v zvezi z naravnimi (geografskimi) znamenitostmi Slovenije,	Med večje slovenske reke štejemo Savo, Dravo, Muro in Sočo. Slovenija je zelo raznolika država.
povejo osnovne informacije o političnih dejstvih/ ureditvi Slovenije,	Slovenski predsednik je ...
poiščejo in povejo osnovne informacije v zvezi z življenjem v Sloveniji,	V Sloveniji plačujemo z evri.
poiščejo osnovne podatke v zvezi s slovensko zgodovino,	Prva slovenska država se je imenovala Karantanija.
povejo osnovne informacije v zvezi z življenjem Slovencev zunaj slovenskih meja,	V Berlinu imamo slovensko društvo.
primerjajo Slovenijo z državo, v kateri živijo, povejo osnovne informacije o vidnejših Slovencih in Slovenkah s področja športa, glasbe, umetnosti, politike,	
pripravijo krajši govorni nastop v zvezi z zgoraj navedenimi temami.	
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo osnovne podatke v zvezi z zgoraj navedenimi področji,	
razumejo krajša preprosta besedila v zvezi z zgoraj navedenimi temami.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta besedila v zvezi z zgoraj navedenimi temami.	
PISANJE	
Učenci:	
napišejo kratke sestavke/referate v zvezi z zgoraj omenjenimi področji,	
napišejo preprost življenjepis znane osebe,	
napišejo preprost opis znanega slovenskega kraja,	

preprosto opišejo slovenske običaje.	
--------------------------------------	--

Besedišče

Slovenske značilnosti	Lipicanec, človeška ribica, panjska končnica, kozolec, potica, kranjska klobasa ...
Slovenski običaji	Pustovanje, martinovanje ...
Slovenski prazniki	Kulturni praznik, dan reformacije, dan samostojnosti in enotnosti, dan državnosti ...
Slovenska mesta in pokrajine	Ljubljana, Celje, Štajerska, Primorska ...
Slovenske naravne znamenitosti	Alpe, Kras, Triglavski narodni park ...
Slovenske obrti, kmetijske dejavnosti	Čebelarjenje, čipkarstvo, vinogradništvo ...

Sociokulturno védenje

Učitelji seznanijo učence z vsebinami, povezanimi s področji, omenjenimi zgoraj. Poznajo tudi pomembne slovenske osebnosti z različnih področij (npr. Franceta Prešerna, Ivana Cankarja, Jožeta Plečnika, Jurija Vego idr., sodobne umetnike, športnike, kulturne delavce).

18. TEMA: DRUŽBENE TEME

B1	
FUNKCIJA	VZORCI
GOVORJENJE	
Učenci:	
opišejo svoje socialno življenje (med prijatelji, sošolci, v družini),	Sem zelo družaben. Imam ogromno prijateljev, kljub temu pa se v težavah najprej obrnem na starše.
opišejo družbene značilnosti sedanjega časa,	Ljudje si vzamejo vedno manj časa za pogovor.
pogovarjajo se o težavah najstnikov (npr. o motnjah hranjenja, mamilih, kajenju, alkoholu, spolnosti),	Vedno več mladih uživa mamila.
preprosto izrazijo mnenje o problemih po svetu (npr. o vojnah, lakoti, globalizaciji, diskriminaciji, revščini, brezposelnosti, kriminalu ...),	Bojim se, da bo vedno več brezposelnih.
pogovarjajo se o izkušnjah z ljudmi različnih kulturnih ozadij, s katerimi se srečujejo, primerjajo različne navade v različnih kulturnih okoljih.	
POSLUŠANJE	
Učenci:	
razumejo vprašanja v pogovoru na zgoraj navedene teme,	S katerimi težavami se srečujejo mladi?
razumejo preprosta besedila v zvezi z zgoraj navedenimi temami.	
BRANJE	
Učenci:	
razumejo preprosta besedila v zvezi z zgoraj navedenimi temami.	Japonski najstniki ne znajo več živeti brez mobilnih telefonov, saj jih uporabljajo tudi med kosilom, poukom in celo v kopalnici, ugotavlja raziskava ministrstva za šolstvo. Mobilne telefone ima 96 odstotkov najstnikov, starih od 16 do 17 let, in 46 odstotkov, starih od 13 do 14 let. Tudi vsak četrty 11- ali 12-letnik je lastnik mobilnega telefona.
PISANJE	
Učenci:	
napišejo kratke sestavke (razmišljanja) o različnih temah v zvezi s socialno problematiko,	Največja težava najstnikov je ta, da imamo težave v družini in družbi predvsem zaradi pubertete. Težave, ki jih imamo, moramo rešiti sami.
oblikujejo plakat, s katerim mlade pozivajo h kakovostnemu preživljanju prostega časa ipd.	

Besedišče

Družbeni problemi	Globalizacija, terorizem, odvisnost, alkohol, mamila/droge, cigarete
-------------------	--

10 UČBENIKI IN DRUGA GRADIVA ZA DOPOLNILNI POUK SLOVENŠČINE V TUJINI

Navajamo nekaj učbenikov, ki jih učitelji uporabljajo pri dopolnilnem pouku slovenščine v tujini. Večino učbenikov so na podlagi izkušenj razvili učitelji, dolgoletni praktiki in dobri poznavalci področja.

- Donaj, Vladimir, Klepac, Marjanca (2004). Slovenščina skozi letne čase. Pomlad in poletje. Ljubljana: Zavod RS za šolstvo.
- Donaj, Vladimir (2003). Dober dan, slovenščina. Ljubljana: Ministrstvo RS za šolstvo in šport.
- Donaj, Vladimir (2002). Dober dan, slovenščina – CD. Ljubljana: Zavod RS za šolstvo.
- Knez, Mihaela idr. (2012). Slika jezika: slikovno gradivo za poučevanje slovenščine kot drugega/tujega jezika. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, Zavod RS za šolstvo.
- Kukovica, Franc idr. (1986). Sonja in Peter se učita slovensko. 1. in 2. del. Celovec: Založba Drava.
- Pogač, Slavka, Klepac, Marjanca (1997). Slovenščina skozi letne čase. Zima. Ljubljana: Ministrstvo RS za šolstvo in šport.
- Pogač, Slavka, Klepac, Marjanca (1999). Slovenščina skozi letne čase. Jesen. Ljubljana: Ministrstvo RS za šolstvo in šport.
- Vučajnk, Tatjana, Upale, Barbara, Kelner, Mateja (2009). Poigrajmo se slovensko: učbenik za začetno poučevanje otrok, starih od 7 do 10 let, ki živijo v tujini in se učijo slovenščino kot tuji jezik. Ljubljana: Zavod RS za šolstvo.

11 VIRI IN LITERATURA

- [1] *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment* (CEFR). Dostopno na: http://www.coe.int/t/dg4/linguistic/Source/Framework_EN.pdf (7. 3. 2016).
- [2] *Ključne kompetence*. Dostopno na http://www.zrssi.si/pdf/240611121003_gla_kljucne_kompetence_eu.pdf (7. 3. 2016).
- [3] Križaj Ortar, M., Motik, D. (1998). *Učni načrt za pouk slovenskega jezika in kulture s slovenskimi otroki v tujini*. Ljubljana: Zavod RS za šolstvo. Dostopno na <http://www.zrssi.si/slovenscina/gradiva/Ucninacrtzdomci.pdf> (7. 3. 2016).
- [4] Novak, M. (2010). *Recenzijsko poročilo k rokopisu Predlog posodobljenega učnega načrta za pouk slovenskega jezika in kulture v tujini – slovenščina kot J2*. Neobjavljeno.
- [5] Pirih Svetina, N. (2005). *Slovenščina kot tuji jezik*. Domžale: Izolit.
- [6] Pižorn, K. (2008). Učenje dodatnih (tujih) jezikov na zgodnji stopnji – (i)zguba ali pridobitev? V: Ivšek, M. (ur.), *Jeziki v izobraževanju*. Ljubljana: Zavod RS za šolstvo, str. 197–215.
- [7] Skela, J. idr. (2006). *Evropski jezikovni listovnik za osnovnošolce v starosti od 11 do 15 let*. Ljubljana: Ministrstvo RS za šolstvo in šport.
- [8] *Slovenščina za Slovence po svetu. Dopolnilni pouk. Učni načrti*. Ljubljana: Zavod RS za šolstvo. Dostopno na http://www.zrssi.si/slovenscina/dopolnilni_ucni_nacrt.htm (7. 3. 2016).